

Suojelutoimet säteilyvaara- tilanteessa

Ohje VAL 1 / 9.4.2024

SÄTEILYTURVAKESKUS

Puhelin (09) 759 881 (vaihde)
etunimi.sukunimi@stuk.fi

stuk.fi

Facebook: facebook.com/sateilyturvakeskus

X: twitter.com/STUK_FI

Youtube: youtube.com/@sateilyturvakeskus

LinkedIn: linkedin.com/company/stuk

Tämä ohje kumoaa ohjeen VAL 1 (20.12.2022).

ISBN 978-952-309-584-7 (pdf)

ISBN 978-952-309-585-4 (html)

Sisällysluettelo

1.	YLEISTÄ	7
1.1	SISÄLTÖ	7
1.2	KÄSITTEITÄ JA MÄÄRITELMIÄ	8
1.3	SÄTEILYVAARATILANTEEN VAIHEET	12
1.4	SUOJELUTOIMIEN PERUSTEET	13
1.4.1	SÄTEILYN TERVEYSHAITAT	14
1.4.2	SÄTEILYVAARATILANTEESTA AIHEUTUVAN ALTISTUKSEN VERTAILUTASO	14
1.4.3	SUOJELUTOIMIEN ANNOSKRITEERIT JA OHJEELLISET TOIMENPIDETASOT	15
1.5	SUOJELUTOIMIEN VALINTAAN VAIKUTTAVAT TEKIJÄT	16
1.6	SÄTEILYVAARATILANTEESSA HARKITTAVAT SUOJELUTOIMET	19
1.7	VASTUUT SUOJELUTOIMIEN TOTEUTTAMISESTA	21
2.	SUOJELUTOIMET SÄTEILYVAARATILANTEEN VARHAISVAIHEESSA	22
2.1	VÄESTÖÄ KOSKEVAT SUOJELUTOIMET	22
2.1.1	SISÄLLE SUOJAUTUMINEN VARHAISVAIHEESSA	22
2.1.2	ULKONA OOLON RAJOITTAMINEN VARHAISVAIHEESSA	24
2.1.3	JODITABLETTIEN OTTAMINEN	24
2.1.4	EVAKUOINTI VARHAISVAIHEESSA (SUOJAVÄISTÖ)	26
2.1.5	VÄLITTÖMÄT TOIMENPITEET KOTIMAISEN YDINVOIMALAITOKSEN VARAUTUMISALUEELLA	26

2.2	VÄESTÖN PÄÄSYN RAJOITTAMINEN ALUEELLE	28
2.2.1	KULKURAJOITUKSET VARHAISVAIHEESSA	28
2.2.2	ALUEEN ERISTÄMINEN	28
2.3	TYÖNTEKIJÖIDEN SÄTEILYSUOJELU VARHAISVAIHEESSA	30
2.3.1	KIIREELLISISSÄ JA VÄLTTÄMÄTTÖMISSÄ TEHTÄVISSÄ SAATAVAT SÄTEILYANNOKSET	30
2.3.2	ONNETTOMUUDEN SEURAUKSIA LIEVENTÄVÄT JA MUUT VÄLTTÄMÄTTÖMÄT TEHTÄVÄT	31
2.3.3	SÄTEILYVAARATYÖNTEKIJÖIDEN JA -AVUSTAJIEN SUOJAUTUMINEN JA SÄTEILYALTISTUKSEN ARVIOINTI	31
2.3.4	MUUT TYÖNTEKIJÄT SÄTEILYVAARATILANTEEN VAIKUTUSALUEELLA	33
2.4	ELINTARVIKKEIDEN, TALOUSVEDEN JA REHUIEN SUOJAAMINEN VARHAISVAIHEESSA	34
2.4.1	ELINTARVIKKEIDEN, TALOUSVEDEN JA REHUIEN TUOTANNON SUOJAAMINEN	34
2.4.2	ELINTARVIKKEIDEN KAUPAN JA KÄYTÖN RAJOITUKSET	36
2.5	MUIDEN RAAKA-AINEIDEN JA TUOTTEIDEN SUOJAAMINEN	37
2.5.1	RAAKA-AINEIDEN JA VALMIIDEN TUOTTEIDEN SUOJAAMINEN	37
2.5.2	TUOTANTOLAITOSTEN SUOJAAMINEN	37
3.	SUOJELUTOIMET SÄTEILYVAARATILANTEEN JÄLKIVAIHEESSA	38
3.1	VÄESTÖÄ KOSKEVAT SUOJELUTOIMET JÄLKIVAIHEESSA	38
3.1.1	SISÄLLE SUOJAUTUMINEN JA SISÄLLE SUOJAUTUMISEN JATKAMINEN	38
3.1.2	ULKONA OOLON RAJOITTAMINEN JA ULKONA OOLON RAJOITTAMISEN JATKAMINEN	39
3.1.3	SISÄLLE SUOJAUTUMISEN JA ULKONA OOLON RAJOITTAMISEN LOPETTAMINEN	40
3.1.4	KULKURAJOITUKSET JÄLKIVAIHEESSA	40
3.1.5	KULUN OHJAAMINEN VAROTOIMIALUEELLA JÄLKIVAIHEESSA	41
3.1.6	KULKURAJOITUSTEN JA KULUN OHJAAMISEN LOPETTAMINEN	42

3.1.7	EVAKUOINTI JÄLKIVAIHEESSA	42
3.1.8	IHMISTEN OMATOIMINEN ALTISTUKSEN PIENENTÄMINEN	45
3.1.9	KONTAMINOITUNEELLA ALUEELLA TYÖSKENTELEVIEN JA ULKONA OLEVIEN SUOJELU	46
3.1.10	IHMISTEN JA ASUSTEIDEN PUHDISTAMINEN	48
3.2	ELINYMPÄRISTÖÄ KOSKEVAT TOIMENPITEET	52
3.2.1	PUHDISTUS JA MUUT ALTISTUSTA RAJOITTAVAT TOIMET	52
3.2.2	MAA- JA VESIALUEIDEN KÄYTTÖÄ KOSKEVAT RAJOITUKSET	58
3.2.3	ELINKEINOTOIMINTA KONTAMINOITUNEELLA ALUEELLA	61
3.3	ELINTARVIKKEITA, TALOUSVETTÄ JA REHUA KOSKEVAT TOIMENPITEET	62
3.3.1	ELINTARVIKKEIDEN, TALOUSVEDEN JA REHUN AKTIIVISUUSPITOISUUSRAJAT	62
3.3.2	ELINTARVIKE- JA REHUTUOTANTOA, JATKOJALOSTUSTA JA VESIHUOLTOA KOSKEVAT TOIMET	66
3.3.3	LUONNONTUOTTEIDEN KÄYTTÖÄ JA OMATARVEVILJELYÄ KOSKEVAT TOIMET	66
4.	RADIOAKTIIVISIA AINEITA SISÄLTÄVÄ JÄTE	67
4.1	JÄTTEEN LAJITTELU JA SIIJOITUSRATKAISUT	67
4.2	RADIOAKTIIVISIA AINEITA SISÄLTÄVIEN JÄTTEIDEN LUOKITTELU AKTIIVISUUSPITOISUUDEN MUKAAN	69
4.3	JÄTTEIDEN KÄSITTELY JA NIIDEN MAHDOLLINEN HYÖTYKÄYTTÖ	70

LIITE 1: ARVIOIDUT SÄTEILYVAARATILANTEIDEN SEURAUSSVAIKUTUKSET	73
LIITE 2: TOIMENPIDETASOT SÄTEILYVAARATILANTEEN VARHAISVAIHEENJA JÄLKIVAIHEEN SUOJELUTOIMILLE	75
LIITE 3: LASKUESIMERKIT TOIMENPIDETASOJEN MÄÄRITTÄMISESTÄ	78
LIITE 4: KESKEISET VASTUUT SÄTEILYVAARATILANTEEN SUOJELUTOIMISSA	80
LIITE 5: SISÄLLE SUOJAUTUMISEN ALTISTUSTA VÄHENTÄVÄ VAIKUTUS	82
LIITE 6: SÄTEILYVAARATYÖNTEKIJÖIDEN JA -AVUSTAJIEN SEKÄ MUIDEN TYÖNTEKIJÖIDEN HENKILÖKOHTAINEN SUOJAVARUSTUS	85
LIITE 7: OMATOIMINEN ALTISTUKSEN PIENENTÄMINEN KONTAMINOITUNEELLA ALUEELLA JÄLKIVAIHEESSA	86
LIITE 8: IHMISTEN MITTAUKSET	87
LIITE 9: ESIMERKKEJÄ RAKENNETTUA YMPÄRISTÖÄ KOSKEVISTA PUHDISTUSTOIMISTA	89
LIITE 10: ESIMERKKEJÄ ELINYMPÄRISTÖÄ KOSKEVISTA TOIMISTA	92
LIITE 11: ESIMERKKEJÄ ALKUTUOTANTOA, VESIHUOLTOA JA JATKOJALOSTUSTA KOSKEVISTA TOIMISTA JÄLKIVAIHEESSA	93
LIITE 12: ELINTARVIKKEIDEN KESKIMÄÄRÄINEN KULUTUS SUOMESSA	96
LIITE 13: EU:N ELINTARVIKKEIDEN PITOISUUSRAJAT TŠERNOBYLIN JA FUKUSHIMAN ONNETTOMUUKSIEN JOHDOSTA	97

I. Yleistä

I.1 Sisältö

Tämä ohje koskee säteilyvaaratilanteen varhaisvaiheessa ja jälkivaiheessa tarvittavia suojelutoimia. Ohjeessa kerrotaan suojelutoimien sisällöstä ja perusteista sekä annetaan annoskriteerit sekä ohjeelliset toimenpidetasot, joiden ylittyessä, tai kun niiden ennakoidaan ylittyvän, suojelutoimet ovat yleensä tarpeen. Ohjeessa esitetyt toimenpidetasot eivät ole velvoittavia raja-arvoja, vaan suuruusluokkia ja suuntaa antavia tasoja. Ohje koskee säteilyvaaratilanteita kuten ne on määritelty säteilylaissa (859/2018, 4 §) (SätL).

Tämä ohje koskee sekä normaalioloja että poikkeusoloja. Myös erittäin vakava suuronnettomuus voi olla perusta poikkeusoloihin (valmiuslaki (1552/2011) 3 § 4 kohta). Vaikka poikkeusoloilla on vaikutusta viranomaisten toimintavaltuuksiin, suojelutoimien säteilyuojeluperusteet ovat myös poikkeusolojen aikana vastaavat kuin normaalioloissa.

Säteilyvaaratilanteella tarkoitetaan tilannetta, jossa uhkaavan tai toteutuneen tapahtuman seuraukset edellyttävät tai voivat edellyttää erityisiä toimenpiteitä pelastustoimintaan tai suojelutoimiin osallistuvien henkilöiden tai väestön säteilyaltistuksen rajoittamiseksi tai pienentämiseksi. (SätL 4 § 31 kohta).

Suojelutoimet ovat toimenpiteitä, joiden tavoitteena on, että säteilyvaaratilanteessa väestön säteilyaltistus jää mahdollisimman pieneksi, tilanteesta aiheutuvat muut haitat saadaan pidettyä mahdollisimman pieninä sekä ihmisten elinolosuhteet ja yhteiskunnan toiminta saadaan säteilyvaaratilanteen jälkeen palautettua mahdollisimman normaaleiksi.

Säteilyvaaratilanteet jaetaan niiden ajallisen vaiheen mukaan varhaisvaiheeseen, jälkivaiheeseen ja toipumisvaiheeseen. Tämä ohje koskee säteilyvaaratilanteen varhais- ja jälkivaihetta. Säteilyvaaratilanteessa alueet voivat olla samanaikaisesti säteilyvaaratilanteen eri vaiheessa esimerkiksi, kun päästöpilvi kulkeutuu alueelta toiselle. Ohje ei käsittele pitkän aikavälin toipumisstrategioita, mutta toipumisvaiheen suunnittelussa voidaan käyttää hyväksi tässä ohjeessa esitettyjä periaatteita.

Vakavan säteilyvaaratilanteen, joka voisi vaatia laajoja suojelutoimia Suomessa, voi aiheuttaa erittäin vakava ydinvoimalaitosonnettomuus Suomessa tai lähialueilla, likaisen pommin käyttö tai ydinräjähdysten aiheuttama laskeuma. Paikallisen säteilyvaaratilanteen voi aiheuttaa onnettomuus radioaktiivisten aineiden käytössä tai kuljetuksessa tai tahallinen lainvastainen radioaktiivisten aineiden käyttö. Tätä ohjetta sovelletaan kaikkiin säteilyvaaratilanteisiin niiden vakavuudesta tai laajuudesta riippumatta.

Säteilyvaaratilanteessa Säteilyturvakeskuksen tehtävänä on pelastuslain (379/2011) 46 § 2 mom. 9 kohdan mukaisesti arvioida tilanteen turvallisuusmerkitystä sekä antaa suojelutoimia koskevia suosituksia suojelutoimista päättävälle viranomaisille. Suojelutoimista päätöksen tekee se viranomainen, joka on kyseisessä suojelutoimessa sovellettavan lainsäädännön mukaan toimivaltainen. Lakeja, joiden perusteella suojelutoimia toteutetaan ovat esimerkiksi pelastuslaki (379/2011), poliisilaki (872/2011), valmiuslaki (1552/2011), terveydensuojelulaki (763/1994), työsuojelulaki (738/2002), elintarvikelaki (23/2006) ja jätelaki (646/2011).

Tämä ohje on tarkoitettu keskeiseksi työvälineeksi Säteilyturvakeskuksen suositusten valmisteluun sekä suunnittelun pohjaksi suojelutoimia koskevien päätösten tekoon osallistuville viranomaisille ja organisaatioille. Pelastuslain ja valmiuslain mukaan onnettomuustilanteessa keskeisillä toimijoilla on velvollisuus varautua onnettomuuksiin, mukaan lukien tilanteet, joista voi aiheutua säteilyvaaratilannetta, ja ylläpitää tarvittavaa valmiutta niiden varalta. Eri toimijoiden rooleja ja vastuita sekä toimissa sovellettavaa lainsäädäntöä käsitellään sisäasiainministeriön voimaan saattamassa ohjeessa Säteilytilanneohje (Sisäministeriön julkaisut 10/2016). Aihepiiriä koskee lisäksi yleisölle suunnattu Säteilyturvakeskuksen Säteilyvaara ja suojautuminen -esite.

Tämä ohje perustuu säteilylaissa (859/2018) määriteltyihin väestön suojelun periaatteisiin säteilyvaaratilanteessa sekä sen nojalla annettujen asetusten ja Säteilyturvakeskuksen määräysten säädöksiin. Ohjeessa on lisäksi huomioitu kansainväliset säteilysuojelun periaatteet. Näistä periaatteista tämän ohjeen kannalta merkittävimmät on sisällytetty Kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA) vaatimukseen GSR Part 7 (Preparedness and Response for a Nuclear or Radiological Emergency) ja GSG-2 (Criteria for Use in Preparedness and Response for a Nuclear or Radiological Emergency) sekä Kansainvälisen säteilysuojelukomission (ICRP) julkaisuihin Publication 103 (The 2007 Recommendations of the International Commission on Radiological Protection) ja Publication 109 (Application of the Commission's Recommendations for the Protection of People in Emergency Exposure Situations).

1.2 Käsitteitä ja määritelmiä

Absorboitunut säteilyannos kuvaa säteilystä kudokseen siirtyvän säteilyn energiaa. Se ei suoraan kuvaa säteilystä aiheutuvaa terveydellistä haittaa (ks. säteilyannos). Absorboituneen säteilyannoksen yksikkö on Gray (Gy).

Annoskriteerillä tarkoitetaan vertailutason perusteella kullekin suojelutoimelle johdettua kriteeriä, jonka ylittyessä kyseinen suojelutoimi on säteilysuojelullisesti perusteltu. Annoskriteeri on määritelty suojautumattomalle henkilölle.

Becquerel (Bq) on aktiivisuuden mittayksikkö, joka tarkoittaa yhtä radioaktiivista hajoamista sekunnissa. Esimerkiksi elintarvikkeiden radioaktiivisten aineiden pitoisuudet ilmaistaan becquereleina massa- tai tilavuusyksikköä kohti (Bq/kg tai Bq/l).

Laitoshätätilanne on tilanne, jossa ydinvoimalaitoksen turvallisuus heikkenee tai uhkaa heiketä merkittävästi (STUK Y/2/2018).

Ohjeellisella toimenpidetasolla tarkoitetaan suojelutoimen annoskriteeristä johdettua ulkoisen säteilyn annosnopeutta tai muuta suoraan mitattavissa tai arvioitavissa olevaa, säteilytilanteen vakavuutta kuvaavaa suuretta, kuten esimerkiksi laskeuman suuruutta tai

aktiivisuuspitoisuutta. Ohjeellisen toimenpidetason ylittyessä, tai kun sen ennakoidaan ylittyvän, suojelutoimenpide on yleensä tarpeen. Tässä ohjeessa annettavat ohjeelliset toimenpidetasot ovat suuntaa antavia, ja säteilyvaaratilanteen aikana olosuhteet huomioon ottaen suojelutoimenpiteitä voi olla perusteltua toteuttaa eri tavalla kuin suoraan toimenpidetasojen perusteella.

Radioaktiivisia aineita sisältävällä jätteellä tarkoitetaan varsinaista radioaktiivista jätettä sekä muuta jätettä tai hylättyä tuotetta. Tässä muulla jätteellä ja hylättyllä tuotteella tarkoitetaan sellaista jätettä, jonka käsittelyssä, jätehuollossa tai hyötykäytössä säteilysuojelliset näkökohdat tulee huomioida, mutta joissa radioaktiivisen aineiden määrä on niin vähäinen, etteivät ne ole varsinaista radioaktiivista jätettä. Lisäksi määritelmä sisältää tuotteet, jotka eivät lievän kontaminoitumisen vuoksi kelpaa aiottuun käyttöön.

Radioaktiivisella laskeumalla tarkoitetaan ilmasta erilaisille pinnoille laskeutuneita radioaktiivisia aineita ulkona ja sisätiloissa. Tässä ohjeessa laskeumalla tarkoitetaan myös sellaista kontaminoitumista, jossa radioaktiivisia aineita on päätyneet erilaisille pinnoille tahattomasti tai tahallisesti levittämällä. Laskeuman seurausvaikutukset vähenevät radioaktiivisten aineiden hajoamisen, ympäristössä kulkeutumisen, materiaaleihin kemiallisen tai biologisen kiinnittymisen sekä puhdistustoimien vaikutuksesta.

Kontaminaatiotaso kuvaa tapahtuman vaikutusalueelle tulleen laskeuman suuruutta. Kontaminaatiotasoa käytetään esimerkiksi arvioitaessa puhdistustoimien tarpeellisuutta. Kontaminaatiotaso määritellään ensisijaisesti laskeumasta tulevan ulkoisen säteilyn annosnopeuden perusteella. Jos kuitenkin laskeumassa olevien radioaktiivisten aineiden määrien perusteella päädytään korkeampaan kontaminaatiotasoon, käytetään kyseistä tasoa. Laskeuman suuruuden määrittelyssä on oletettu, että radioaktiiviset aineet ovat vielä maan pintakerroksissa sekä rakennusten ja tavaroiden pinnoilla eivätkä ole esimerkiksi kulkeutuneet syvemmälle maaperään.

Kontaminaatiotaso	Ulkoisen säteilyn annosnopeus radioaktiivisen pilven poistumisen jälkeen	Laskeumassa olevat voimakkaat gamma- ja beetasäteilijät yhteensä	Laskeumassa olevat alfasäteilijät, jotka ovat pinnalla mahdollisesti irtoavassa muodossa
Erittäin voimakkaasti kontaminoitunut	yli 100 mikroSv/h	yli 10 000 000 Bq/m ²	yli 100 000 Bq/m ²
Voimakkaasti kontaminoitunut	10–100 mikroSv/h	1 000 000–10 000 000 Bq/m ²	10 000–100 000 Bq/m ²
Kontaminoitunut	1–10 mikroSv/h	100 000 Bq/m ² –1 000 000 Bq/m ²	1 000–10 000 Bq/m ²
Lievästi kontaminoitunut	alle 1 mikroSv/h mutta kuitenkin yli normaalin taustan tason	alle 100 000 Bq/m ²	alle 1 000 Bq/m ²
Puhdas tai lähes puhdas	laskeuma niin pieni, että annosnopeus normaalin taustan tasolla	ei laskeumaa tai laskeuma erittäin vähäinen	ei laskeumaa tai laskeuma erittäin vähäinen

Suojavyöhyke on alue, jossa onnettomuustilanteessa voi olla tarpeen toimeenpanna suojelutoimia ionisoivan säteilyn vakavien determinististen haittavaikutusten estämiseksi tai niiden rajoittamiseksi (STUK Y/2/2024). Nykyisillä voimalaitoksilla suojavyöhykkeen koko on noin 5 kilometriä laitoksen ympärillä.

Suojelutoimilla tarkoitetaan sellaisia toimenpiteitä, joilla vähennetään ihmisten säteilyaltistusta tai sen mahdollisuutta säteilyvaaratilanteessa tai vallitsevassa altistustilanteessa. Suojelutoimet voivat koskea ihmisiä, elinympäristöä, yhteiskunnan toimintoja, elinkeinoelämää, alkutuotantoa, elintarvikkeita, vettä ja radioaktiivisia aineita sisältäviä jätteitä. Näillä toimilla pyritään vähentämään säteilytilanteen pitkäaikaishaittoja sekä varmistamaan ihmisten elinolosuhteiden ja yhteiskunnan toiminnan jatkuvuus.

Säteilyannos kuvaa säteilyn aiheuttamaa terveydellistä haittaa yksilölle. Säteilyannos saadaan kertomalla absorboitunut säteilyannos säteilyn tyypistä riippuvalla kertoimella (ks. absorboitunut säteilyannos). Tässä ohjeessa efektiivisestä annoksesta ja ekvivalenttiannoksesta käytetään yhteistä nimitystä säteilyannos. Säteilyannoksen yksikkö on sievert (Sv) ja sen kerrannaisyksiköt milliSv (0,001 Sv) ja mikroSv (0,000 001 Sv).

Säteilytasolla tarkoitetaan radioaktiivisen laskeuman suuruutta erilaisilla pinnoilla (Bq/m^2), ulkoisen säteilyn annosnopeutta (Sv/h) tai aktiivisuuspitoisuutta ilmassa, vedessä tai muussa materiaassa (Bq/m^3).

Säteilytilanteella tarkoitetaan kokonaistilannetta, joka muodostuu ympäristön säteilytasoista ja jossa huomioidaan erilaiset altistusreitit.

Säteilyvaara-avustajalla tarkoitetaan henkilöä, joka ei ole säteilyvaaratyöntekijä ja joka toimii tai avustaa suojelutoimissa tai osallistuu muuhun yhteiskunnan kannalta välttämättömään työhön säteilyvaaratilanteessa. Tällaisia muita yhteiskunnan kannalta välttämättömiä töitä ovat esimerkiksi kriittisen infrastruktuurin, kuten vesi- ja sähköverkkojen ylläpito, välttämättömien sairaanhoitopalvelujen ylläpito ja yleisen turvallisuuden ja järjestyksen ylläpito. Myös sellaiset viranomaiset, jotka eivät täytä säteilyvaaratyöntekijän kriteerejä tai eivät ole saaneet säteilyvaaratyöntekijän koulutusta kuuluvat säteilyvaara-avustajiin. Esimerkiksi ympäristöterveyden valvontaan liittyvät tehtävät kuuluvat tällaisiin toimenpiteisiin.

Säteilyvaaratilanteella tarkoitetaan tilannetta, jossa uhkaavan tai toteutuneen tapahtuman seuraukset edellyttävät tai voivat edellyttää erityisiä toimenpiteitä pelastustoimintaan tai suojelutoimiin osallistuvien henkilöiden tai väestön säteilyaltistuksen rajoittamiseksi tai pienentämiseksi.

Säteilyvaaratilanteesta aiheutuvan altistuksen vertailutasolla (vertailutaso) tarkoitetaan säteilyannosta, jota suuremmat annokset pyritään estämään kaikilta henkilöiltä säteilyvaaratilanteessa. Tavoitteena on, että säteilyvaaratilanteen ensimmäisen vuoden

aikana ihmisten säteilyaltistus on enintään 20 milliSv (SätL 859/2018 132 §). Säteilyaltistusta arvioitaessa huomioidaan kaikki vaaratilanteen aiheuttamat altistusreitit sekä suojelutoimien altistusta pienentävät vaikutukset. Vertailutasoa pienennetään ajan kuluessa, kunnes saavutetaan tilanne, joka on pysyvästi hyväksyttävä.

Säteilyvaaratyöntekijällä tarkoitetaan henkilöä, jolla on ennalta määritelty tehtävä säteilyvaaratilanteessa ja joka saattaa altistua ionisoivalle säteilylle pelastustoiminnassa tai suojelutoimissa säteilyvaaratilanteessa. Erityisesti pelastushenkilöstö, ensihoito ja toiminnanharjoittajien valmiusorganisaation jäsenet kuuluvat säteilyvaaratyöntekijöihin. Säteilyvaaratyöntekijöille on annettava ennakkoon koulutusta säteilyn terveysvaikutuksista ja säteilyltä suojautumisesta.

Ulkoisella säteilyllä tarkoitetaan kehoon sen ulkopuolelta kohdistuvaa suoraa säteilyä.

Ulkoisen säteilyn annosnopeus ilmaisee, kuinka suuren säteilyannoksen aikayksikköä kohden henkilö saa kyseisessä paikassa esimerkiksi suojaamattomasta säteilylähteestä tai eri pinnoilla olevista radioaktiivisista aineista. Annosnopeuden yksikkö on sievertiä tunnissa (Sv/h). Yleensä se ilmaistaan mikrosieverteinä tunnissa (mikroSv/h) tai millisieverteinä tunnissa (milliSv/h).

Vaara-alueella tarkoitetaan sellaista aluetta, jossa on tarve sisälle suojautumiseen tai evakuointiin sekä alueen eristämiseen. Vaara-alueelle pääsyä tulee rajoittaa henkilöihin, joilla on alueella välttämättömiä tehtäviä.

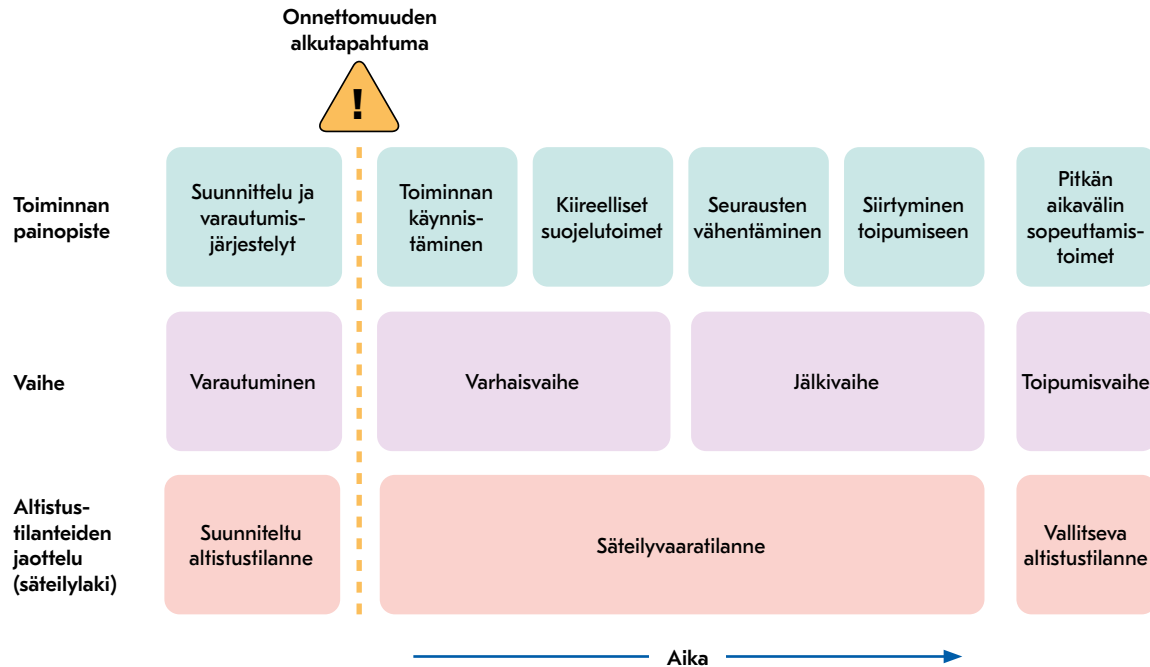
Varautumisalue on alue, jossa onnettomuustilanteessa voi olla tarpeen toimeenpanna kiireellisiä väestöön kohdistuvia suojelutoimia ionisoivan säteilyn stokastisten vaikutusten rajoittamiseksi; suojavyöhyke sisältyy varautumisalueeseen (STUK Y/2/2024).

Varotoimialueella tarkoitetaan sellaisia alueita, jossa on tarve lievemmille suojelutoimille kuin sisälle suojautuminen tai evakuointi.

Voimakkaita gamma- ja beetasäteilijöitä ovat nuklidit, jotka tuottavat yli 500 keV:n energian gamma- tai beetasäteilyä. Näitä ovat esimerkiksi seuraavat nuklidit: koboltti-60 (^{60}Co), rutenium-106 (^{106}Ru), hopea-110m ($^{110\text{m}}\text{Ag}$), jodi-131 (^{131}I), cesium-134 (^{134}Cs), cesium-137 (^{137}Cs), cerium-144 (^{144}Ce), strontium-90 (^{90}Sr), iridium-192 (^{192}Ir) ja radium-226 (^{226}Ra). Muut gamma- ja beetasäteilijät ovat **heikkoja gamma- ja beetasäteilijöitä**. Näitä ovat esimerkiksi tritium (^3H), kromi-51 (^{51}Cr), rauta-55 (^{55}Fe) ja nikkeli-63 (^{63}Ni).

Yleishätätilanne on tilanne, jossa ydinvoimalaitoksella on olemassa vaara sellaisista radioaktiivisten aineiden päästöistä, jotka saattavat edellyttää suojelutoimenpiteitä ydinvoimalaitoksen ympäristössä (STUK Y/2/2018).

1.3 Säteilyvaaratilanteen vaiheet

KUVA 1. Säteilyvaaratilanteen kehittyminen ja vaiheet.

Säteilyvaaratilanteen varhaisvaihe sisältää onnettomuuden aiheuttaneet alkutapahtumat ennen radioaktiivisten aineiden vapautumista ympäristöön sekä radioaktiivisten aineiden leviämisen ympäristössä. Varhaisvaihe päättyy, kun ympäristön säteilytaso ei enää nouse merkittävästi eikä enää ole uhkaa uudesta radioaktiivisten aineiden vapautumisesta ympäristöön, tai kun säteilylähde on saatettu turvalliseen tilaan.

Varhaisvaiheen keskeisiä suojelutoimia ovat sisälle suojautuminen, joditablettien ottaminen, kulkurajoitukset, tapahtumapaikan lähiympäristön evakuointi sekä tilanteen hoitoon osallistuvien työntekijöiden suojeleminen. Näillä toimilla rajoitetaan ihmisten välitöntä säteilyaltistusta. Lisäksi tarvitaan elintarvikkeiden ja rehujen alkutuotannon, muun tuotannon ja erilaisten tilojen suojaamista niiden kontaminoitumisen vähentämiseksi. Varhaisvaiheen alussa ennuste säteilytilanteen uhan vakavuudesta ja tilanteen kehittymisestä on yleensä hyvin epävarma. Erilaisilla leviämismallilaskelmilla voidaan varhaisvaiheessa arvioida mahdollisia uhka-alueita. Varsinaisen vaara-alueen määrittäminen edellyttää kuitenkin myös tietoa vapautuvien radioaktiivisten aineiden määrästä sekä päästöreitistä ja -ajankohdasta. Epävarmuuksien takia suojelutoimista voidaan joutua päättämään nopeasti ilman kattavia tietoja tilanteesta.

Säteilyvaaratilanteen jälkivaiheessa elinympäristön säteilytasot eivät enää nouse merkittävästi eikä ole odotettavissa uutta radioaktiivisten aineiden vapautumista ympäristöön. Jälkivaiheessa arvioidaan, voidaanko varhaisvaiheessa toteutettuja suojelutoimia purkaa, lieventää tai muuttaa. Lisäksi tarvittaessa käynnistetään uusia suojelutoimia säteilyaltistuksen pienentämiseksi ja radioaktiivisten aineiden määrän vähentämiseksi elinympäristöstä. Toimilla pyritään varmistamaan ihmisten säteilyturvallisuus sekä yhteiskunnan toimintojen ja

elinkeinotoiminnan jatkuminen. Jälkivaihe voi kestää jopa muutaman vuoden. Kesto riippuu muun muassa säteilyvaaran laajuudesta ja vakavuudesta.

Tilanne voi olla myös sellainen, että varhaisvaihe puuttuu tai se on hyvin lyhyt kuten esimerkiksi ympäristön, elintarvikkeiden tai muun materiaalin tahallisen kontaminoinnin tilanteessa. Tällöin suojelutoimet käynnistetään suoraan jälkivaiheessa.

Mikäli säteilyvaaratilanteesta seuraa pitkäaikaisia vaikutuksia elinympäristöön, säteilyvaaratilanteen jälkivaihetta seuraa toipumisvaihe. Silloin säteilytilanne elinympäristössä on yhteiskunnan kannalta pysyvästi hyväksyttävä, jolloin ihmisten ja yhteiskunnan toiminta sopeutetaan vallitsevaan säteilytilanteeseen. Toipumisvaiheen toimia ovat tyypillisesti väestön toteuttamat omat, säteilyaltistusta vähentävät toimet, jotka perustuvat viranomaisten ja asiantuntijoiden suosituksiin ja neuvontaan sekä paikallisiin ja sosiaalisiin olosuhteisiin. Elinympäristön puhdistaminen radioaktiivista aineista voi jatkua samoin kuin radioaktiivisia aineita sisältävistä jätteistä huolehtiminen. Niille alueille, joilla säteilytilanne ei ole hyväksyttävällä tasolla annetaan pitkäaikaisia käyttörajoituksia, tai suunnataan alueiden käyttöä tai tuotantoa uudelleen. Toipumisvaiheen kesto voi olla jopa kymmeniä vuosia. Toipumisvaihe ei ole osa säteilyvaaratilannetta eivätkä sen aikana tehtävät toimenpiteet sisälly tähän ohjeeseen. Joitakin osia tämän ohjeen periaatteista, esimerkiksi elinympäristön puhdistamisesta ja syntyvien jätteiden hoitamisesta, voidaan kuitenkin soveltaa myös toipumisvaiheessa.

1.4 Suojelutoimien perusteet

Säteilyvaaratilanteessa suojelutoimien tavoitteena on pitää ihmisille aiheutuvat säteilyannokset niin pieninä kuin on mahdollista ilman, että toimilla aiheutetaan suurempia kokonaisuhaittoja kuin niistä saatavat hyödyt ovat. Lisäksi suojelutoimien tavoitteena on minimoida tilanteesta aiheutuvat muut haitat ja saada palautettua ihmisten elinolosuhteet ja yhteiskunnan toiminta mahdollisimman normaaleiksi.

Erilaisissa säteilyvaaratilanteissa altistuminen säteilylle voi tapahtua eri tavoin.

Mahdollisia altistusreittejä ovat:

- suojaamattoman säteilylähteen, laskeuman tai ilmavirtausten mukana kulkeutuvien radioaktiivisten aineiden aiheuttama ulkoinen säteily,
- hengitysilman radioaktiiviset aineet,
- kontaminoituneet elintarvikkeet ja talousvesi,
- ihon kontaminoituminen,
- radioaktiivisten aineiden kulkeutuminen kehoon muuta reittiä, esimerkiksi kontaminoituneiden käsien käydessä suussa, avoimen haavan kautta tai ihon kautta imeytymällä.

Säteilyvaaratilanteen maantieteellinen laajuus voi vaihdella huomattavasti. Liitteessä 1 on esimerkkejä erilaisten säteilyvaaratilanteiden vaikutusalueista.

1.4.1 Säteilyn terveyshaitat

Säteilyn aiheuttamat terveyshaitat voidaan jakaa suoriin terveyshaittoihin ja satunnaisvaikutuksiin. Väestön säteilyaltistuksen pienentämisen tavoitteena on estää säteilystä aiheutuvat suorat terveyshaitat (säteilyvammat, säteilysairaudet, kuolemantapaukset) sekä pitää säteilyn satunnaisvaikutukset (syöpä) niin vähäisinä kuin on käytännössä mahdollista.

Säteilyn suorat terveyshaitat johtuvat solujen tuhoutumisesta. Todennäköisyys saada kudolvauriota alkaa suurentua, kun henkilö saa lyhyellä aikavälillä, esimerkiksi yhden vuorokauden aikana, yli 100 milliSv:n annoksen. Kun saatu annos on suuruusluokkaa 1 000 milliSv tai suurempi, kudolvaurioiden laajuudet ovat niin vakavia, että terveyshaittoja alkaa esiintyä (ohimenevää pahoinvointia ja tilapäisiä verenkuvan muutoksia). Yli 3 000 milliSv:n annoksesta aiheutuu vakava säteilysairaus, joka edellyttää sairaalahoitoa. Mikäli lyhyellä aikavälillä saatu annos on suurempi kuin 6 000 milliSv, kuoleman todennäköisyys on suuri.

Suoria terveyshaittoja voi aiheutua esimerkiksi

- ilman suojusta olevan voimakkaan säteilylähteen välittömässä läheisyydessä
- ydinvoimalaitoksen läheisyydessä olevalle suojautumattomalle henkilölle, jos radioaktiivisten aineiden päästö ympäristöön on erittäin suuri
- jopa muutaman sadan kilometrin etäisyydellä ydinaseen räjäytyspaikasta olevalle suojautumattomalle henkilölle; syntyneen vaara-alueen laajuus riippuu merkittävästi ydinaseen voimakkuudesta, räjäytyskorkeudesta ja säätilasta
- tarkoituksellisesti radioaktiivisilla aineilla voimakkaasti kontaminoidun ruuan tai juoman nauttimisen jälkeen.

Säteilyn satunnaisvaikutukset johtuvat solun perimässä tapahtuvista muutoksista, jotka voivat aiheuttaa syöpiä. Satunnaisvaikutuksia voi esiintyä säteilyannoksen suuruudesta riippumatta ja niille on ominaista, että vaikutukset ilmenevät vasta pitkän ajan kuluttua. Onnettomuustilanteessa satunnaisvaikutusten todennäköisyys on yksittäisen henkilön kohdalla pieni: 100 milliSv:n annos suurentaa syövän saamisen riskiä keskimäärin noin 0,5 %:lla. Altistuneiden tutkimukset ovat antaneet viitteitä myös siitä, että yli 500 milliSv:n annos voi lisätä sydän- ja verisuonitautien riskiä¹.

1.4.2 Säteilyvaaratilanteesta aiheutuvan altistuksen vertailutaso

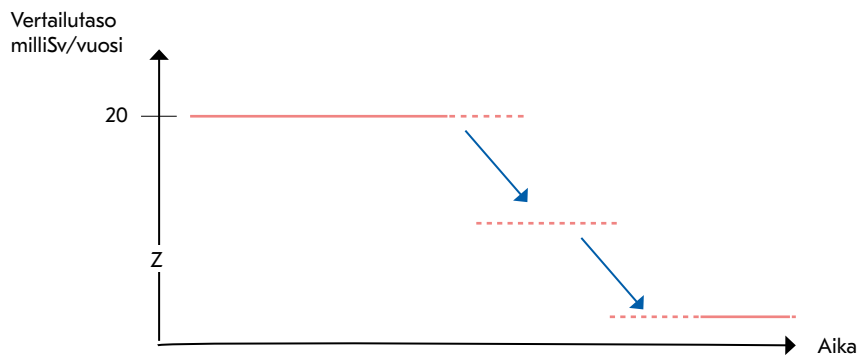
Säteilyvaaratilanteesta aiheutuvan altistuksen vertailutasolla tarkoitetaan tasoa, jonka alla saadut säteilyannokset pyritään pitämään. Vertailutason perusteella määritetään kriteerit suojeletoimien tarpeellisuudesta koko säteilyvaaratilanteen aikana. Vertailutason valinnassa

1 ICRP Publication 103: The 2007 Recommendations of the International Commission on Radiological Protection (Annex A.5)

otetaan huomioon sekä säteilysuojeluperusteet että hyväksyttävyyys yhteiskunnan kannalta. Säteilyvaaratilanteesta aiheutuvan altistuksen vertailutaso on 20 milliSv ensimmäisen vuoden aikana (SätL 132 §). Ihmisten säteilyaltistuksen pienentämiseksi myös vertailutasoa pienemmillä annoksilla toteutetaan suojelutoimenpiteitä, jotka ovat helposti ja järkevästi toteutettavissa.

Suojelutoimien tehokkuutta ja onnistumista arvioidaan vertaamalla saatuja annoksia vertailutasoon. Säteilyaltistuksen arvioinnissa mukana ovat kaikki vaaratilanteen aikaiset altistusreitit, kuten hengitysilma, ulkoinen altistus, elintarvikkeet ja talousvesi sekä ihon kontaminoituminen. Arvioinnissa otetaan huomioon lisäksi suojelutoimien altistusta pienentävät vaikutukset. Tarkemmat kuvaukset annosten arvioinnin perusteena toteutettavista mittauksista ovat Säteilyturvakeskuksen suunnitelmassa mittaustoiminnasta.

Vertailutasoa on syytä arvioida koko tilanteen aikana ja muuttaa tarpeen mukaan, jolloin myös kriteerit suojelutoimien tarpeellisuudesta muuttuvat vastaavasti. Vertailutasoa pienennetään ajan kuluessa, kunnes suojelutoimilla saavutetaan tilanne, jossa saatavat säteilyannokset ovat pysyvästi hyväksyttävällä tasolla (kuva 2).

KUVA 2. Säteilyvaaratilanteesta aiheutuvan annoksen vertailutasoa pyritään pienentämään mahdollisimman nopeasti, kunnes saavutetaan tilanne, joka on pysyvästi hyväksyttävä.

1.4.3 Suojelutoimien annoskriteerit ja ohjeelliset toimenpidetasot

Vertailutason perusteella on määritetty kullekin suojelutoimelle annoskriteeri, jotka esitetään tässä ohjeessa. Suojelutoimi on yleensä tarpeen, kun annoskriteerin ennakoitaan ylittyvän tai se on ylittynyt, jotta henkilöiden tilanteen aikana saama annos pysyisi vertailutason alapuolella.

Säteilyannos on laskennallinen arvo. Annoskriteereistä on johdettu myös ohjeelliset toimenpidetasot, jotka ovat suoraan mittauksin todettavissa. Ohjeelliset toimenpidetasot annetaan ulkoisen säteilyn annosnopeutena, aktiivisuuspitoisuutena tai laskeuman suuruutena. Laskentaesimerkit ohjeellisten toimenpidetasojen johtamisesta löytyvät liitteestä 3.

Ohjeessa esitetyt annoskriteerit ja toimenpidetasot eivät ole sitovia, tiukasti noudatettavia raja-arvoja, vaan suuruusluokkia ja suuntaa antavia tasoja. Suuruusluokat ovat riittävän tarkkoja säteilyvaaratilanteen altistuksen arvioinnissa, koska tilanteeseen, sen kehittymiseen ja käytettäviin ennusteisiin liittyy merkittäviä epävarmuuksia.

Ohjeessa esitetyt suojelutoimien annoskriteerit ja ohjeelliset toimenpidetasot on määritelty mahdollisesti altistuville väestöryhmille. Lisäksi voidaan tilanteen edellyttäessä toteuttaa joitakin väestöryhmiä, esimerkiksi lapsia, koskevia kohdistettuja suojelutoimia. Eniten altistuviin henkilöihin kiinnitetään erityistä huomiota ja heille annetaan erikseen lisäohjeet säteilyaltistuksen pienentämiseksi.

Eri altistusreiteistä säteilyvaaratilanteessa aiheutuva yhteenlaskettu annos vuodessa voi olla suurempi kuin 20 milliSv, vaikka suojelutoimet toteutettaisiin tässä ohjeessa annettuja toimenpidetasoja noudattaen. Ylitys on mahdollinen esimerkiksi, jos toimia ei ehditä toteuttaa ajoissa tai niiden tehokkuus on oletettua heikompi.

On mahdollista, että jotkut henkilöt saavat onnettomuustilanteessa yli 100 milliSv vuosiannoksen, eli selvästi suuremman annoksen kuin mikä on säteilyaltistuksen vertailutaso. Henkilöt, jotka ovat saaneet tällaisen annoksen, on rekisteröitävä ja heille on järjestettävä terveydentilan pitkäaikaiseuranta. Rekisteröitävään annokseen lasketaan vain säteilyvaaratilanteen aiheuttama altistus.

1.5 Suojelutoimien valintaan vaikuttavat tekijät

Suojelutoimien toteuttamisen tarve on arvioitava viimeistään silloin, kun on mahdollista, että jokin tässä ohjeessa annettu annoskriteeri tai ohjeellinen toimenpidetaso ylittyy. Suojelutoimien harkinnassa, valinnassa ja toteutuksessa on huomioitava:

- tapahtuma ja sen oletettu kehittyminen,
- tilanteeseen liittyvät epävarmuudet,
- annoskriteerien ylityksen kesto,
- kuinka kauan suojelutoimet ovat tarpeen,
- suojelutoimien aiheuttamat haitat,
- muut olosuhteet, kuten käytettävissä oleva aika ja resurssit toimien toteuttamiseen.

Suojelutoimien valintaan vaikuttaa myös toimien oletettu kesto: esimerkiksi nopeasti toteutettu lyhytkestoinen evakuointi yhdistettynä ympäristön puhdistustoimiin on todennäköisesti parempi vaihtoehto kuin väliaikainen väestönsiirto, joka kestää kuukausia. Päätöksiin pitkäaikaisista, monia kuukausia tai vuosia kestävästä suojelutoimista vaikuttavat merkittävästi myös muut kuin säteilysuojelulliset perusteet, kuten suojelutoimista seuraavat mahdolliset sosiaaliset, psykologiset ja taloudelliset haitat.

Varhaisvaiheessa suojelutoimien tarpeen arviointi ja niiden valinta perustuu pitkälti ennusteisiin säteilyvaaratilanteiden ajallisesta ja paikallisesta kehitymisestä. Kaikkien suojelutoimien toteuttaminen kestää tunteja, joten ennusteita tarvitaan, jotta suojelutoimet

voidaan toteuttaa oikea-aikaisesti. Kotimaisten ydinvoimalaitosten lähialueella suojelutoimien harkinta perustuu ensisijaisesti ennusteeseen laitoksen tilanteen kehittymisestä.

Erityisesti jälkivaiheessa harkittavana on monenlaisia suojelutoimia ja niiden yhdistelmiä. Altistuksen vähentämisessä ja tilanteen arvioinnissa otetaan huomioon eri suojelutoimien yhteisvaikutus jäljelle jäävän altistuksen suuruuteen. Vaikka tässä ohjeessa annetut toimenpidetasot perustuvat säteilyvaikutuksiin, suojelutoimien lopulliseen valintaan vaikuttavat useat eri tekijät, joita on esitetty kuvassa 3. Eräs tärkeä säteilyannosta pienentävä tekijä on ihmisten itsensä tekemät toimet. Viranomaiset antavat näihin toimiin ohjeita, joiden sisältöön vaikuttavat vallitseva säteilytilanne ja muut olosuhteet. Liitteessä 6 on esitetty tapoja, joilla ihmiset voivat omatoimisesti vähentää altistustaan. Viranomaisten tehokas viestintä auttaa sekä altistuksen vähentämisessä ihmisten omien toimien ohjaamisella että tukee yhteiskunnan toipumista.

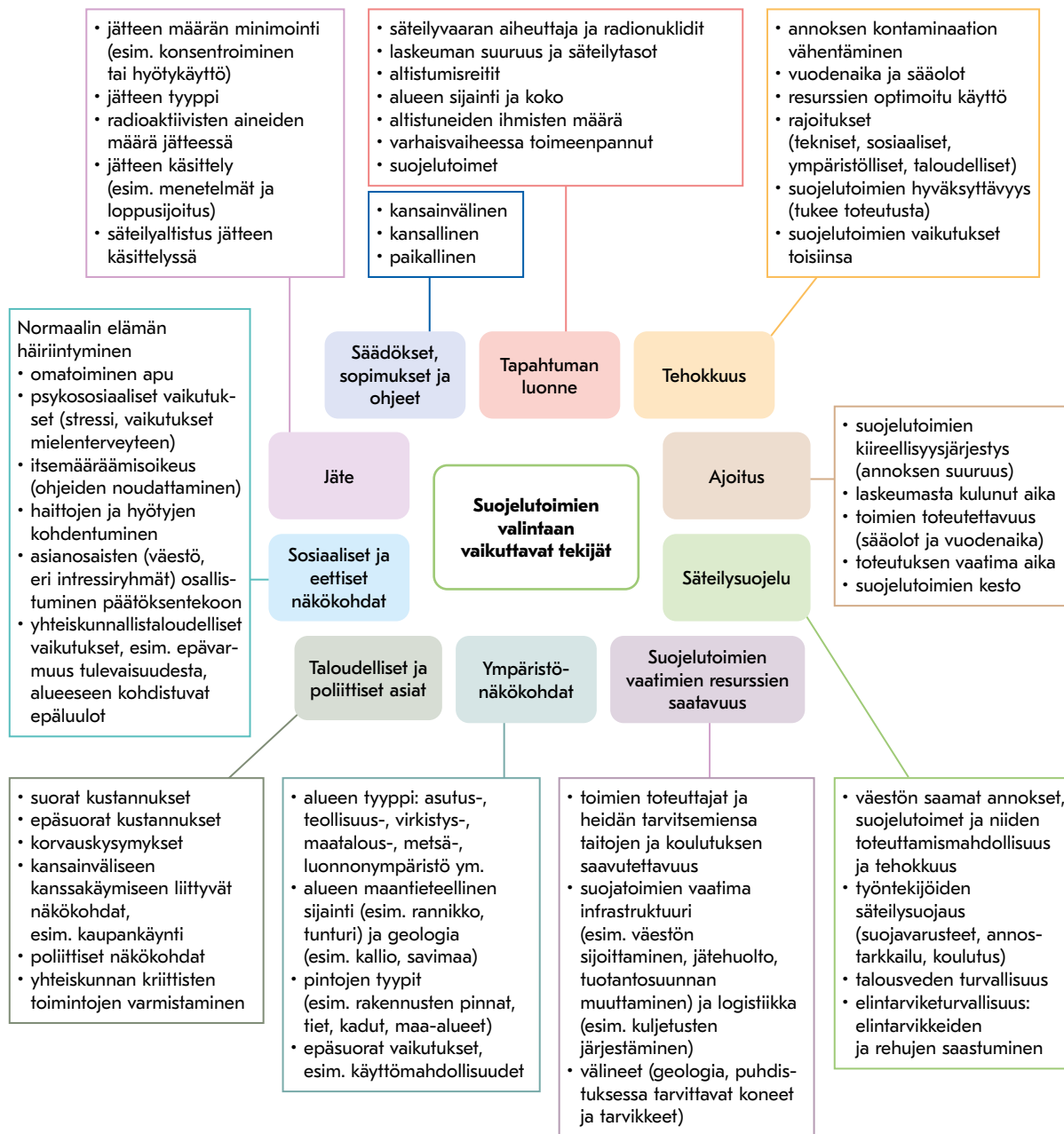
Toimenpiteiden valintaan ja toteuttamiseen vaikuttavat toimenpiteistä tai niiden tekemättä jättämisestä aiheutuvat haitat. Haittoja voi aiheutua altistuksen lisäksi esimerkiksi eettisistä, sosiaalisista, ympäristöä koskevista ja taloudellisista vaikutuksista. Vakavassa säteilytilanteessa, jossa annokset ilman suojelutoimia olisivat suuria, on ehdottoman tärkeää rajoittaa säteilyaltistusta. Tällöin toimet ovat tarpeen, vaikka niistä aiheutuisi suurta haittaa ihmisten normaaliin elämään tai merkittäviä kustannuksia. Lievässä säteilytilanteessa, jossa altistus jää pieneksi, muut vaikutukset ovat merkittävämpiä kuin säteilyaltistus toimista päätettäessä.

Sekä annosten ennustamisessa että ihmisten saamien annosten arvioinnissa on suuria epävarmuuksia. Suojelutoimet ovat todennäköisesti perusteltuja, mikäli säteilyvaaratilanteessa ensimmäisen vuoden aikana saadun annoksen ennakoidaan olevan:

- suurempi kuin 10 milliSv, on tarpeen toteuttaa väestön altistusta pienentäviä suojelutoimia
- 1–10 milliSv, ovat jotkut suojelutoimet yleensä perusteltuja
- pienempi kuin 1 milliSv, voidaan altistusta vähentäviä suojelutoimia tehdä silloin, kun ne ovat helposti ja tarkoituksenmukaisesti toteutettavissa.

Suojelutoimet ovat ehdottoman tarpeellisia ja ne on toteutettava kiireellisenä, jos on olemassa vaara yli 100 milliSv:n annoksista lyhyen ajan (noin yhden vuorokauden) sisällä. Tämä vastaa tilannetta, jossa ulkoinen annosnopeus on noin 4 000 mikroSv/h vuorokauden ajan.

Säteilyvaaratilanteen hoito voi jatkua vuosia. Koko tilanteen keston aikana on pyrittävä siihen, että väestön saamaa annosta pienennetään, kunnes ollaan altistustilanteessa, joka on yhteiskunnan kannalta hyväksyttävä.

KUVA 3. Jätkivaiheen suojelutoimien valintaan vaikuttavia tekijöitä.

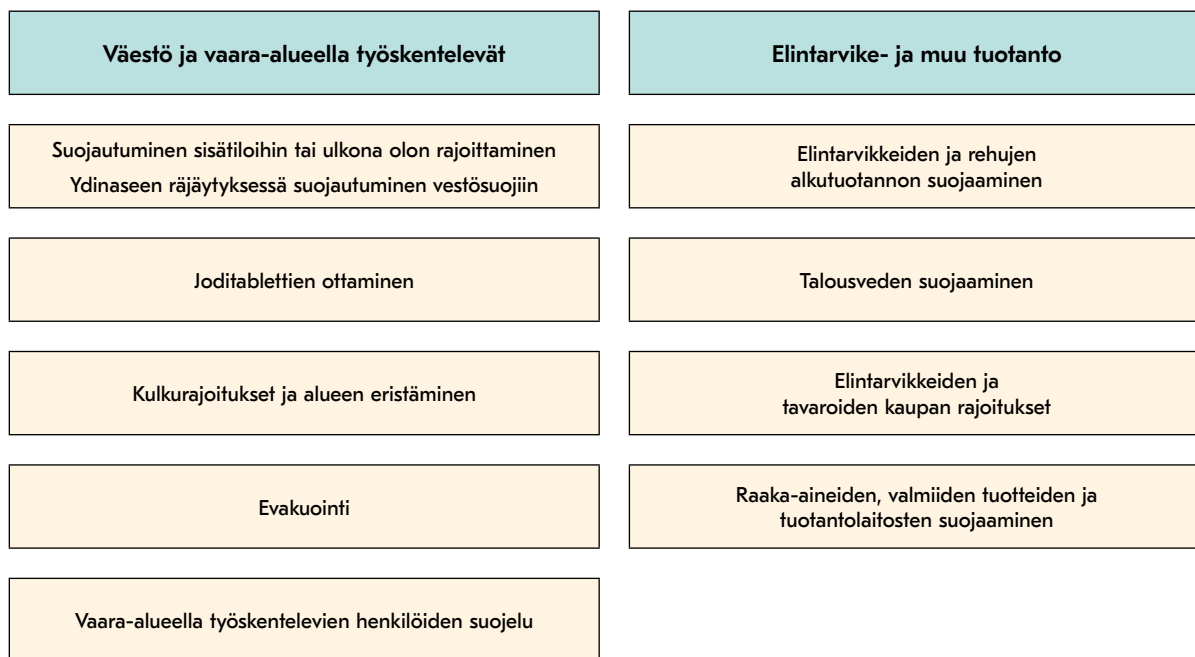
1.6 Säteilyvaaratilanteessa harkittavat suojelutoimet

Säteilyvaaratilanteessa mahdollisia samanaikaisia altistusreittejä voi olla useita. Tällöin tarvitaan myös useita samanaikaisia toisiaan täydentäviä suojelutoimia, jotta kaikki altistusreitit saadaan katettua. Ohjeessa esitetyt suojelutoimet muodostavat yhden kokonaisuuden, jossa yksittäisen suojelutoimen toteuttamisella voi olla suoria tai epäsuoria vaikutuksia moneen eri yhteiskunnan toimintoon sekä eri toimijoiden päätöksiin suojelutoimista. Esimerkkeinä tällaisista vaikutuksista ovat kulkurajoitusten vaikutus logistiikkaan ja tuotantoon sekä evakuoinnin vaikutus sosiaalipalveluihin henkilöiden vastaanottopaikoissa. Valituilla suojelutoimilla voi olla vaikutuksia muihin tarvittaviin suojelutoimiin. Esimerkiksi alueella, jossa väestö on suojautunut sisätiloihin, ei voida toteuttaa elintarvikkeiden alkutuotannon suojaamista, sillä se vaatisi liikkumista ulkona.

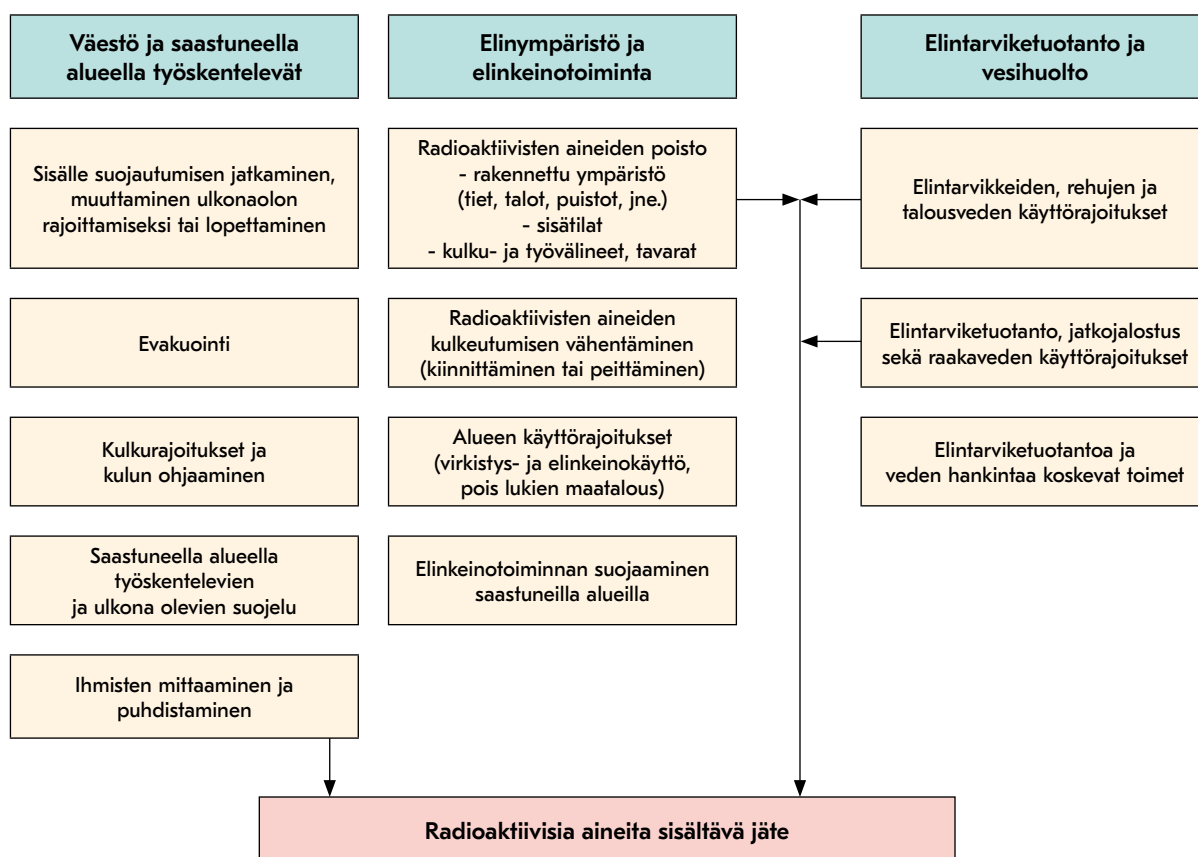
Koko tilanteen keston aikana arvioidaan tarvetta uusien suojelutoimien toteuttamiseen tai jo tehtyjen muuttamiseen, jatkamiseen tai lopettamiseen. Arviointi perustuu valittuun vertailutasoon. Arvioinnissa otetaan huomioon kuinka jo toteutetut suojelutoimet ovat tehonneet altistuksen pienentämisen kannalta ja toisaalta vaikuttaneet ihmisten ja yhteiskunnan toimintaan sekä kuinka nopeasti ympäristön radioaktiivisten aineiden määrä vähenee radioaktiivisen hajoamisen tai puhdistustoimien vaikutuksista. Jälkivaiheen aikana voi olla tarpeen noudattaa tiukempia kuin yksittäisten suojelutoimien kohdalla kuvattuja kriteerejä, jos esimerkiksi varhaisvaiheen altistus on jo aiheuttanut lähellä vertailutasoa olevan annoksen.

Tässä ohjeessa suojelutoimet, annoskriteerit ja ohjeelliset toimenpidetasot koskevat erilaisia säteilyvaaratilanteita. Vaikka kunkin suojelutoimen tarpeellisuudelle annetaan erillinen kriteeristö, toteutetaan tilanteen aikana eri toimia samanaikaisesti ja ne ovat toisiaan täydentäviä. Esimerkkinä varhaisvaiheen suojelutoimista ovat samanaikainen suojautuminen sisätiloihin, joditablettien ottaminen ja kulkurajoitusten asettaminen. Kaikkien ohjeessa esitettyjen suojelutoimien ohjeelliset toimenpidetasot esitetään liitteessä 2.

Säteilyvaaratilanteen varhaisvaiheen suojelutoimet kohdistuvat erityisesti ihmisiin ja tuotantoon. Toimien tavoitteena tässä vaiheessa on sekä suojella ihmisiä että helpottaa ja lieventää jälkivaiheessa tarvittavia toimia. Säteilyvaaratilanteen jälkivaiheen suojelutoimet kohdistuvat ihmisten ja tuotannon lisäksi elinympäristöön ja yhteiskunnan toimintojen palauttamiseen. Tähän ohjeeseen sisältyvät varhaisvaiheen suojelutoimet esitetään kuvassa 4 ja jälkivaiheen suojelutoimet kuvassa 5. Monista toimista syntyy radioaktiivisia aineita sisältäviä jätteitä, joiden asianmukainen käsittely edellyttää erityishuomiota.

KUVA 4. Suojelutoimet säteilyvaaratilanteen varhaisvaiheessa.

KUVA 5. Suojelutoimet säteilyvaaratilanteen jälkivaiheessa.

1.7 Vastuut suojelutoimien toteuttamisesta

Säteilyvaaratilanteessa tarvittavat suojelutoimet ja niiden laajuus riippuu merkittävästi sen aiheuttamasta tapahtumasta, mahdollisesti ympäristöön pääsevistä radioaktiivisista aineista ja niiden määristä sekä vaikutusalueen laajuudesta. Erittäin vakava säteilyvaaratilanne vaatii monien viranomaisten päättämiä laaja-alaisia toimia, ihmisten omia toimia altistuksen vähentämiseksi sekä yksityisen sektorin toimia toimintansa jatkuvuuden turvaamiseksi. Paikallisten säteilyvaaratilanteiden hoito edellyttää puolestaan toimia todennäköisesti vain muutamilta viranomaisilta.

Vastuullisten toimijoiden ja sovellettavien säännösten määrien takia yksityiskohtaista vastuuden erittelyä ei ole sisällytetty tähän ohjeeseen. Viranomaistoimijoiden vastuut ja säännösperustat on yksityiskohtaisesti kuvattu sisäministeriön Säteilytilanneohjeessa (Sisäministeriön julkaisut 10/2016). Liitteessä 4 on Säteilytilanneohjeen yhteenvetotaulukko keskeisten toimijoiden vastuista.

Toimijoiden vastuita säteilymittauksista käsittelee sisäministeriön asettama kansallinen mittausstrategiatyöryhmä (SMDno-2015-706). Työryhmän toimeksiantoon sisältyy laaja-alainen selvitys säteilymittauksia tekevistä tahoista ja mittauskapasiteetista sekä näiden välisestä yhteistyöstä ja tiedonkulusta. Lisäksi selvitetään kansainvälisen avun yhteensovittaminen kansalliseen mittaus toimintaan. Työryhmän tuottama mittausstrategia julkaistaan 2020.

2. Suojelutoimet säteilyvaaratilanteen varhaisvaiheessa

2.1 Väestöä koskevat suojelutoimet

2.1.1 Sisälle suojautuminen varhaisvaiheessa

Sisälle suojautumisessa suojaudutaan tavallisiin sisätiloihin ja suljetaan ilmanvaihto sekä mahdollisuuksien mukaan tiivistetään ilmanvaihtoaukot. Sisälle suojautumisella vähennetään hengitysilmassa olevien radioaktiivisten aineiden joutumista kehoon ja pienennetään ulkoisesta säteilystä aiheutuvaa säteilyannosta. Sisälle suojautumisen kesto ei saisi ylittää kahta vuorokautta, koska tällöin muut kuin säteilyyn liittyvät haitat, kuten ruuan ja lääkkeiden saatavuuden ongelmat, kasvavat nopeasti. Lisäksi päästöpilven ollessa alueella sisätilat kontaminoituvat noin kahdessa vuorokaudessa niiden tiivistämisestä ja ilmanvaihdon sulkemisesta huolimatta, jolloin sisälle suojautumisen tehokkuus pienenee. Liitteessä 5 kuvataan altistuksen pieneminen suojauduttaessa sisätiloihin.

Suojautuminen tavallisiin sisätiloihin on yleensä riittävä toimenpide säteilyvaaratilanteissa. Poikkeuksen muodostaa kuitenkin ydinräjähdystilanteen aiheuttama vakava säteilyvaara, jolloin tarvitaan suojautumista väestönsuojatiloihin.

ANNOSKRITEERI SISÄLLE SUOJAUTUMISEEN:

– Suojautumattomalle henkilölle arvioidaan kertyvän yli 10 milliSv säteilyannos kahden vuorokauden aikana.

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO SISÄLLE SUOJAUTUMISEEN:

- ulkoisen säteilyn annosnopeus on tai sen ennakoidaan olevan suurempi kuin 100 mikroSv/h
tai
- ilmassa olevien radioaktiivisten aineiden pitoisuus on tai sen ennakoidaan olevan suurempi kuin joku seuraavista arvoista:
 - alfasäteilijät 1 Bq/m³ (plutonium-239 ja amerikum-241),
 - beetasäteilijät 1 000 Bq/m³ (strontium-90),
 - cesium- 137, jodi- 131 ja muut voimakkaat gammasäteilijät yhteensä 10 000 Bq/m³

Tavoitteena on, että sisälle suojautuminen on toteutettu ennen radioaktiivisten aineiden saapumista alueelle. Jotta sisälle suojautuminen olisi oikea-aikaista, päätös suojautumisesta olisi tehtävä, mikäli mahdollista, viimeistään noin neljä tuntia ennen suojautumistarpeen alkamista. Tällöin väestölle ehditään antaa tarvittavat ohjeet ja sisälle suojautuminen ehditään

toteuttaa ajoissa. Mikäli sisätiloihin ei ehditä suojautua ennen radioaktiivisten aineiden saapumista alueelle, on suojautuminen tehtävä niin nopeasti kuin mahdollista.

Vaara-alueella on suljettava mahdollisuuksien mukaan ilmanvaihto kaikista rakennuksista, kuten asuinrakennuksista, julkisista rakennuksista, toimitiloista ja tuotantolaitoksista. Ovet, ikkunat, ilmanvaihtoaukot ja muut ilmanvaihtoon vaikuttavat läpiviennit, kuten takkahormit, suljetaan mahdollisimman tiiviisti esimerkiksi teippaamalla raot ja ovien ja ikkunoiden kehykset. Ilmanvaihdon sulkeminen pienentää ihmisten säteilyaltistusta vähentämällä merkittävästi radioaktiivisten aineiden kulkeutumista sisätiloihin. Kodintekstiilien ja muiden helposti pölyä keräävien tavaroiden suojaaminen sisätiloissa kannattaa tehdä esimerkiksi peittämällä tai pakkaamalla muovipusseihin silloin, kun se onnistuu helposti, sillä tällä helpotetaan sisätilojen myöhempiä puhdistamistoimia.

Sisätilojen kontaminoitumisen vähentämiseksi ilmanvaihdon sulkeminen on tarpeen myös sellaisissa rakennuksissa, joihin ei suojauduta, jos se voidaan tehdä ennen radioaktiivisten aineiden saapumista alueelle. Mikäli aika ei riitä kaikkien rakennusten suojaamiseen, ensisijaisesti suojataan sellaiset rakennukset, joita tarvitaan tilanteen jälkeen yhteiskunnan normaalin toiminnan palautumiseen, kuten koulut ja elintarvikekaupat.

Alueella, jolle on määrätty sisälle suojautuminen, on tarpeen yhä ylläpitää kriittistä infrastruktuuria, välttämättömiä sairaanhoitopalveluja sekä yleistä turvallisuutta ja järjestystä. Näissä tehtävissä toimivien henkilöiden säteilysuojelua käsitellään luvussa 2.3.

Alueelle, jolla on tarpeen suojautua sisälle, ei pidä määrätä sellaisia suojelutoimia, joiden toteuttaminen vaatisi alueen asukkailta ulkona liikkumista sisälle suojautumisen alkamisen jälkeen, kuten alkutuotannon suojaamista koskevia toimia.

Väestönsuojien suojautuminen

Ydinaseen räjäytyksestä seuraava säteilytilanne on erilainen kuin esimerkiksi vakavan ydinvoimalaitosonnettomuuden aiheuttama säteilytilanne. Ydinräjähdyksessä syntyy suuri määrä voimakkaasti säteileviä radioaktiivisia aineita, jolloin ulkoisen säteilyn annosnopeus voi nousta nopeasti erittäin suureksi. Tällöin väestönsuojien suojautuminen on tarpeen. Mikäli väestönsuoja ei ole käytettävissä tai niitä ei saada nopeasti käyttövalmiiksi, suojaudutaan mahdollisimman hyvin sisätiloihin. Turvallisinta on pysyä rakennuksen keskiosassa tai kellaritiloissa ja välttää huoneita joissa on suuria ikkunoita. Näin vähennetään ulkoisen säteilyn aiheuttamaa altistusta.

ANNOSKRITEERI VÄESTÖNSUOJIIN SUOJAUTUMISEEN:

– Suojautumattomalle henkilölle arvioidaan kertyvän yli 100 milliSv säteilyannos yhden vuorokauden aikana.

Ydinaseen räjäytys saattaa vaatia erittäin nopeita suojelutoimia ja täsmällisen tiedon saaminen tilanteesta alkuvaiheessa voi olla hyvin hankalaa. Tämän takia ensimmäiset suojelutoimet perustuisivat todennäköisesti ydinräjähdystilannetta varten kehitettyihin pikaennustemalleihin.

2.1.2 Ulkona olon rajoittaminen varhaisvaiheessa

Ulkona olon rajoittamisen aikana ulkona voi liikkua, mutta liikkuminen on rajoitettava mahdollisimman lyhyeksi. Toimenpide on tarpeen silloin, kun ulkoilmassa ja ympäristössä on radioaktiivisia aineita, mutta ei kuitenkaan siinä määrin, että varsinainen sisälle suojautuminen olisi tarpeellista. Erityisen tärkeää on rajoittaa lasten sekä raskaana olevien ja imettävien ulkona olo mahdollisimman vähäiseksi, koska lapset ja sikiöt ovat aikuisia herkempiä säteilylle.

Alueilla, joilla on tarve rajoittaa ulkona oloa, on rakennusten ilmanvaihto syytä sulkea. Näin vähennetään ihmisten altistumista ja sisätilojen kontaminoitumista. Sen sijaan ilmanvaihtoaukkoja ja läpivientejä ei ole tarpeen erikseen tiivistää.

ANNOSKRITEERI ULKONA OLON RAJOITTAMISEEN:

– Suojautumattomalle henkilölle arvioidaan kertyvän 1–10 milliSv säteilyannos kahden vuorokauden aikana.

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO ULKONA OLON RAJOITTAMISEEN:

– ulkoisen säteilyn annosnopeus on tai sen ennakoidaan olevan suurempi kuin 10 mikroSv/h
tai

– ilmassa olevien radioaktiivisten aineiden pitoisuus on tai sen ennakoidaan olevan suurempi kuin joku seuraavista arvoista:

- alfasäteilijät 0,1 Bq/m³ (plutonium-239 ja amerikum-241),
- beetasäteilijät 100 Bq/m³ (strontium-90),
- cesium-137, jodi-131 ja muut voimakkaat gammasäteilijät yhteensä 1 000 Bq/m³

2.1.3 Joditablettien ottaminen

Radioaktiiviselle jodille voi altistua hengityksen kautta erityisesti silloin, kun sitä on hengitysilmassa esimerkiksi ydinvoimalaitosonnettomuuden seurauksena. Radioaktiivista jodia voi joutua kehoon myös kontaminoituneista elintarvikkeista, juomavedestä tai kontaminoituneilta pinnoilta käsien välityksellä suuhun. Radioaktiivisen jodin käsittelyssä iholle vahingossa joutuva jodi imeytyy ihon läpi. Elimistöön joutunut radioaktiivinen jodi kertyy kilpirauhaseen ja aiheuttaa sille säteilyannosta.

Joditabletin oikea-aikaisella ottamisella voidaan tehokkaasti vähentää radioaktiivisen jodin kertymistä kilpirauhaseen. Iän myötä joditabletista saatava hyöty vähenee ja haittavaikutusten todennäköisyys kasvaa. Joditablettien ottaminen väestölle onkin tarpeen enintään 40-vuotiaille. Lisäksi raskaana olevien on syytä ottaa joditabletti iästä riippumatta sikiön kilpirauhasen suojaamiseksi. Mikäli joditabletteja ei ole saatavilla kaikille enintään 40-vuotiaille, on huolehdittava niiden antamisesta ensisijaisesti lapsille ja raskaana oleville, sillä lasten ja sikiön kilpirauhaset ovat herkempiä säteilylle kuin aikuisten. Joditabletti suojaa vain kilpirauhasta eikä vähennä muuta altistusta.

Joditabletin ottaminen on sisätiloihin suojautumista täydentävä toimi. Suojautumalla sisätiloihin vähennetään merkittävästi hengityksen kautta kehoon joutuvien radioaktiivisten

aineiden määrää (ks. liite 3) ja tällöin myös jodin aiheuttama kilpirauhasen annos pienenee. Kun voimassa on kehoitus suojautua sisätiloihin, ei joditabletteja pidä lähteä hankkimaan, jos se edellyttää liikkumista ulkona.

ANNOSKRITEERI JODITABLETTIEN OTTAMISEEN:

- Kilpirauhasen annoksen ennakoidaan olevan
- yli 100 milliGy 18–40-vuotiaille tai
- yli 10 milliGy alle 18-vuotiaille ja raskaana oleville.

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO JODITABLETTIEN OTTAMISEEN:

18–40-vuotiaille:

- ulkoisen säteilyn annosnopeus on tai sen ennakoidaan olevan suurempi kuin 100 mikroSv/h
tai
- radioaktiivisen jodin pitoisuus hengitysilmassa on tai ennakoidaan olevan suurempi kuin 10 000 Bq/m³

Alle 18-vuotiaat lapset ja raskaana olevat:

- ulkoisen säteilyn annosnopeus on tai sen ennakoidaan olevan suurempi kuin 10 mikroSv/h
tai
- radioaktiivisen jodin pitoisuus hengitysilmassa on tai ennakoidaan olevan suurempi kuin 1 000 Bq/m³.

Joditablettien annostuksessa noudatetaan pakkauksen annosteluohjeita. Alle kolmivuotiaiden annostuksesta annetaan erillinen ohje. Joditabletteja ei pidä ottaa, jos on yliherkkä jodille tai henkilöllä on todettu esimerkiksi kilpirauhasen toimintahäiriö tai muu kilpirauhassairaus.

Yhden jodiannoksen antama suoja kestää yhden vuorokauden ja jatkuu osittaisena vielä toisen vuorokauden. Jodiannos tulisi ottaa 1–6 tuntia ennen altistumista radioaktiiviselle jodille, jolloin suoja on täydellinen. Suojausvaikutus heikkenee sitä enemmän mitä myöhemmin jodiannos nautitaan. Jodiannoksesta ei ole hyötyä, jos radioaktiivisten aineiden hengittämistä on yli 12 tuntia. Oikean ajoituksen varmistamiseksi joditabletti tulee ottaa vain viranomaisten ohjeiden mukaisesti.

Mikäli radioaktiivinen pilvi on paikkakunnalla yli yhden vuorokauden, on harkittava jodiannoksen uusimista perustuen ilmassa olevan jodin pitoisuuteen. Toimenpidetasot toisen jodiannoksen kohdalla ovat samat kuin yllä. Alle viikon ikäisten vastasyntyneiden jodiannosta ei kuitenkaan pidä toistaa, koska heidän kilpirauhasensa toiminta saattaa häiriintyä.

Elintarvikevalvonnalla ja alkutuotantoa ohjeistamalla varmistetaan, että haitallisia määriä radioaktiivista jodia sisältäviä elintarvikkeita ei käytetä. Vastaavasti talousvesivalvonnalla ja talousveden käyttöä koskevilla ohjeilla varmistetaan, että haitallisia määriä radioaktiivista jodia sisältävää talousvettä ei käytetä.

2.1.4 Evakuointi varhaisvaiheessa (suojaväistö)

Väestön evakuoinnilla tarkoitetaan viranomaisten johdolla tapahtuvaa väestön tai sen osan siirtämistä tai ohjeitten mukaista omatoimista poistumista turvalliselle alueelle. Ihmisten oma-aloitteinen siirtyminen ei sisälly evakuointikäsitteeseen. Kuitenkin oma-aloitteinen siirtyminen pois vaaralliseksi koetulta alueelta on otettava huomioon valmiussuunnitelmissa, kuten liikenteen ohjauksessa alueelle, jossa suojelutoimia ei tarvita.

Evakuointi on yläkäsite, jonka alle kuuluu erilaisia ja eripituisia toimia. Tässä ohjeessa evakuointi on jaettu *suojaväistöön*, joka on pelastusviranomaisen määräyksestä tapahtuva kiireellinen evakuointi (PeL 2a §), väliaikaiseen väestönsiirtoon (luku 3.1.7) ja pysyvään uudelleen asuttamiseen (luku 3.1.7). Tässä ohjeessa esitetyt periaatteet pätevät säteilyvaaratilanteessa kaiken tyyppisiin evakuointeihin. Säteilyvaaratilanteen varhaisvaiheessa mahdollisesti toteutettava evakuointi on luonteeltaan suojaväistö.

Evakuointi ei yleensä ole ensisijainen toimi äkillisessä säteilyvaaratilanteessa. Sen sijaan väestöä pyritään suojaamaan sisätiloihin suojautumisella. Vakavan kotimaisen ydinvoimalaitosonnettomuuden uhatessa voidaan kuitenkin laitoksen lähialueella toteuttaa suojaväistö (luku 2.1.5) suorien terveyshaittojen riskin pienentämiseksi.

Säteilylähteisiin liittyvässä onnettomuudessa, jossa on vaara radioaktiivisten aineiden leviämisestä sisä- tai ulkotiloissa, on eristysalueella (ks. luku 2.2.2, taulukko I) olevat henkilöt välittömästi evakuoitava. Evakuointi on tarpeen myös, jos kyseessä on säteilylähteiden aiheuttama muu säteilyvaara, kuten suora säteily.

Evakuointi tehdään suunnitelmallisesti ja siten, että ihmisten kontaminoituminen evakuoitaessa on mahdollisimman vähäistä. Evakuoitaville pitää antaa ohjeet mukaan otettavista tavaroista. Lisäksi evakuoitaville on annettava ohjeet siitä, millaiseen tilaan asunto jätetään poistuttaessa. Evakuoitavat ihmiset on siirrettävä riittävän kauas alueelle, jossa ei tarvita suojelutoimia.

Mikäli evakuointialueella on kohteita (esimerkiksi sairaaloita tai hoitolaitoksia), joissa olevien henkilöiden kiireellinen siirtäminen on riskialtista, on näiden kohteiden kohdalla erikseen harkittava evakuoinnin toteuttamista ja ajankohtaa. Mikäli henkilöiden siirtämiseen liittyy suuri riski, voi olla perusteltua toteuttaa tällaisessa kohteessa sisälle suojautuminen, vaikka alue muilta osin evakuoidaan.

Evakuoituilla alueilla on tarpeen ylläpitää alueen kriittistä infrastruktuuria. Näitä tehtäviä hoitavien henkilöiden säteilysuojelua käsitellään luvussa 2.3.

Jälkivaiheessa toteutettavia evakuointeja käsitellään luvussa 3.1.7.

2.1.5 Välittömät toimenpiteet kotimaisen ydinvoimalaitoksen varautumisalueella

Jos kotimaista ydinvoimalaitosta uhkaa onnettomuus, josta voisi vapautua suuria määriä radioaktiivisia aineita, viranomaiset joutuvat tekemään nopeita päätöksiä laitoksen varautumisalueella olevan väestön suojelemiseksi. Suojelutoimien tarve riippuu ydinvoimalaitoksella vallitsevasta tilanteesta, arviosta tilanteen kehittymisestä sekä todennäköisyydestä radioaktiivisten aineiden vapautumisesta ympäristöön. Vapautuvia

radioaktiivisia aineita, niiden määriä ja päästön alkamisen ajankohtaa ei voida ennakoida tarkasti, joten ohjeellisia toimenpidetasoja ei voida soveltaa varautumisalueella ennen kuin päästö ympäristöön on alkanut.

Pahimmissa mahdollisissa onnettomuuksissa suojavyöhykkeellä voi suojautumaton henkilö saada annoksen, joista voi seurata suoria terveyshaittoja (luku 1.4.1). Koska onnettomuuden tarkkaa kehittymistä ja päästön suuruutta on usein mahdotonta ennustaa ennen päästön alkamista ja koska evakuointi päästön alettua voi olla mahdotonta toteuttaa turvallisesti, on suojavyöhykkeen evakuointi perusteltu, kun tilanteessa on uhka merkittävästä radioaktiivisten aineiden päästöstä.

Varautumisen ja valmiussuunnittelun perusteena on, että varautumisalueella suojelutoimet saadaan toteutettua noin neljän tunnin kuluessa siitä, kun pelastustoiminnan johto on päättänyt käynnistää suojelutoimet. Jotta suojelutoimet saadaan käynnistettyä riittävän nopeasti, on viranomaisten aloitettava järjestelyt mahdollisen evakuoinnin ja/ tai sisälle suojautumisen toteuttamiseksi (esimerkiksi tarvittavan ohjeistuksen valmistelu, kulkurajoitusten vaatimien resurssien varmistaminen, joditablettien jakaminen) jo siinä vaiheessa, kun ydinvoimalaitoksen valmiusorganisaatio ilmoittaa laitoksella olevasta laitoshätätilanteesta.

Jos ydinvoimalaitoksella on olemassa uhka merkittävästä radioaktiivisten aineiden päästöstä ympäristöön, on suojavyöhyke evakuoitava (suojaväistö) ja vyöhykkeellä olevien enintään 40-vuotiaiden ja yli 40-vuotiaiden raskaana olevien otettava joditabletti. Ydinvoimalaitoksen valmiusorganisaation ilmoitus yleishätätilanteesta tarkoittaa aina tällaisia suojelutoimia edellyttävää päästöuhkaa. Päätös suojelutoimista voidaan tehdä kuitenkin valmiustilanneluokasta riippumatta, mikäli vakava päästöuhka on muiden tietojen perusteella olemassa. Tällainen päästöuhka voi seurata esimerkiksi tilanteesta, jossa reaktori saattaa vaurioitua nopeasti tai on uhka siitä, että reaktoria yritetään vaurioittaa tahallisesti. Jos evakuointia ei pystytä toteuttamaan ennen päästön alkamista esimerkiksi tilanteen nopean kehittymisen tai vakavien sääolosuhteiden vuoksi on suojavyöhykkeellä olevien suojauduttava sisätiloihin ja enintään 40-vuotiaiden ja yli 40-vuotiaiden raskaana olevien otettava joditabletti.

Evakuoituvien ihmisten on siirryttävä riittävän kauas sellaiselle alueelle, jossa ei tarvita suojelutoimia. Esimerkiksi vakavassa ydinvoimalaitosonnettomuudessa etäisyys, jolle siirrytään, voi olla jopa yli 100 kilometriä. Evakuoinnin määrävän viranomaisen on annettava evakuoitaville ohjeet mukaan otettavista tavaroista, joita ovat esimerkiksi hygieniatuotteet, lääkkeet, vaihtovaatteet ja henkilö- ja pankkikortit. Lisäksi on ohjeistettava sisätilojen ilmanvaihdon sulkeminen asunnosta poistuttaessa.

Yleishätätilanteessa on käynnistettävä sisälle suojautuminen muualla varautumisalueella, jonne mahdollisen päästön ennakoidaan kulkeutuvan. Sisälle suojautuminen on varautumisalueella pyrittävä aloittamaan niin aikaisin, että se on toteutettu ennen päästön alkamista. Jos tämä ei ole mahdollista tai päästön mahdollista alkamista ei pystytä arvioimaan, sisälle suojautuminen toteutetaan mahdollisimman nopeasti. Sisälle suojautumisen yhteydessä on enintään 40-vuotiaiden ja yli 40-vuotiaiden raskaana olevien tarpeen ottaa myös joditabletti. Ennen päästön alkamista pitää evakuoida päästöpilven kulkusuunnalta henkilöt, joilla ei ole paikkaa suojautua sisätiloihin, kuten ulkoilualueilla olevat.

Yhtäaikaisesti varautumisalueen sisälle suojautumisen kanssa on tarpeen aloittaa myös alkutuotannon suojaaminen mahdollisessa leviämissuunnassa varautumisalueen ulkopuolella noin 100 kilometrin etäisyydelle (luku 2.4.1).

Jos päästö jatkuu tai sen ennakoidaan jatkuvan yli kaksi vuorokautta, voi säteilyaltistuksen pienentämiseksi olla perusteltua evakuoida sisälle suojautunut väestö tai osa väestöstä, vaikka radioaktiivisia aineita on edelleen ilmassa. Evakuoinnin toteuttamisen oikea-aikaisuus ja ajankohdan valinta edellyttää arviota tilanteen kehittymisestä ja siitä, kuinka paljon radioaktiivisia aineita edelleen vapautuu ympäristöön sekä säätilan huomioon ottamista.

2.2 Väestön pääsyn rajoittaminen alueelle

2.2.1 Kulkurajoitukset varhaisvaiheessa

Kulkurajoituksilla tarkoitetaan toimia, joilla rajoitetaan pääsyä vaara-alueelle muutoin kuin välttämättömiin tehtäviin. Rajoituksilla estetään ihmisten tarpeeton altistuminen ja kulkuvälineiden kontaminoituminen. Kulkurajoituksia tarvitaan tilanteissa, joissa radioaktiivisia aineita leviää tai voi levitä laajalle alueelle.

KRITEERI KULKURAJOITUKSILLE:

- Alueelle, jolle on määrätty sisälle suojautuminen tai evakuointi, määrätään samanaikaisesti myös kulkurajoitus.

Kulkurajoitukset voivat koskea tie-, raide-, vesi- ja ilmaliikennettä sekä satamia ja lentokenttiä. Rajoitusalue on joko merkittävä selkeästi liikenneväylille tai toteutettava liikenteenohjauksella. Rajoituksia tarkennetaan sitä mukaa, kun kuva säteilytilanteesta tarkentuu. Alusten, junien ja lentokoneiden liikennöintiä alueella, jossa ne voivat kontaminoitua, tulee erityisesti välttää, sillä niiden puhdistaminen on merkittävästi vaikeampaa kuin ajoneuvojen.

Mikäli onnettomuudessa vapautuneet radioaktiiviset aineet muodostavat päästöpilven, lentoliikennettä voidaan joutua rajoittamaan niillä alueilla ja korkeuksilla, joissa on riski ilma-alusten kontaminoitumisesta radioaktiivisilla aineilla.

2.2.2 Alueen eristäminen

Tapahtumapaikan ympäristö on tarpeen eristää tilanteessa, jossa on vaara säteilylähteiden sisältämien radioaktiivisten aineiden leviämisestä sisä- tai ulkotiloissa tai jossa on säteilylähteiden aiheuttama muu säteilyvaara, kuten vaara altistumisesta suoralle säteilylle. Eristäminen on suojelutoimena mahdollista tilanteissa, jossa radioaktiiviset aineet jäävät rajatulle alueelle. Eristetyllä alueella olevat ihmiset evakuoidaan alueelta ja heidät mitataan mahdollisen kontaminaation ja puhdistustarpeen toteuttamiseksi. Kontaminoitunut alue puhdistetaan. Taulukossa I on suuntaa antavat ohjeet eristettävän alueen suuruudesta erilaisissa säteilylähteitä koskevissa tilanteissa.

TAULUKKO I. Eristysalueen koko erilaisissa tilanteissa.

Tapahtumapaikka ulkona	Eristettävän alueen koko
<ul style="list-style-type: none"> räjähdyttämätön tai räjäytetty ns. likainen pommi² tulipalo tai räjähdys (esim. kaasuräjähdys) kohteessa, jossa voi olla korkea-aktiivinen säteilylähde tai useita säteilylähteitä, joiden aktiivisuus yhteensä ylittää korkea-aktiivisen säteilylähteen rajan 	<ul style="list-style-type: none"> alue, jonka sisäpuolella annosnopeus on yli 100 mikroSv/h, säde kuitenkin vähintään 300 m
<ul style="list-style-type: none"> ilman suojusta oleva, vaurioitunut tai vuotava mahdollinen korkea-aktiivinen säteilylähde; ei räjähdysvaaraa tai tulipaloa 	<ul style="list-style-type: none"> alue, jonka sisäpuolella annosnopeus on yli 100 mikroSv/h, säde kuitenkin vähintään 30 m
<ul style="list-style-type: none"> Ilman suojusta oleva, vaurioitunut, vuotava tai tulipalossa oleva säteilylähde, joka ei ole korkea-aktiivinen 	<ul style="list-style-type: none"> alue, jonka sisäpuolella annosnopeus on yli 100 mikroSv/h, säde kuitenkin vähintään 6 m

Tapahtumapaikka sisällä	Eristettävän alueen koko
<ul style="list-style-type: none"> ilman suojusta oleva, vaurioitunut tai vuotava mahdollinen korkea-aktiivinen säteilylähde sisätiloissa 	<ul style="list-style-type: none"> alue, jonka sisäpuolella ulkoinen annosnopeus ylittää 100 mikroSv/h, kuitenkin vähintään viereiset tilat mukaan lukien ylä- ja alapuolella olevat kerrokset kaasumaisen säteilylähteen vuotamisen yhteydessä alue, jonka sisäpuolella ulkoinen annosnopeus ylittää 100 mikroSv/h, kuitenkin vähintään ne tilat, joihin radioaktiivinen aine voi kulkeutua, mahdollisesti koko rakennus
<ul style="list-style-type: none"> ilman suojusta oleva, vaurioitunut tai vuotava säteilylähde, joka ei ole korkea-aktiivinen 	<ul style="list-style-type: none"> tila, jossa säteilylähde on. Kuitenkin myös lähitilat, jos niissä ulkoinen annosnopeus ylittää 100 mikroSv/h
<ul style="list-style-type: none"> mahdollinen korkea-aktiivisen säteilylähteen sulaminen metallisulatuksessa 	<ul style="list-style-type: none"> alueet, joiden sisäpuolella ulkoinen annosnopeus ylittää 100 mikroSv/h, kuitenkin vähintään metallisulatto ja kontaminoituneen materiaalin käsittely- tai varastointitilat ja -alueet

Huom! Ulkoinen annosnopeus ei kerro kaikkia allistusrasitusta, joten sitä ei saa käyttää perusteena eristysalueen pienentämiseksi. Pienentäminen voidaan tehdä vasta, kun tiedetään tarkemmin kyseessä oleva radioaktiivinen aine ja kun tiedossa on arviot aineen leviämisestä, mahdollisesti hengitysilmassa olleista radioaktiivisten aineiden määristä sekä alueen todellisesta kontaminaatiotasosta.

2 Radioaktiivisen aineen levittäminen ympäristöön tavanomaisen räjähteen avulla

2.3 Työntekijöiden säteilysuojelu varhaisvaiheessa

2.3.1 Kiireellisissä ja välttämättömissä tehtävissä saatavat säteilyannokset

Henkilöt, jotka osallistuvat kiireellisten suojelutoimien tekemiseen, tilanteen hallintaan saattamiseen sekä muihin välttämättömiin tehtäviin ovat säteilyvaaratyöntekijöitä tai säteilyvaara-avustajia. Säteilyvaaratyöntekijöitä ovat ne henkilöt, joiden työtehtäviin edellä mainitut tehtävät kuuluvat ja jotka ovat saaneet etukäteen säännöllistä koulutusta tehtävien hoitamiseen. Erityisesti pelastuslaitoksen työntekijät sekä säteilylain mukaisten toiminnanharjoittajien valmiusorganisaation henkilöt kuuluvat säteilyvaaratyöntekijöihin. Muut henkilöt, jotka osallistuvat kyseisiin tehtäviin ovat säteilyvaara-avustajia.

Suojelutoimet on toteutettava siten, että säteilyvaaratyöntekijöille ja -avustajille ei aiheudu tarpeetonta säteilyaltistusta. Tästä huolimatta sekä säteilyvaaratyöntekijät että -avustajat saattavat kuitenkin tehtäviin osallistuessaan altistua säteilylle väestöä enemmän. Säteilysuojelussa noudatetaan ensisijaisesti säteilytyöntekijöiden annosrajoja. Tavoitteena siis on, että säteilyvaaratyöntekijöiden ja -avustajien annokset eivät ylitä 20 milliSv vuodessa (SätL 134 §:n 2 mom). Raskaana olevalla, imettävällä tai alle 18-vuotiaalla ei saa teettää tehtäviä, joista saattaa aiheutua altistusta säteilylle (SätL 134 §:n 1 mom).

Mikäli tilanteessa tarvittavien kiireellisten ja välttämättömien toimien toteuttamisen kannalta on välttämätöntä, 20 milliSv:n annoksen saa ylittää. Tällaisissa tehtävissä on käytettävä säteilyvaaratyöntekijöitä, ellei ole ehdottoman välttämätöntä käyttää tehtävässä säteilyvaara-avustajaa. Jos 20 milliSv:n annos joudutaan ylittämään, säteilyvaaratyöntekijöiden ja -avustajien annokset on pyrittävä pitämään alle 100 milliSv:n, ellei kyse ole vakavien säteilyn aiheuttamien terveysvaikutusten estämisestä, henkeä pelastavista toimista tai onnettomuuden pahenemisen estämisestä. Näiden toimien kohdalla annokset on pyrittävä pitämään alle 500 milliSv:n (SätL 132 §, VNA 1034/2018 46 §).

Säteilylain mukaan säteilyvaara-avustajien osallistumisen suojelutoimiin pitää perustua vapaaehtoisuuteen. Myös säteilyvaaratyöntekijöiden osallistumisen suojelutoimiin on perustuttava vapaaehtoisuuteen, jos on mahdollista, että 100 milliSv:n annos ylittyy (SätL 132 § 1 mom). Säteilyvaaratyöntekijöiden ja -avustajien pitää olla tietoisia tehtävään liittyvistä riskeistä ja työnantajan tai työn teettäjän tulee järjestää opastus turvalliseen työhön ennen tehtävän suorittamista (SätL 136 §).

Säteilyvaaratyöntekijöiden ja -avustajien annokset on määritettävä (luku 2.3.3) ja tulokset on ilmoitettava Säteilyturvakeskukseen. Heille itselleen on myös viipymättä ilmoitettava, mikäli annos ylittää 20 milliSv. Mahdollisuus terveystarkastukseen tulee järjestää niille säteilyvaaratyöntekijöille ja -avustajille, jotka ovat työtehtävässä altistuneet tai jotka pyytävät terveystarkastusta. Pitempiaikainen terveydentilan seuranta on tarpeen silloin, kun se on tehtävässä saadun altistuksen takia perusteltua (SätL 135 §).

2.3.2 Onnettomuuden seurauksia lieventävät ja muut välttämättömät tehtävät

Kiireellisten suojelutoimien ja tilanteen hallintaan saattamisen lisäksi säteilyvaaratilanteen vaikutusalueella on tarpeen tehdä tilanteen seurausvaikutuksia lieventäviä ja muita välttämättömiä tehtäviä. Tällaisia ovat esimerkiksi vartiointi ja kulunvalvonta, säteilytilanteen kartoitus ja muu mittaustoiminta, välttämättömät sosiaali- ja terveydenhuoltopalvelut sekä yhteiskunnan elintärkeän infrastruktuurin ylläpito, kuten sähkö-, elintarvike- ja vesihuolto.

Henkilöt, jotka tekevät vaikutusalueella näitä töitä, ovat säteilyvaara-avustajia ja heitä koskevat kohdan 2.3.1 mukaiset säteilyvaara-avustajien rajoitukset ja periaatteet.

2.3.3 Säteilyvaaratyöntekijöiden ja -avustajien suojauminen ja säteilyaltistuksen arviointi

Säteilyvaaratyöntekijöiden ja -avustajien tulee käyttää suoja-asua ja ottaa mukaansa hengityssuojaimet ja tarvittaessa joditabletit saapuessaan kontaminoituneelle tai mahdollisesti kontaminoituneelle alueelle. Säteilyvaaratyöntekijät ja -avustajat voivat altistua niin merkittävälle määrälle jodia, että joditabletti on syytä ottaa iästä riippumatta toisin kuin väestön kohdalla. Taulukossa II esitetään ohjeellisia toimenpidetasoja ja ohjeita työntekijöiden suojelemiseksi.

Ennen tehtävän aloittamista on tarpeen arvioida ennakkoon altistuksen suuruus ja suunnitella, miten annoksen kertymistä seurataan työn kuluessa. Jollei käytössä ole henkilökohtaisia annosmittareita, ulkoisesta säteilystä aiheutuva annos arvioidaan ulkoisen säteilyn annosnopeuden perusteella.

Taulukossa III esitetään esimerkkejä annoksen kertymisestä silloin, kun altistus johtuu ulkoisesta säteilystä. Lisäksi annosta kertyy hengityksen kautta kehoon joutuvista radioaktiivista aineista ja mahdollisesti myös ihon radioaktiivisesta kontaminaatiosta. On tärkeää kirjata työskentelyajat kontaminoituneella alueella sekä paikkatiedot ja tiedot alueen säteilytasosta, mikäli säteilymittari on käytettävissä.

Liitteessä 6 on esitetty tarkemmin henkilökohtaisten suojarusteiden ominaisuudet.

TAULUKKO II. Säteilyvaaratyöntekijöiden ja -avustajien suojeleminen.

Ohjeellinen toimenpidetaso	Työntekijöiden suojeleminen
<ul style="list-style-type: none"> • ulkoisen säteilyn annosnopeus on tai sen ennakkoidaan olevan 10–100 mikroSv/h tai • ilmassa olevien radioaktiivisten aineiden pitoisuus on tai sen ennakkoidaan olevan: • alfasäteilijät 0,1–1 Bq/m³ • beetasäteilijät 100–1 000 Bq/m³ • cesium-137 ja muut voimakkaat gammasäteilijät yhteensä 1 000–10 000 Bq/m³ 	<ul style="list-style-type: none"> • työntekijät käyttävät pölyltä suojaavaa suoja-asua ja hengityssuojaimia ollessaan jo kontaminoituneella tai mahdollisesti kontaminoituvalla alueella • työntekijät ottavat joditabletin, jos on mahdollista, että hengitysilmassa on radioaktiivista jodia. Huom! Jos joditabletti on otettu viimeisen vuorokauden sisällä, ei toista joditablettia pidä ottaa. • työskentelyajat ja paikkatiedot kirjataan mahdollisimman tarkasti • jos annosnopeusmittari on käytössä, ulkoisen säteilyn annosnopeus kirjataan säännöllisin välein, esimerkiksi kerran tunnissa • jos saatavilla on henkilökohtaiset tai ryhmäkohtaiset annosmittarit, niitä käytetään ohjeiden mukaisesti
<ul style="list-style-type: none"> • ulkoisen säteilyn annosnopeus on tai sen ennakkoidaan olevan 100–1 000 mikroSv/h tai • ilmassa olevien radioaktiivisten aineiden pitoisuus on tai sen ennakkoidaan olevan: • alfasäteilijät 1–10 Bq/m³ • beetasäteilijät 1 000–10 000 Bq/m³ • cesium-137 ja muut voimakkaat gammasäteilijät yhteensä 10 000–100 000 Bq/m³ 	<ul style="list-style-type: none"> • työntekijät käyttävät pölyltä suojaavaa suoja-asua ja hengityssuojaimia ollessaan jo kontaminoituneella tai mahdollisesti kontaminoituvalla alueella • työntekijät ottavat joditabletin, jos on mahdollista, että hengitysilmassa on radioaktiivista jodia. Huom! Jos joditabletti on otettu viimeisen vuorokauden sisällä, ei toista joditablettia pidä ottaa. • työskentelyajat ja paikkatiedot kirjataan mahdollisimman tarkasti • jos annosnopeusmittari on käytössä, ulkoisen säteilyn annosnopeus kirjataan säännöllisin välein, esimerkiksi kerran tunnissa • jos saatavilla on henkilökohtaiset tai ryhmäkohtaiset annosmittarit, niitä käytetään ohjeiden mukaisesti • tilanteen pitkittyessä työntekijöiden kokonaistyöaikaa rajoitetaan tarvittaessa työvuorojärjestelyin.
<ul style="list-style-type: none"> • ulkoisen säteilyn annosnopeus on tai sen ennakkoidaan olevan 1 000–10 000 mikroSv/h tai • ilmassa olevien radioaktiivisten aineiden pitoisuus on tai sen ennakkoidaan olevan: • alfasäteilijät 10–100 Bq/m³ • beetasäteilijät 10 000–100 000 Bq/m³ • cesium-137 ja muut voimakkaat gammasäteilijät yhteensä 100 000–1 000 000 Bq/m³ 	<ul style="list-style-type: none"> • jo kontaminoituneella tai todennäköisesti kontaminoituvalla alueella oloa rajoitetaan aina, kun se on mahdollista ja kun sillä ei vaaranneta kiireellisten suojelutoimien tekemistä; työntekijät käyttävät pölyltä suojaavaa suoja-asua ja hengityssuojaimia • työskentelyajat ja paikkatiedot kirjataan mahdollisimman tarkasti • työntekijät ottavat joditabletin, jos on mahdollista, että hengitysilmassa on radioaktiivista jodia. Huom! Jos joditabletti on otettu viimeisen vuorokauden sisällä, ei toista joditablettia pidä ottaa. • jos annosnopeusmittari on käytössä, ulkoisen säteilyn annosnopeus eri työpisteissä kirjataan säännöllisin väliajoin • jos saatavilla on henkilökohtaiset tai ryhmäkohtaiset annosmittarit, niitä käytetään ohjeiden mukaisesti • työntekijöiden kokonaistyöaikaa rajoitetaan tarvittaessa työvuorojärjestelyin • Huom. Esimerkiksi säteilytilanteen kartoitus ja muu ulkona tehtävä, työntekijöitä altistava mittaustoiminta keskeytetään.

<ul style="list-style-type: none"> • ulkoisen säteilyn annosnopeus on tai sen ennakoidaan olevan suurempi kuin 10 000 mikroSv/h <p>tai</p> <ul style="list-style-type: none"> • ilmassa olevien radioaktiivisten aineiden pitoisuus on tai sen ennakoidaan olevan suurempi kuin joku seuraavista arvoista: <ul style="list-style-type: none"> • alfasäteilijät 100 Bq/m³ • beetasäteilijät 100 000 Bq/m³ • cesium-137 ja muut voimakkaat gammasäteilijät yhteensä 1 000 000 Bq/m³ 	<ul style="list-style-type: none"> • vain sellaiset työt tehdään, jotka ovat aivan välttämättömiä väestön turvallisuuden varmistamiseksi • työvuoroja rajoitetaan työvuorojärjestelyin; mahdollisuuksien mukaan työntekijän annos pyritään rajoittamaan 20 milliSv:iin vuodessa • työskentelyajat ja paikkatiedot kirjataan mahdollisimman tarkasti • työntekijät käyttävät pölyltä suojaavaa suoja-asua ja hengityssuojaimia • työntekijät ottavat joditabletin, jos on mahdollista, että hengitysilmassa on radioaktiivista jodia. Huom! Jos joditabletti on otettu viimeisen vuorokauden sisällä, ei toista joditablettia pidä ottaa. • jos annosnopeusmittari on käytössä, ulkoisen säteilyn annosnopeus eri työpisteissä ulkona ja sisätiloissa kirjataan säännöllisin väliajoin • jos saatavilla on henkilökohtaiset tai ryhmäkohtaiset annosmittarit, niitä käytetään ohjeiden mukaisesti.
--	--

TAULUKKO III. Esimerkkejä säteilyannoksen kertymisestä silloin, kun altistus johtuu pelkästään ulkoisesta säteilystä.

Ulkoisen säteilyn annosnopeus alueella	20 milliSv ylittyy
100 mikroSv/h = 0,1 milliSv/h	200 tunnissa
1 000 mikroSv/h = 1 milliSv/h	20 tunnissa
10 000 mikroSv/h = 10 milliSv/h	2 tunnissa

2.3.4 Muut työntekijät säteilyvaaratilanteen vaikutusalueella

Työntekijöitä, jotka eivät osallistu kiireellisiin tai muihin välttämättömiin tehtäviin, koskevat väestön sovellettavat vertailuarvot (1.4.2). Tällaisia työntekijöitä ovat esimerkiksi henkilöt, joiden on käytävä hoitamassa tuotantoeläimiä alueella, jolle on määrätty sisälle suojautuminen. Työntekijöille on annettava ohjeet suojautumisesta työtehtävän suorittamisen aikana.

2.4 Elintarvikkeiden, talousveden ja rehujen suojaaminen varhaisvaiheessa

2.4.1 Elintarvikkeiden, talousveden ja rehujen tuotannon suojaaminen

Elintarvikkeiden alkutuotantoa ovat esimerkiksi maidon- ja munantuotanto, lihakarjan kasvatus, kalanviljely, kasvien ja hedelmien sekä viljan ja sienten viljely. Elintarvikkeiden alkutuotannon suojaamisella pyritään pitämään elintarvikkeiden sisältämien radioaktiivisten aineiden määrät alle luvussa 3.3 esitettyjen pitoisuusrajojen.

Elintarvikkeiden ja rehujen alkutuotannon suojaaminen

Elintarvikkeiden ja rehujen alkutuotannon suojaaminen on tarpeen aloittaa säteilyvaaratilanteessa mahdollisimman nopeasti. Esimerkiksi radioaktiivinen jodi siirtyy nopeasti maitoon, jos lehmät syövät radioaktiivisella jodilla kontaminoitunutta rehua. Vaikka ulkoisen säteilyn annosnopeus ei juuri nousisi yli normaalin vallitsevan säteilytason, voi elintarvikkeisiin päätyä niin paljon radioaktiivisia aineita, että elintarvikkeiden radioaktiivisten aineiden pitoisuusrajat ylittyvät eikä niitä saa saattaa markkinoille.

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO ELINTARVIKKEIDEN ALKUTUOTANNON SUOJAAMISELLE:

- ulkoisen säteilyn annosnopeus on tai sen ennakoitaan olevan suurempi kuin 1 mikroSv/h
tai
- ilmassa olevien radioaktiivisten aineiden pitoisuus on tai sen ennakoitaan olevan suurempi kuin joku seuraavista arvoista:
 - alfasäteilijät 0,1 Bq/m³ (plutonium-239 ja amerikum-241)³,
 - beetasäteilijät 10 Bq/m³ (strontium-90),
 - cesium-137, jodi-131 ja muut voimakkaat gammasäteilijät yhteensä 100 Bq/m³

Tuotantoeläinten suojaamisessa olennaista on turvata puhtaan rehun ja juomaveden saanti eläimille sekä pitää eläimet sisätiloissa, mikäli se on mahdollista. Varastossa olevan rehun suojaus on varmistettava. Myös pelloilla kasvava uusi rehu on syytä ottaa talteen ja suojata esimerkiksi muovittamalla, mikäli se on ajallisesti mahdollista. Muita mahdollisia toimenpiteitä ovat muun muassa eläinsuojien ilmanvaihdon sulkeminen tai pienentäminen, mikäli se voidaan toteuttaa eläinten hyvinvoinnista tinkimättä. Kasvihuoneiden, viljasiilojen ja vastaavien ilmanvaihto on mahdollisuuksien mukaan syytä sulkea tai pienentää.

Viljelysten ja omatarveviljelysten, kuten kasvimaiden, peittämisellä estetään niiden kontaminoituminen. Peittäminen on syytä tehdä, mikäli se ajallisesti ja viljelysten laajuuden kannalta on mahdollista.

Säteilyvaaratilanteen aikana kerättyä sadevettä ei pidä käyttää eläinten juomavetenä eikä viljelyksien kasteluun. Pienten lampien ja purojen veden käyttöä eläinten juomavetenä ja viljelysten kasteluun on myös vältettävä, mikäli mahdollista.

3 Pitoisuudessa on huomioitu, että alfasäteilijöitä siirtyy elintarvikkeisiin vain erittäin pieniä määriä

Ulkona olevat elintarvikkeiden raaka-aineet, kuten maasta nostetut sokerijuurikkaat, kannattaa suojata aina, kun se on toteutettavissa ennen radioaktiivisen pilven saapumista. Suojaamattomana olleita raaka-aineita ei pidä käyttää ennen kuin niiden turvallisuus on mittauksin todettu. Myös elintarvikkeiden pakkausmateriaalien turvallisuus pitää varmistaa ennen niiden käyttöä.

Elintarvikkeiden ja rehujen alkutuotannon aikainen suojaaminen kotimaisen ydinvoimalaitoksen yleishätätilanteessa

Elintarvikkeiden ja rehujen suojaaminen kotimaisen ydinvoimalaitoksen onnettomuus-tilanteessa on syytä aloittaa jo ennen päästöä, jotta alkutuotannon suojelemiseksi tarvittavat toimet saadaan tehtyä riittävän ajoissa. Ennen päästön alkamista leviämislaskentaan liittyy erittäin suuria epävarmuuksia, joten ohjeellista toimenpidetasoa alkutuotannon suojaamista koskevasta alueesta ei voida tällöin soveltaa.

Ydinvoimalaitoksen valmiusorganisaation ilmoittaessa yleishätätilanteesta varautumis-alueella aloitetaan väestöä koskevat suojelutoimet luvun 2.1.5 mukaisesti. Samaan aikaan on syytä aloittaa alkutuotannon suojaaminen ennustettuun leviämissuuntaan noin 100 kilometrin etäisyydelle. Alueilla, joille on määrätty sisälle suojautuminen ei kuitenkaan tule tehdä toimia, jotka vaativat ulkona liikkumista.

Päästön alettua pystytään päästön suuruus ja leviäminen arvioimaan tarkemmin. Tässä vaiheessa yleishätätilanteen ilmoittamisen aikaista alkutuotannon suojaamisaluetta suurennetaan, pienennetään tai muutetaan leviämislaskennan perusteella.

Elintarvikkeiden ja rehujen tuotantolaitoksia ja logistiikkakeskuksia sekä vedenkäsittelylaitoksia koskevat toimenpiteet

Elintarvikkeiden ja rehujen tuotantolaitokset ja logistiikkakeskukset voivat kontaminoitua samoin kuin muutkin sisätilat. Sen vuoksi on tärkeä sulkea niiden ilmanvaihto ja, mikäli mahdollista, keskeyttää tuotanto, kunnes ulkoilma on puhdistunut. Tällä toimella vähennetään tilojen, tuotantolaitteiden ja elintarvikkeiden kontaminoitumista.

Talousveden puhtauden varmistamiseksi on vedenkäsittelylaitoksissa suljettava ilmanvaihto. Mikäli laitoksessa käytetään vedenkäsittelyssä ilmastusta, ohitetaan ilmastusprosessi. Vesitorneissa on vältettävä pinnankorkeuden vaihtelua, jotta kontaminoituneen ilman kulkeutumista vesitorniin voidaan vähentää ja siten varmistaa talousveden puhtaus. Esimerkiksi sisälle suojautumisen aikana ei tule antaa kehotusta varata talousvettä astioihin, jotta veden pinta vesitornissa pysyisi mahdollisimman vakaana.

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO TUOTANTOLAITOSTEN SISÄTILOJEN SUOJAAMISELLE:

- ulkoisen säteilyn annosnopeus on tai sen ennakoidaan olevan suurempi kuin 10 mikroSv/h
tai
- ilmassa olevien radioaktiivisten aineiden pitoisuus on tai sen ennakoidaan olevan suurempi kuin joku seuraavista arvoista:
 - alfasäteilijät 0,1 Bq/m³ (plutonium-239 ja amerikium-241),
 - beetasäteilijät 100 Bq/m³ (strontium-90),
 - cesium-137, jodi-131 ja muut voimakkaat gammasäteilijät yhteensä 1 000 Bq/m³

2.4.2 Elintarvikkeiden kaupan ja käytön rajoitukset

Säteilyvaaratilanteessa on tärkeää, että kontaminoituneita elintarvikkeita ei käytetä eikä niitä saateta markkinoille. Tilanteen aikana voidaan tämän vuoksi tarvita alueella tuotettavien elintarvikkeiden sekä sieltä kerättävien luonnontuotteiden väliaikainen myyntikielto alueella, jolla on tai jolle ennakoitaan tulevan laskeumaa. Väliaikainen myyntikielto puretaan heti, kun elintarvikkeiden turvallisuus on varmistettu.

Ensisijaisesti on pyrittävä siihen, että elintarvikkeiden kontaminoituminen saadaan estettyä. Pakatut elintarvikkeet sekä ilmatilaviissä kaapeissa ja tiloissa olevat elintarvikkeet säilyvät puhtaina. Sisätiloissa suojaamattomien elintarvikkeiden kontaminoituminen vähenee merkittävästi, mikäli näissä tiloissa voidaan pysäyttää ilmanvaihto.

Jos ympäristön kontaminoituminen on todennäköistä tai se on todettu, voi Euroopan komissio määrätä käyttöönottavaksi ennakkoon vahvistetut elintarvikkeiden ja talousveden sisältämien radioaktiivisten aineiden pitoisuusrajat. Elintarvikkeiden ja talousveden pitoisuusrajoja noudattamalla pienennetään elintarvikkeiden kautta saatavaa säteilyaltistusta. Jos pitoisuusrajat alittuvat, ei tuotteiden ja tavaroiden kansainväliselle kaupalle ole säteilysuojelullisista syistä estettä. Rajat on esitetty tämän ohjeen luvussa 3.3.

Pitoisuusrajoja voi olla tarpeen noudattaa jo ennen komission päätöstä, jos tilanteessa on riski radioaktiivisia aineita sisältävien elintarvikkeiden päätyemisestä markkinoille. Tämä voidaan toteuttaa saattamalla pitoisuusrajat väliaikaisesti kansallisesti voimaan, vaikka tilannetta koskevat tiedot ovat vielä rajalliset.

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO ELINTARVIKKEIDEN JA LUONNONTUOTTEIDEN VÄLIAIKAISELLE MYYNTI- JA KÄYTTÖKIELLÖLLE:

- ulkoisen säteilyn annosnopeus on tai sen ennakoitaan olevan suurempi kuin 10 mikroSv/h
tai
- ilmassa olevien radioaktiivisten aineiden pitoisuus on tai sen ennakoitaan olevan suurempi kuin joku seuraavista arvoista:
 - alfasäteilijät 1 Bq/m³ (plutonium-239 ja amerikum-241)⁴,
 - beetasäteilijät 100 Bq/m³ (strontium-90),
 - cesium-137, jodi-131 ja muut voimakkaat gamma- ja beetasäteilijät yhteensä 1 000 Bq/m³

4 Pitoisuudessa on huomioitu, että alfasäteilijöitä siirtyy elintarvikkeisiin vain erittäin pieniä määriä

2.5 Muiden raaka-aineiden ja tuotteiden suojaaminen

2.5.1 Raaka-aineiden ja valmiiden tuotteiden suojaaminen

Säteilyvaaratilanteessa ulkotiloissa olevat raaka-aineet ja muut suojaamattomana olevat tuotteet voivat kontaminoitua. Tämän vuoksi niiden suojaaminen kannattaa tehdä ennen radioaktiivisen pilven saapumista aina, kun se on mahdollista kohtuullisin kustannuksin. Pakkauksissa olevat raaka-aineet ja tuotteet säilyvät puhtaina. Sisätiloissa raaka-aineiden ja tuotteiden kontaminoituminen vähenee merkittävästi, mikäli näissä tiloissa voidaan pysäyttää ilmanvaihto. Suojaamattomana olleita aineita tai tuotteita ei pidä käyttää ennen kuin niiden turvallisuus on mittauksin varmistettu.

2.5.2 Tuotantolaitosten suojaaminen

Tuotantolaitokset voivat kontaminoitua samoin kuin muutkin sisätilat. Jotta toiminnan jatkaminen tilanteen jälkeen onnistuisi mahdollisimman tehokkaasti, on tärkeää sulkea tilojen ilmanvaihto ja mikäli mahdollista keskeyttää tuotanto, kunnes ulkoilma on puhdistunut. Tällä toimella vähennetään tilojen, tuotantolaitteiden ja tuotteiden kontaminoitumista ja siten vähennetään laajojen puhdistustoimien tarvetta.

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO RAAKA-AINEIDEN, TUOTTEIDEN JA TUOTANTOLAITOSTEN SUOJAAMISELLE:

- ulkoisen säteilyn annosnopeus on tai sen ennakoidaan olevan suurempi kuin 10 mikroSv/h
tai
- ilmassa olevien radioaktiivisten aineiden pitoisuus on tai sen ennakoidaan olevan suurempi kuin joku seuraavista arvoista:
 - alfasäteilijät 0,1 Bq/m³ (plutonium-239 ja amerikum-241),
 - beetasäteilijät 100 Bq/m³ (strontium-90),
 - cesium-137, jodi-131 ja muut voimakkaat gamma- ja beetasäteilijät yhteensä 1 000 Bq/m³

3. Suojelutoimet säteilyvaaratilanteen jälkivaiheessa

3.1 Väestöä koskevat suojelutoimet jälkivaiheessa

3.1.1 Sisälle suojautuminen ja sisälle suojautumisen jatkaminen

Säteilyvaaratilanteen jälkivaiheessa sisälle suojautuminen vähentää laskeuman aiheuttamaa altistusta sekä ihmisten ja sisätilojen kontaminoitumista. Mikäli väestö ei ole suojautuneena sisälle alueella, jolla sisälle suojautumisen kriteerien havaitaan ylittyvän, sisälle suojautuminen aloitetaan jälkivaiheessa. Tämä voi olla tarpeen esimerkiksi, jos mittaukset osoittavat alueen olevan pahemmin kontaminoitunut kuin mitä ennusteet antoivat olettaa. Jos sisätiloihin on suojauduttu jo varhaisvaiheessa, sisälle suojautumista jatketaan niin kauan kuin suojautumisen kriteerit ylittyvät.

Sisälle suojautumisen kokonaiskesto ei saisi ylittää kahta vuorokautta, koska suojautumisen pitkittyessä muut kuin säteilyyn liittyvät haitat, kuten ruuan ja lääkkeiden saatavuuden ongelmat, lisääntyvät nopeasti. Lisäksi sisätilojen suojausvaikutus heikentyy merkittävästi suojautumisen pitkittyessä (ks. liite 3). Jos säteilytaso on kahden vuorokauden jälkeen edelleen niin korkea, että suojautumista ei voida purkaa tai muuttaa ulkona olon rajoittamiseksi, pitää väestö evakuoita kyseiseltä alueelta (luku 3.1.7). Tällöin väestö tarvitsee ohjeita evakuointijärjestelyihin valmistautumiseksi sekä ulkona liikkumista edellyttävien välttämättömien toimien tekemiseksi. Sisätiloihin suojautumisen muuttamis- tai lopettamisajankohdan määrittämisessä otetaan huomioon tiedot vapautuneista radioaktiivisista aineista, vallitseva säteilytilanne ja ennuste tilanteen kehittymisestä sekä se, kuinka kauan sisälle suojautuminen on jo kestänyt.

ANNOSKRITEERI SISÄLLE SUOJAUTUMISEEN:

Suojautumattomalle henkilölle arvioidaan kertyvän yli 10 milliSv säteilyannos kahden vuorokauden aikana.

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO SISÄLLE SUOJAUTUMISELLE JÄLKIVAIHEESSA:

- ulkoisen säteilyn annosnopeus on suurempi kuin 100 mikroSv/h
- tai
- voimakkaiden gamma- ja beetasäteilijöiden laskeuma on yhteensä suurempi kuin 10 000 000 Bq/m²,
- tai
- alfasäteilijöiden laskeuma on suurempi kuin 100 000 Bq/m² olettaen, että alfasäteilijät ovat pinnassa irtoavassa muodossa.

3.1.2 Ulkona olon rajoittaminen ja ulkona olon rajoittamisen jatkaminen

Ulkona olon rajoittamisen aikana ulkona voi liikkua, mutta liikkuminen on rajoitettava mahdollisimman lyhyeksi. Toimenpide on tarpeen silloin, kun ympäristössä on radioaktiivisia aineita, mutta ei kuitenkaan siinä määrin, että varsinainen sisälle suojautuminen olisi tarpeellista. Erityisen tärkeää on rajoittaa lasten sekä raskaana olevien ulkona olo mahdollisimman vähäiseksi. Toisin kuin varhaisvaiheessa, jälkivaiheessa normaali ilmanvaihto on syytä pitää päällä, sillä ulkoilma on puhdistunut radioaktiivisista aineista.

Kun sisälle suojautumisen kriteerit eivät enää täyty, voidaan siirtyä ulkona olon rajoittamiseen (luku 3.1.1). Ulkona olon rajoittaminen voi olla tarpeen aloittaa myös jälkivaiheessa, jos mittaukset osoittavat alueen olevan pahemmin kontaminoitunut kuin mitä ennusteiden perusteella on aiemmin oletettu.

Sisätilat on syytä tuulettaa ja puhdistaa huolellisesti heti sen jälkeen, kun on siirrytty sisälle suojautumisesta ulkona olon rajoittamiseen (ks. luku 3.2.1). Lisäksi tulee huolehtia, ettei ympäristössä olevia radioaktiivisia aineita kulkeudu sisätiloihin esimerkiksi kengissä ulkoa sisään tullessa.

ANNOSKRITEERI ULKONA OLON RAJOITTAMISELLE SEKÄ SIIRTYMISEEN SISÄLLE SUOJAUTUMISESTA ULKONA OLON RAJOITTAMISEEN:

Suojautumattomalle henkilölle arvioidaan kertyvän yli 10 milliSv säteilyannos ensimmäisen kuukauden aikana, mutta alle 10 milliSv kahden vuorokauden aikana.

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO ULKONA OLON RAJOITTAMISELLE SEKÄ SIIRTYMISEEN SISÄLLE SUOJAUTUMISESTA ULKONA OLON RAJOITTAMISEEN:

- ulkoisen säteilyn annosnopeus on pienempi kuin 100 mikroSv/h, mutta suurempi kuin 10 mikroSv/h
tai
- voimakkaiden gamma- ja beetasäteilijöiden laskeuma on yhteensä 1 000 000–10 000 000 Bq/m²,
tai
- alfasäteilijöiden laskeuma on suurempi kuin 10 000–100 000 Bq/m² ja radioaktiiviset aineet saattavat olla irtoavassa muodossa.

Viranomaisten on tarpeen antaa ohjeita ulkona liikkumista edellyttäviä välttämättömiä tehtäviä varten, jotta väestön tarpeetonta altistusta ympäristössä oleville radioaktiivisille aineille voidaan vähentää. Ulkona olon rajoittamisen aikana voidaan käynnistää yhteiskunnan tärkeitä toimintoja, kuten elintarvikekauppojen ja välttämättömän joukkoliikenteen palveluja, minkä lisäksi ympäristön puhdistustoimia käynnistetään (ks. luku 3.2.1). Mikäli säteilytaso ei vähene elinympäristössä nopeasti huolimatta radioaktiivisesta hajoamisesta sekä puhdistustoimista, on syytä harkita väestön evakuointia alueelta (ks. luku 3.1.7).

3.1.3 Sisälle suojautumisen ja ulkona olon rajoittamisen lopettaminen

Sisälle suojautuminen ja ulkona olon rajoittaminen voidaan lopettaa, kun säteilytasot ovat laskeneet alle kyseisten toimien kriteerien. Lisäksi on varmistuttava, että väestön säteilyaltistus pienenee selkeästi ensimmäisen kuukauden aikana tai että sitä voidaan pienentää tehokkaasti elinympäristön puhdistustoimilla. Mikäli ympäristön kontaminoituminen on sellainen, että altistus ei pienene ensimmäisten kuukausien aikana edes puhdistustoimilla, on syytä harkita väestön evakuointia alueelta (luku 3.1.7). Sisälle suojautumisen lopettamisen yhteydessä voidaan tarvita monia muita altistusta vähentäviä toimia. Ohjeen luvuissa 3.1.8 ja 3.2.1 on kuvattu näitä toimia ja niiden perusteita.

ANNOSKRITEERI ULKONA OLON RAJOITTAMISEN LOPETTAMISELLE:

– Suojautumattomalle henkilölle arvioidaan kertyvän alle 10 milliSv säteilyannos kuukauden aikana.

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO ULKONA OLON RAJOITTAMISEN LOPETTAMISELLE:

– Ulkoisen säteilyn annosnopeus on pienempi kuin 10 mikroSv/h

tai

– voimakkaiden gamma- ja beetasäteilijöiden laskeuma on pienempi kuin 1 000 000 Bq/m²,

tai

– alfasäteilijöiden laskeuma on pienempi kuin 10 000 Bq/m².

3.1.4 Kulkurajoitukset jälkivaiheessa

Kulkurajoituksilla tarkoitetaan niitä toimia, joilla pääsy vaara-alueelle rajoitetaan vain välttämättömien tehtävien hoitamiseen. Kulkurajoitukset koskevat tie- ja raideliikennettä, vesiliikennettä sekä lentokenttiä. Kulkurajoituksia on mahdollisesti tarvittu jo tilanteen varhaisvaiheessa. Rajoituksia tarkennetaan sitä mukaa, kun kuva laskeumatilanteesta tarkentuu.

KRITEERI KULKURAJOITUKSILLE:

Alueille, joille on määrätty sisälle suojautuminen (3.1.3) tai evakuointi (3.1.7) on syytä määrätä samanaikaisesti myös kulkurajoitus.

Kulkurajoitusalueelle on sallittu ainoastaan välttämätön pääsy, esimerkiksi pelastustoimintaan, ruokahuoltoon ja muuhun yhteiskunnan tärkeään toimintoon liittyvä kulku sekä kulku kiireellisiä puhdistustoimia, evakuointeja ja onnettomuuden hallintaa varten. Alueella olo tulee rajoittaa mahdollisimman lyhyeksi. Siirryttäessä alueelta pois on järjestettävä kulkuneuvojen ja henkilöiden mittaukset ja puhdistukset.

Poikkeuksena edellisestä on välttämätön kauttakulku kontaminoituneen alueen läpi. Rautatiekuljetusten osalta vaihtoehtoisia reittejä ei aina ole. Kauttakulku täytyy toteuttaa suunnitellusti siten, että se on mahdollisimman lyhytaikainen ja että on järjestetty kulkuneuvojen kontaminaatiomittaus ja tarvittaessa puhdistus. Mikäli kulku vesitse on mahdollista, on se muuta liikennettä suositeltavampaa, koska ulkoisen säteilyn annosnopeus vesialueilla on alhainen, vaikka maa-alueet olisivatkin voimakkaasti kontaminoituneita. Sellaisia tiealueita, jotka on puhdistettu, voidaan käyttää tärkeisiin kuljetuksiin, vaikka ne kulkisivat vaara-alueen läpi. Alusten, junien ja lentokoneiden liikennöinti alueella, jossa ne voivat kontaminoitua, tulee tehdä suunnitellusti, sillä niiden puhdistaminen vaatii enemmän järjestelyjä ja erityisiä puhdistuspisteitä kuin ajoneuvojen puhdistaminen.

Alueilla, joilla siirrytään sisälle suojautumisesta ulkona olon rajoittamiseen, on myös syytä siirtyä samanaikaisesti kulkurajoituksista kulun ohjaamiseen (3.1.5).

3.1.5 Kulun ohjaaminen varotoimialueella jälkivaiheessa

Varotoimialueella, jolla on voimassa ulkona olon rajoittaminen, on kulku pyrittävä ohjaamaan jo puhdistetuille reiteille. Ulkona olon rajoittamisen aikana pyritään käynnistämään yhteiskunnan tärkeitä toimintoja ja palveluita, kuten terveydenhuoltoa, elintarvikeliikkeitä ja välttämättömiä joukkoliikenteen palveluita, mitkä edellyttävät alueella liikkumista. Tällöin liikenne ohjataan sellaisille reiteille, joiden varrelle voidaan järjestää mittaus- ja puhdistuspaikat (ihmisten puhdistus: luku 3.1.10, puhdistuspaikat: luku 3.2.1). Edellä mainittu koskee myös lentokenttiä, satamia ja rajanylityspisteitä.

KRITEERI KULKURAJOITUSTEN MUUTTAMISEKSI KULUN OHJAAMISEKSI:

Alueilla, joilla siirrytään sisälle suojautumisesta ulkona olon rajoittamiseen (3.1.2), on syytä siirtyä samanaikaisesti kulkurajoituksista kulun ohjaamiseen.

KRITEERI KULUN OHJAAMISELLE:

Alueille, joille on määrätty ulkona olon rajoittaminen (3.1.2) on syytä samanaikaisesti toteuttaa myös kulunohjaamista.

3.1.6 Kulkurajoitusten ja kulun ohjaamisen lopettaminen

Kulkurajoituksia, kulun ohjaamista tai puhdistuspisteitä ei enää tarvita, kun sisälle suojaautuminen ja ulkona olon rajoittaminen on purettu.

KRITEERI KULKURAJOITUSTEN JA KULUN OHJAAMISEN LOPETTAMISELLE:

Alueilta, joilta puretaan sisälle suojaautuminen ja ulkona olon rajoittaminen (3.1.3), on syytä samanaikaisesti purkaa myös kulkurajoitukset ja kulun ohjaaminen.

3.1.7 Evakuointi jälkivaiheessa

Yleistä evakuoinnista

Väestön evakuoinnilla tarkoitetaan viranomaisten johdolla tapahtuvaa väestön tai sen osan siirtämistä tai ohjeiden mukaista omatoimista poistumista kontaminoituneelta alueelta turvalliselle alueelle. Ihmisten oma-aloitteinen siirtyminen ei sisälly evakuointikäsitteeseen. Kuitenkin oma-aloitteinen siirtyminen pois vaaralliseksi koetulta alueelta on otettava huomioon valmiussuunnitelmissa, kuten vastaanottopisteiden perustamisessa.

Evakuointi on yläkäsite, jonka alle kuuluu erilaisia ja eripituisia toimia. Tässä ohjeessa evakuointi on jaettu suojavaistöön (ks. 2.1.4), väliaikaiseen väestönsiirtoon, jolla tarkoitetaan evakuointia, jonka kesto on muutamista kuukausista noin kahteen vuoteen, ja pysyvään uudelleen asuttamiseen, jolla tarkoitetaan evakuointia tilanteessa, jossa on oletettavaa, että aluetta ei saada palautettua asuttavaan kuntoon.

Evakuoinnin lähtökohtana on, että siirto olisi mahdollisimman lyhytaikainen. Evakuoidut alueet pyritään puhdistamaan asuinkelpoisiksi niin nopeasti kuin mahdollista. Päätökseen siirtää väestö tai väestönosa pitkäksi aikaa tai pysyvästi pois kontaminoituneelta alueelta vaikuttavat säteilytilanteen ohella myös muut tekijät ja yhteiskunnassa vallitsevat olosuhteet.

Evakuointi tehdään suunnitelmallisesti ja siten, että ihmisten kontaminoituminen evakuoitaessa on mahdollisimman vähäistä. Evakuoitaville pitää antaa ohjeet mukaan otettavista tavaroista. Lisäksi evakuoitaville on annettava ohjeet siitä, millaiseen tilaan asunto jätetään poistuttaessa. Evakuoitavat ihmiset on siirrettävä riittävän kauas alueelle, jossa ei tarvita suojelutoimia.

Kohteissa, joiden evakuointi on erityisen riskialtista tai hankalaa, kuten sairaaloissa tai hoitolaitoksissa, voi evakuoinnin toteuttaminen vaatia erityisiä järjestelyjä. Tällaiset kohteet tulee erityisesti huomioida evakuointipäätöksiä ja -järjestelyjä tehdessä. Evakuoitavalla alueella olevissa riskikohteissa voi olla tarpeen jatkaa sisälle suojautumista, kunnes niiden evakuointi pystytään järjestämään turvallisesti ja hallitusti.

Evakuointeja täydentävät tarvittaessa muut siirrot, kuten tuotantoeläinten, laitosten ja elinkeinoelämän organisaatioiden siirrot. Väestön lyhytkestoisen evakuoinnin ja väliaikaisen siirron aikana on huolehdittava alueen yhteiskunnan tärkeän infrastruktuurin ylläpidosta (kuten sähkö-, vesi- ja viemäriverkostot) sekä evakuoituille alueille jäävistä tuotantoeläimistä.

Kotieläimet on otettava mukaan evakuoitaessa tai niiden hyvinvoinnista evakuoituilla alueilla on huolehdittava.

Sekä lyhytaikaisemmat evakuoinnit että varsinkin pidempiaikaiset väestönsiirrot vaikuttavat voimakkaasti ihmisten elämään, mikä tulee huomioida niistä päätettäessä. Väestönsiirron sijaan voidaan tukea kontaminoituneella alueella asumista ja elinkeinotoiminnan jatkamista tekemällä alueelle tarkkaan kohdistettuja puhdistustoimia ja käyttörajoituksia sekä varmistamalla, että alueella on saatavilla tarpeelliset palvelut. Kuitenkin alueen puhdistamisen ajaksi voi olla tarkoituksenmukaista toteuttaa lyhytkestoinen evakuointi.

Evakuointi

Evakuointi voidaan toteuttaa myös kriteerejä pienemmillä tasoilla, jos se on nopeasti ja helposti toteutettavissa, esimerkiksi kun kyseessä on pieni ihmisjoukko. Korkeamman kriteerin käyttö voi olla tarkoituksenmukaista tapauksissa, joissa evakuoinnin toteutus on vaikeaa esimerkiksi suuren evakuoitavan väestömäärään tai kuljetuskapasiteetin puutteen takia. Evakuointia voidaan tehdä tällöin osittaisesti kohdistuen toimenpide tiettyihin väestöryhmiin kuten lapsiin perheineen ja raskaana oleviin.

ANNOSKRITEERI EVAKUOINNILLE:

Suojautumattomalle henkilölle arvioidaan kertyvän yli 20 milliSv säteilyannos ensimmäisen viikon aikana.

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO EVAKUOINNILLE:

Jos seuraavat säteilytasot ylittyvät kauemmin kuin kaksi vuorokautta

– ulkoisen säteilyn annosnopeus on suurempi kuin 100 mikroSv/h,

tai

– voimakkaiden gamma- ja beetasäteilijöiden laskeuma on yhteensä suurempi kuin 10 000 000 Bq/m²,

tai

– alfasäteilijöiden laskeuma on suurempi kuin 100 000 Bq/m² olettaen, että alfasäteilijät ovat pinnassa irtaavassa muodossa.

Väliaikainen väestönsiirto ja pysyvä uudelleen asuttaminen

Väliaikaisen väestönsiirron ja pysyvän uudelleen asuttamisen sekä niiden keston pitää perustua sekä mitatun laskeuman aiheuttamaan säteilyaltistukseen että arvioihin muun muassa yhteiskunnallisista, psykologisista ja taloudellisista haittavaikutuksista. Uudelleen asuttamisessa huomattavia kustannuksia ja muita haittoja aiheutuu esimerkiksi asuntojen, koulujen, terveydenhoidon, työpaikkojen ja muun infrastruktuurin järjestämisestä ja/tai rakentamisesta.

Säteilyvaaratilanteessa toteutettu lyhytkestoiseksi tarkoitettu evakuointi voidaan muuttaa pitempikestoiseksi väliaikaiseksi väestönsiirroksi tai asuttaa väestö pysyvästi puhtaalle

alueelle, jos osoittautuu, että säteilytaso evakuoidulla alueella ei laske tarpeeksi nopeasti hyväksyttävälle tasolle.

Väliaikaisen väestönsiirron kesto voi olla muutamista kuukausista noin kahteen vuoteen. Väliaikainen väestönsiirto voidaan aloittaa myös viikkoja vaaratilanteen alkamisen jälkeen, vaikka säteilytilanne ei aikaisemmin ole edellyttänyt evakuointia. Tällöin ensimmäisten viikkojen aikana saatava altistus ei ole ollut niin suuri, että se olisi edellyttänyt evakuointia (luku 2.1.4), mutta pitkällä aikavälillä kertyvä altistus olisi huomattava. Väestön väliaikaista siirtoa on tarpeen harkita, jos alueen puhdistustoimista huolimatta suojautumattomalle henkilölle arvioidaan kertyvän yli 10 milliSv säteilyannos yhden kuukauden aikana.

ANNOSKRITEERI VÄESTÖN VÄLIAIKAISELLE SIIRROLLE:

Suojautumattomalle henkilölle arvioidaan kertyvän yli 10 milliSv säteilyannos yhden kuukauden aikana ensimmäisen kuukauden jälkeen.

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO VÄESTÖN VÄLIAIKAISELLE SIIRROLLE:

- ulkoisen säteilyn annosnopeus elinympäristössä on alueen puhdistustoimista huolimatta keskimäärin suurempi kuin 10 mikroSv/h,
tai
- voimakkaiden gamma- ja beetasäteilijöiden laskeuma elinympäristössä on alueen puhdistustoimista huolimatta suurempi kuin 1 000 000 Bq/m²,
tai
- alfasäteilijöiden laskeuma elinympäristössä on alueen puhdistustoimista huolimatta suurempi kuin 10 000 Bq/m² ja nämä ovat sellaisten materiaalien pinnassa, josta ne voivat kulkeutua hengitysilmaan (esim. hiekkapinta).

Väestön pysyvää uudelleen asuttamista tarvitaan tilanteessa, jossa on oletettavaa, että alueen säteilytaso ei saada laskettua pysyvästi hyväksyttävälle tasolle. Uudelleen asuttaminen on tarpeen, jos annoskriteerin arvioidaan ylittyvän. Pysyvä uudelleen asuttaminen on tarpeen myös, jos tilanteesta arvioidaan kertyvän useamman vuosikymmenen aikana yli 1 000 milliSv säteilyannos. Tällainen tilanne on kyseessä esimerkiksi, jos ulkoinen annosnopeus on elinaikana pysyvästi luokkaa 2 mikroSv/h tai sitä suurempi.

ANNOSKRITEERI VÄESTÖN PYSYVÄLLE UUELLEEN ASUTTAMISELLE:

Suojautumattomalle henkilölle arvioidaan kertyvän yli 50 milliSv säteilyannos vuodessa vielä yli vuosi tapahtuman jälkeen.

Evakuoinnin ja väliaikaisen väestönsiirron lopettaminen

Evakuointi tai väliaikainen väestönsiirto voidaan lopettaa ja väestö voi palata takaisin alueelle, kun suojautumattoman henkilön säteilyannoksen arvioidaan jäävän pienemmäksi kuin 10 milliSv ensimmäisen kuukauden aikana alueelle paluun jälkeen ja annoksen ennakoidaan pienenevän nopeasti esimerkiksi puhdistustoimien tai radioaktiivisen hajoamisen vuoksi. Kuitenkin on syytä varmistua, että vuoden aikana saatava annos tulee jäämään alle 20 milliSv:n, kun otetaan huomioon kaikkien suojelutoimien, kuten ympäristön puhdistustoimien, vaikutukset.

ANNOSKRITEERI EVAKUINNIN TAI VÄLIAIKAISEN VÄESTÖNSIIRRON LOPETTAMISELLE:

Suojautumattomalle henkilölle arvioidaan kertyvän alle 10 milliSv säteilyannos ensimmäisenä kuukautena paluun jälkeen sekä koko vuoden aikana alle 20 milliSv.

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO EVAKUINNIN TAI VÄLIAIKAISEN VÄESTÖNSIIRRON LOPETTAMISELLE:

- elinympäristössä ulkoisen säteilyn annosnopeus on keskimäärin pienempi kuin 10 mikroSv/h ja sen odotetaan pienenevän nopeasti
tai
- voimakkaiden gamma- ja beetasäteilijöiden laskeuma elinympäristössä on yhteensä selvästi pienempi kuin 1 000 000 Bq/m² ja lisäksi laskeuman määrä pienenee nopeasti
tai
- alfasäteilijöiden laskeuma elinympäristössä on pienempi kuin 10 000 Bq/m² ja lisäksi laskeuman määrä pienenee nopeasti.

3.1.8 Ihmisten omatoiminen altistuksen pienentäminen

Kontaminoituneella alueella olevat henkilöt voivat omatoimisesti pienentää altistusta kotona, työpaikoilla ja muissa tiloissa. Kotien lisäksi on kiinnitettävä huomiota julkisiin tiloihin ja erityisesti päiväkoteihin, kouluihin ja muihin tiloihin, joissa oleskelee lapsia ja nuoria.

Huolellisella peseytymisellä vähennetään iholle tai hiuksiin joutuneita radioaktiivisia aineita. Erityisen tärkeää on usein toistuva käsien pesu, jolla estetään radioaktiivisten aineiden päätyminen käsien kautta suuhun. Vaatteet, myös sisätiloissa käytetyt, on syytä pestä normaalia useammin. Tilanteen aikana väestölle on syytä antaa asiassa tarkempia ohjeita. Esimerkkejä toimista altistuksen pienentämiseksi on liitteessä 7. Myös sisätilojen huolellisella puhdistuksella voidaan vähentää ihmisten altistusta. Sisätilojen puhdistusta käsitellään kappaleessa 3.2.1.

3.1.9 Kontaminoituneella alueella työskentelevien ja ulkona olevien suojelu

Onnettomuuden seurauksia lieventävät ja muut välttämättömät työt

Säteilyvaaratilanteen jälkivaiheessa ei yleensä ole tarvetta toteuttaa sellaisia kiireellisiä suojelutoimia, joiden seurauksena säteilyvaaratyöntekijät tai -avustajat voisivat saada yli 20 milliSv:n annoksen. Poikkeuksena tästä voi olla esimerkiksi säteilylähteeseen liittyvä onnettomuus tai tahallinen teko, jossa säteilyvaaratilanteen varhaisvaihetta ei ole tai se on erittäin lyhyt. Työntekijöiden säteilysuojelua kiireellisissä suojelutoimissa on käsitelty luvussa 2.3.

Jälkivaiheen suojelutoimien tekemiseen, onnettomuuden seurausten lieventämiseen sekä muihin välttämättömiin töihin osallistuvat työntekijät voivat altistua säteilylle väestöä enemmän. Tällaisia töitä tekevät henkilöt ovat myös jälkivaiheessa säteilyvaaratyöntekijöitä tai -avustajia ja heidän säteilysuojeluunsa sovelletaan luvun 2.3 mukaisia ohjeita.

Onnettomuuden seurauksia lieventäviä töitä ovat jälkivaiheessa esimerkiksi sisätilojen ja ympäristön puhdistaminen, onnettomuuslaitoksen ja rakennusten korjaaminen ja puhdistaminen, kontaminoituneen alueen vartiointi, kulunvalvonta kulkurajoitusalueella, säteilytilanteen kartoitus ja muu mittaustoiminta sekä puhdistuksessa syntyvien jätteiden käsittely ja hävittäminen.

Muita välttämättömiä töitä ovat esimerkiksi sosiaali- ja terveydenhuoltopalveluiden järjestäminen sekä järjestyksen ylläpito. Niihin lukeutuvat myös muut yhteiskunnan elintärkeän infrastruktuurin ylläpitotyöt kuten sähkö-, elintarvike- ja vesihuolto.

Toimet, erityisesti laajemmat puhdistustoimet, voivat jatkua senkin jälkeen, kun valtioneuvosto on tehnyt päätöksen säteilyvaaratilanteen päättämisestä (SätL 137 §). Päätöksen myötä siirrytään pitkän aikavälin toipumisvaiheeseen. Tällöin esimerkiksi puhdistustoimia tekeviin henkilöihin sovelletaan normaalitilanteen työntekijöiden säännöksiä. Henkilöt, jotka voivat saada tässä työssä yli 1 milliSv annoksen vuodessa ovat säteilylain mukaisia säteilytyöntekijöitä.

Työssäkäynti kontaminoituneella alueella

Henkilöt, jotka eivät ole säteilyvaaratyöntekijöitä tai -avustajia, mutta tekevät omaa työtään kontaminoituneella alueella, kuuluvat säteilyvaaratilanteessa säteilysuojelun kannalta väestöön. Tällaisten kontaminoituneella alueella työssäkäyvien työntekijöiden altistusta on pyrittävä rajoittamaan.

Työntekijöiden säteilyaltistusta voivat aiheuttaa sekä työympäristössä olevat radioaktiiviset aineet (esim. turvetuotanto ja jätevedenpuhdistamot) että kontaminoituneet raaka-aineet, tuotteet, ajoneuvot ja työkonet. Altistukseen vaikuttavat myös käytettävät työmenetelmät, kuten esimerkiksi työtapa, jossa muodostuu pölyä.

Ensisijaisesti työnantajan on rajoitettava altistusta puhdistamalla työympäristöä. Tärkeätä on tunnistaa eniten altistusta aiheuttavat työvaiheet ja -menetelmät sekä kohdistaa puhdistaminen ja muut toimet sen mukaisesti.

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO TYÖNTEKIJÖIDEN ALTISTUKSEN VÄHENTÄMISEKSI:

- ulkoisen säteilyn annosnopeus työympäristössä on suurempi kuin 10 mikroSv/h,
tai
- voimakkaiden gamma- ja beetasäteilijöiden aiheuttama pintojen kontaminaatio on suurempi kuin 1 000 000 Bq/m²,
tai
- alfasäteilijöiden aiheuttama kontaminaatio on suurempi kuin 10 000 Bq/m², jos alfasäteilijät ovat materiaalien pinnassa mahdollisesti irtoavassa muodossa.

Puhdistustoimien ja muiden työntekijöiden altistusta vähentävien toimien tavoitteena on, että laskeuman aiheuttama annos saadaan mahdollisimman nopeasti vähennettyä niin pieneksi kuin se on mahdollista toimilla, jotka ovat kohtuullisesti toteutettavissa.

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO TYÖNTEKIJÖIDEN ALTISTUSTA VÄHENTÄVIEN TOIMIEN LOPETTAMISEKSI:

- ulkoisen säteilyn annosnopeus työympäristössä on pienempi kuin 1 mikroSv/h,
tai
- voimakkaiden gamma- ja beetasäteilijöiden aiheuttama pintojen kontaminaatio työympäristössä on pienempi kuin 100 000 Bq/m²,
tai
- alfasäteilijöiden aiheuttama pintojen kontaminaatio työympäristössä on pienempi kuin 1 000 Bq/m², jos alfasäteilijät ovat materiaalien pinnassa mahdollisesti irtoavassa muodossa.

Puhdistustoimia on syytä jatkaa näiden arvojen alapuolellakin, mikäli toimet osoittautuvat tehokkaiksi annoksen edelleen pienentämisessä. Elinympäristön puhdistamista käsitellään luvussa 3.2.1 ja jätteiden käsittelyä luvussa 3.4.

Esimerkkejä käytännön toimista, joilla työntekijöiden altistusta voidaan rajoittaa:

- rajoitetaan radioaktiivisten aineiden joutumista hengitysilmaan vähentämällä pölyämistä esimerkiksi kostuttamalla pölyävä pinta
- käytetään suoja-asuja ja hengityssuojaimia, jos työn suorittamisessa on vaara radioaktiivisen pölyn hengittämiselle
- puhdistetaan iho tehokkaasti työn jälkeen pesemällä
- suojavaatteiden vaihtamisella sekä pesuilla (iho ja työvälineet) estetään kontaminaation leviäminen puhtaisiin työtiloihin ja puhtaille työalueille
- radioaktiivisia aineita sisältävät materiaalit tai jätteet siirretään paikkaan, jonka välittömässä läheisyydessä ei ole tarve työskennellä tai joiden läheisyydessä työskennellään mahdollisimman lyhyitä aikoja
- työ siirretään alueen puhdistamisen ajaksi myöhempään ajankohtaan, mikäli se on mahdollista
- jos radioaktiivisia aineita sisältävää materiaalia tai jätettä ei voida siirtää työskentelyalueista etäälle, järjestetään niin, että materiaalin tai jätteen ja työntekijän välissä on säteilyä vaimentavia rakenteita tai muita suojuksia
- työaika rajoitetaan tai jaksotetaan.

Altistusta voidaan rajoittaa myös siten, että työn tekemisen ajankohtaa lykätään. Mikäli kyseessä on sellainen työ, joka voidaan tehdä myöhempänä ajankohtana ilman, että siitä aiheutuu merkittävää haittaa (esim. metsän hakkuut), on työ syytä siirtää tehtäväksi myöhemmin, jolloin ulkoisesta säteilystä aiheutuva altistus ja radioaktiivisten aineiden määrä on vähentynyt työympäristössä.

3.1.10 Ihmisten ja asusteiden puhdistaminen

Ihmiset voivat kontaminoitua tilanteen varhaisvaiheen aikana, kun radioaktiivisia aineita on ilmassa, tai myöhemmin maahan ja pinnoille tulleesta laskeumasta. Henkilön kontaminaatio voidaan todeta vain säteilymittauksin. Säteilymittausten tarkoituksena säteilyvaaratilanteen jälkivaiheessa on löytää ja tunnistaa henkilöt, jotka tarvitsevat puhdistustoimenpiteitä tai hoitoa. Pidemmällä aikavälillä ihmisten mittauksia voidaan tarvita niiden henkilöiden tunnistamiseen, joiden terveydentilan pitkäaikaisseuranta on perusteltua.

Kontaminoituneiden henkilöiden säteilyannoksen pienentämiseksi on heidän puhdistautumisensa tarpeen. Samalla estetään radioaktiivisten aineiden leviäminen puhtaalle alueelle ja muihin henkilöihin.

Jotta kontaminoituneet henkilöt löydetään, voidaan tarvita laajaa mittausohjelmaa. Laajan laskeumatilanteen jälkeen viranomaisten on lisäksi varauduttava siihen, että henkilöitä, jotka pelkäävät olevansa kontaminoituneita ja ovat huolestuneita terveydestään voi olla hyvin paljon.

Ihmisten mittaaminen

Säteilymittaukset suoritetaan ensisijaisesti henkilöille, joiden voidaan olettaa olevan eniten kontaminoituneita. Mittaus on kuitenkin pyrittävä järjestämään kaikille mittausta haluaville, jotka ovat mahdollisesti olleet kontaminoituneilla alueilla. Säteilymittauksia tarvitaan myös puhdistuspaikkojen yhteyteen, jotta voidaan varmistua siitä, että puhdistustoimenpiteet on saatu suoritettua riittävän tehokkaasti.

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO ALUEELLA ASUVIEN IHMISTEN MITTAUSTEN JA PUHDISTUSTEN JÄRJESTÄMISEKSI:

- ulkoisen säteilyn annosnopeus ympäristössä on suurempi kuin 10 mikroSv/h,
tai
- voimakkaiden gamma- ja beetasäteilijöiden aiheuttama pintojen kontaminaatio on suurempi kuin 1 000 000 Bq/m²,
tai
- alfasäteilijöiden aiheuttama kontaminaatio on suurempi kuin 10 000 Bq/m², jos alfasäteilijät ovat materiaalien pinnassa mahdollisesti irtoavassa muodossa.

Säteilymittaukset ja puhdistusmahdollisuus on järjestettävä kontaminoituneen ja puhtaan alueen rajan lähellä tarkoitukseen soveltuvassa tilassa (mm. uimahallin, urheiluhallin tai koulun pesutilat). Kontaminoituneelta alueelta vähemmän kontaminoituneelle alueelle siirtyville henkilöille on järjestettävä asianmukaiset mittaus- ja puhdistustoimenpiteet ja -mahdollisuudet. Sama koskee tarvittaessa alueen sisällä asuvia henkilöitä. Kontaminoituneiden henkilöiden henkilötiedot ja mittaustulokset on kirjattava. Mittausohjeet on esitetty liitteessä 8.

Ihmisten puhdistaminen

Ihmisen iholle ja hiuksiin joutuneiden radioaktiivisten aineiden poistaminen tapahtuu ensisijaisesti peseytymällä. Ihmisten puhdistautuminen on tarpeen aina, kun säteilyn yleismittarilla ihon läheltä mitataan annosnopeus, joka ylittää mittauspaikan vallitsevan annosnopeuden. Mittaukset on tehtävä mahdollisuuksien mukaan puhtaalla tai mahdollisimman lievästi kontaminoituneella alueella. Mittaukset suoritetaan mahdollisimman läheltä mitattavaa kohdetta sitä kuitenkaan koskettamatta.

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO IHMISTEN OMATOIMISEEN PESEYTYMISEEN:

- ulkoisen säteilyn annosnopeus lähellä ihoa on yli mittauspaikan vallitsevan annosnopeuden, mutta ylitys ei ole suurempi kuin 0,5 mikroSv/h
tai
- kontaminaatiomittarilla mitattaessa iholla todetaan olevan voimakkaita gamma- tai beetasäteilijöitä yli 2 Bq/cm², mutta alle 1 000 Bq/cm²
tai
- kontaminaatiomittarilla mitattaessa iholla todetaan olevan alfasäteilijöitä yli 0,2 Bq/cm², mutta alle 100 Bq/cm².

Jos henkilöstä mitataan mittauspaikan taustasäteilyn ylittävä tulos, päällimmäinen vaatekerta poistetaan ja mittaus toistetaan. Mikäli toisella mittauskerralla ylitys ei ole suurempi kuin 0,5 mikroSv/h, henkilöille annetaan ohjeet omatoimisesta peseytymisestä sekä ohjeet vaatteiden pesemisestä ja muiden asusteiden puhdistamisesta tai hävittämisestä. Jos ylitys on suurempi kuin 0,5 mikroSv/h, henkilöt ohjataan järjestettyyn peseytymispaikkaan, esimerkiksi urheilu- tai uimahallissa, jossa on puhdistuksen jälkeen mahdollisuus uusintamittaukseen.

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO, JOLLOIN HENKILÖ OHJATAAN JÄRJESTETTYN PESEYTYMISPAIKKAAN:

- ulkoisen säteilyn annosnopeus lähellä ihoa on enemmän kuin 0,5 mikroSv/h yli mittauspaikan vallitsevan annosnopeuden
tai
- kontaminaatiomittarilla mitattaessa iholla todetaan olevan voimakkaita gamma- tai beetasäteilijöitä yli 1 000 Bq/cm².
tai
- kontaminaatiomittarilla mitattaessa iholla todetaan olevan alfasäteilijöitä yli 100 Bq/cm².

Järjestetyssä peseytymispaikassa tehdään peseytymisen jälkeen mittaus ja tarvittaessa pesu toistetaan. Jos mitattu annosnopeus ei enää pienene, puhdistuksen voi lopettaa. Jos puhdistuksesta huolimatta annosnopeus ei pienene alle 1 mikroSv/h, on tarpeen selvittää kontaminaation luonne kuten se, onko kyseessä sisäinen altistus. Säteilyturvakeskuksen antamien ohjeiden avulla tehtävien erite- ja kokokehomittauksien avulla arvioidaan sisäisen altistuksen määrää ja laatua sekä henkilön mahdollista hoitotarvetta.

Ne henkilöt, jotka ovat olleet hyvin vakavasti kontaminoituneita ennen puhdistusta, on lähetettävä puhdistuksen jälkeen lisätutkimukseen terveysvaikutusten arviointia varten sekä mahdollista lisäpuhdistusta varten. Hyvin vakava kontaminoituminen lisää ihovaurion riskiä. Lisäksi se lisää merkittävässä määrin riskiä sisäisestä altistuksesta eli radioaktiivisten aineiden joutumisesta suuhun käsien kautta.

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO, JOLLOIN HENKILÖ ON LÄHETETTÄVÄ LISÄTUTKIMUKSIIN:

- ulkoisen säteilyn annosnopeus lähellä ihoa on enemmän kuin 2 mikroSv/h yli mittauspaikan vallitsevan annosnopeuden ennen puhdistusta
tai
- erikoismittarilla mitattaessa iholla on alfasäteilijöitä yli 1 000 Bq/cm² tai voimakkaita gamma- tai beetasäteilijöitä yli 10 000 Bq/cm² ennen puhdistusta

Esimerkiksi jos iholla on strontium-90:ä 10 000 Bq/cm², siitä aiheutuu kahdessa tunnissa väestön ihon vuosiannosrajan (50 milliSv) ylitys. Todennäköisesti ihmiset voivat kontaminoitua vakavasti ainoastaan onnettomuuskohteessa, kuten esimerkiksi Tšernobylin reaktoripaloa sammuttaneet palomiehet, tai Fukushimaon onnettomuuslaitoksen muutamat työntekijät, tai mikäli säteilylähteen radioaktiivinen aine on joutunut suojuksen ulkopuolelle ja suoraan ihokosketukseen. Hyvin vakavasti kontaminoituneille henkilöille, jotka ovat voineet saada yli 100 milliSv kokonaisannoksen, on järjestettävä mahdollisuus pitkäaikaiseen terveydentilan seurantaan.

Jos kiireellinen sairaalahoito on muun vamman tai sairauskohtauksen vuoksi välttämätön, voidaan kontaminoitunut potilas lähettää sairaalaan puhdistamatta. Jos hoidon kannalta on mahdollista, potilas suojataan käärimällä hänet esimerkiksi huopaan, jolla estetään ambulanssin kontaminoituminen. Sairaalaan on ilmoitettava kontaminoituneen potilaan saapumisesta. Vakavaan kontaminaatio ei estä potilaan hoitamista.

Kilpirauhasmittauksia tarvitaan arvioitaessa saatua kilpirauhasannosta.

Kilpirauhasmittauksien käynnistämistä on harkittava alueella, joilla jodi-131-pitoisuus ilmassa on ollut suurempi kuin 1 000 Bq/m³. Jodi-131:n lyhyen puoliintumisajan takia mittaukset on toteutettava niin pian kuin on mahdollista, kuitenkin viimeistään kuukauden kuluessa altistuksesta, jotta altistus voidaan arvioida. Henkilöt, joilta mitataan kilpirauhasen kohdalta annosnopeus, joka ylittää mittauspaikan vallitsevan annosnopeuden yli 0,5 mikroSv/h:ssa, on ohjattava tarkempiin mittauksiin. Liitteessä 8 kuvataan, miten kilpirauhasmittaukset suoritetaan.

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO KILPIRAUHASMITTAUSTEN JÄRJESTÄMISEEN:

- Ilman jodi-131-pitoisuus on ollut suurempi kuin 1 000 Bq/m³

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO, JOLLOIN HENKILÖ ON LÄHETETTÄVÄ KILPIRAUHASALTISTUKSEN LISÄTUTKIMUKSIIN:

- ulkoisen säteilyn annosnopeus kilpirauhasen kohdalla on enemmän kuin 0,5 mikroSv/h yli mittauspaikan vallitsevan annosnopeuden

Kontaminoituneiden asusteiden käsittely

Kontaminoituneet asusteet, kuten vaatteet ja jalkineet, aiheuttavat käyttäjälleen altistusta ja radioaktiivisia aineita voi levitä niiden mukana puhtaalle alueelle. Kontaminoituneiden henkilöiden asusteet mitataan erillään ihmisistä:

- Mikäli asusteiden pinnasta mitattu ulkoisen säteilyn annosnopeus on 0,5–10 mikroSv/h yli mittauspaijalla vallitsevan ulkoisen säteilyn annosnopeuden, kontaminoituneet asusteet on pestävä tai puhdistettava huolellisesti ennen kuin ne otetaan uudelleen käyttöön. Pesuvedet ohjataan tavalliseen viemäriverkostoon.
- Mikäli asusteiden pinnasta mitattu ulkoisen säteilyn annosnopeus on suurempi kuin 10 mikroSv/h, asusteet on välittömästi suljettava muovisäkkeihin myöhempää puhdistamista tai hävittämistä varten. Tätä varten puhdistuspaikkoihin tulee järjestää puhtaita vaihtovaatteita ja -jalkineita.

3.2 Elinympäristöä koskevat toimenpiteet

Jälkivaiheen puhdistustoimenpiteiden ja muiden altistusta vähentävien toimien tavoitteena on, että elinympäristön laskeuman aiheuttama henkilön annos ei ylitä 10 milliSv ensimmäisenä vuonna ja että seuraavien vuosien altistusta saadaan mahdollisimman nopeasti vähennettyä niin pieneksi kuin mahdollista. Tässä luvussa annetut yksittäiset toimenpidetasot eivät kuitenkaan välttämättä takaa, että kontaminoituneesta elinympäristöstä johtuva altistus jää alle 10 milliSv:n.

Elinympäristö käsittää rakennetun, viljellyn ja luonnontilaisen ympäristön. Rakennetulla ympäristöllä tarkoitetaan mm. asuin- ja liiketoiminta-alueita, teollisuusalueita, tie-, satama-, lentokenttä- ja varastoalueita, puistoja, leikkikenttiä sekä muita rakennettuja ulkoilualueita (esimerkiksi golf-kentät, laskettelukeskukset, leirintäalueet, yleiset uimarannat). Luonnontilaisella ympäristöllä tarkoitetaan esimerkiksi metsiä, suoalueita, luonnonniittyjä, avoimia kallio- tai kivikkoalueita ja vesialueita. Viljellyllä ympäristöllä tarkoitetaan peltoja, kasvimaita ja laitumia.

Kun elinympäristöstä saatavaa annosta arvioidaan, otetaan huomioon altistus, jonka ihmiset saavat ollessaan elinympäristössä sisätiloissa ja ulkona. Sen sijaan annoksen arviointiin ei sisällytetä altistusta, joka saadaan kontaminoituneiden elintarvikkeiden kautta eikä altistusta, joka on saatu säteilyvaaratilanteen varhaisvaiheessa.

Viljeltyä ympäristöä koskevat toimenpiteet ovat elintarvikkeita koskevien toimenpiteiden yhteydessä luvussa 3.3.

Puhdistuksessa syntyvien radioaktiivisia aineita sisältävien jätteiden käsittelystä kerrotaan tämän ohjeen luvussa 3.4.

3.2.1 Puhdistus ja muut altistusta rajoittavat toimet

Säteilyvaaratilanteen jälkivaiheessa tarvittavat puhdistustoimet voivat vaihdella. Tilanteen kannalta tarkoituksenmukaisten ja tehokkaiden puhdistustoimenpiteiden sisältö riippuu

esimerkiksi levinneestä radioaktiivisesta aineesta, vuodenajasta sekä kontaminoituneen alueen tyypistä. Puhdistustoimista ja niiden alueellisesta ja ajallisesta toteuttamisesta on tehtävä tilannetta koskeva suunnitelma (SätL 139 § 3 mom.).

Laskeumatilanteen aikana ensisijaiset puhdistustoimet on kohdistettava sellaisiin elinympäristöihin, joissa ihmiset viettävät suuren osan ajastaan tai joissa on paljon ihmisiä. Tällaisia ovat tyypillisesti asumiseen, työskentelyyn ja palveluihin tarkoitetut rakennukset, kuten asuinrakennukset, kauppakeskukset, sairaalat, terveyskeskukset ja palveluasunnot, koulut ja päiväkodit sekä liike-, toimisto- ja teollisuusrakennukset. Puhdistustoimet kohdistetaan ensisijaisesti näiden rakennusten sisätiloihin. Teollisuusrakennusten tuotantotiloissa täytyy puhdistaa myös kaikki sellaiset rakenteet ja laitteet, joista radioaktiiviset aineet voivat kulkeutua tuotteisiin. Lisäksi tarvitaan rakennusten ulkopintojen puhdistamista sekä muun muassa teiden ja pihojen puhdistamista.

Sellaisten yleisten tilojen ja julkisten rakennusten, joissa lapset viettävät paljon aikaa tai joissa liikkuu paljon ihmisiä, kuten koulujen, päiväkotien ja kauppakeskusten, puhtaus on syytä varmistaa puhdistuksen jälkeen. Siivous pitää toistaa, jos mittauksessa todetaan yli 1 mikroSv/h ulkoinen annosnopeus.

Rakennusten sisätilojen puhdistaminen ja tuuletus on erityisen tärkeää. Tuuletus- ja puhdistustarve johtuu siitä, että radioaktiivisia aineita sisältävän pilven ylikulun aikana radioaktiivisia aineita kulkeutuu ainakin jonkin verran myös sisätiloihin huolimatta siitä, että ilman virtausreitit olisi yritetty sulkea. Sellaiset sisätilat, joissa vietetään eniten aikaa, on syytä puhdistaa erityisen tehokkaasti. Puhdistus on aloitettava mahdollisimman nopeasti kontaminoitumisen jälkeen. Tällöin altistumisaika lyhenee ja radioaktiivisten aineiden poistaminen on tehokkaampaa, kun ne eivät ehdi kiinnittyä tiukasti pintoihin. Kaikki radioaktiiviset aineet eivät välttämättä irtoa ensimmäisellä puhdistuksella. Lisäksi on mahdollista, että sisätiloihin kulkeutuu uudestaan radioaktiivisia aineita. Tämän vuoksi puhdistusta on tarpeen toistaa.

Myös kulkuvälineet sekä ulkotiloissa olleet työvälineet ja tavarat on puhdistettava. Kontaminoituneemmalta alueelta siirtyminen vähemmän kontaminoituneelle tai puhtaalle alueelle vaatii riittävien mittaus- ja puhdistustoimintojen järjestämistä. Tämän takia kontaminoituneemmalta alueelta tuleva liikenne on ohjattava mittaus- ja puhdistuspisteisiin, joissa mitataan henkilöiden kulkuneuvojen, työkoneiden, työvälineiden ja tavaroiden kontaminoituminen. Ihmisten puhdistusta käsitellään luvussa 3.1.10.

Elinympäristön puhdistuksessa tulee ottaa huomioon, että puhdistustyöstä voi aiheutua säteilyaltistusta. Tarvittaessa käytetään suojavaatetusta ja hengityssuojaimia, erityisesti, mikäli kyseessä on pölyvä työ. Säteilyaltistus on otettava huomioon sekä viranomaisen kehotuksesta tehtävässä että omatoimisessa puhdistuksessa.

Sisätilat

Ihmisten saamaa säteilyannosta voidaan vähentää huomattavasti yksinkertaisella sisätilojen puhdistuksella (imurointi, pintojen kostea pyyhkiminen, pesu). Sisätilojen puhdistus tehdään kuten tehokas perusteellinen siivous. Pölyäviä työmenetelmiä on syytä välttää, sillä ne irrottavat pinnoilla olevat radioaktiiviset aineet uudelleen ilmaan. Tämä aiheuttaa ihon, hiuksien ja vaatteiden kontaminoitumista sekä hengityksen kautta saatavan altistuksen

lisääntymistä ja radioaktiivisten aineiden leviämistä jo puhdistettuun sisätilaan. Mikäli puhdistukselle annetut ohjeelliset toimenpidetasot ylittyvät pidemmän aikaa, on sisätilojen puhdistusta syytä toistaa säännöllisesti.

Mikäli ympäristö on voimakkaasti tai erittäin voimakkaasti kontaminoitunut, on sisätiloissa tarpeen tehdä kaikkien pintojen ja kalusteiden perusteellinen puhdistus, jossa sisätilojen kaikki pinnat puhdistetaan ja kodintekstiilit ja kalusteet pestään.

Sisätilojen puhdistus on syytä aloittaa niistä tiloista, joissa ihmiset viettävät eniten aikaa. Vasta tämän jälkeen puhdistetaan ne tilat, joissa ei oleskella pitkiä aikoja, kuten varastot, kellarit ja ullakot.

OHJEELLISET TOIMENPIDETASOT RAKENNUSTEN SISÄTILOJEN PUHDISTUKSELLE:

Sisätilojen siivous

- ulkoisen säteilyn annosnopeus ulkona on tai on ollut suurempi kuin 1 mikroSv/h,
tai
- voimakkaiden gamma- ja beetasäteilijöiden laskeuma ulkona on tai on ollut suurempi kuin 100 000 Bq/m²,
tai
- alfasäteilijöiden laskeuma ulkona on tai on ollut suurempi kuin 1 000 Bq/m², jos nämä ovat materiaalien pinnassa poistettavassa muodossa.

Sisätilojen kaikkien pintojen perusteellinen puhdistus

- ulkoisen säteilyn annosnopeus ulkona on tai on ollut suurempi kuin 10 mikroSv/h,
tai
- voimakkaiden gamma- ja beetasäteilijöiden laskeuma ulkona on tai on ollut suurempi kuin 1 000 000 Bq/m²,
tai
- alfasäteilijöiden laskeuma ulkona on tai on ollut suurempi kuin 10 000 Bq/m², jos nämä ovat materiaalien pinnassa poistettavassa muodossa.

Rakennusten ilmansuodattimet on syytä vaihtaa tai puhdistaa mahdollisimman nopeasti radioaktiivisia aineita sisältävän pilven ylikulun jälkeen. Tällä estetään suodattimeen tarttuneiden radioaktiivisten aineiden irtoaminen ja kulkeutuminen sisätiloihin. Käytetty suodatin tai suodattimen puhdistusjäte pitää sulkea tiiviiseen pussiin tai säiliöön ja toimittaa tilanteessa annettavien ohjeiden mukaan erilliseen tätä tarkoitusta varten järjestettävään keräyspisteeseen. Edellä oleva koskee myös imureiden pölypusseja. Muu siivouksessa syntynyt jäte voidaan hävittää tavallisen sekajätteen mukana.

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO, JOSSA SISÄTILAT EIVÄT TARVITSE ERILLISTÄ PUHDISTUSTA:

- ulkoisen säteilyn annosnopeus ulkona on pienempi kuin 1 mikroSv/h,
tai
- voimakkaiden gamma- ja beetasäteilijöiden laskeuma ulkona on pienempi kuin 100 000 Bq/m²,
tai
- alfasäteilijöiden laskeuma ulkona on pienempi kuin 1 000 Bq/m²,
jos alfasäteilijät ovat materiaalien pinnassa mahdollisesti irtoavassa muodossa.

Rakennetun ympäristön ulkotilat

Rakennetun ympäristön ulkotilojen puhdistustoimien tavoitteena on, että ulkoisen säteilyn annosnopeus saadaan mahdollisemman nopeasti pienennettyä alle 10 mikroSv/h, jotta vältetään väestön pitkäaikaisen evakuoinnin tarve. Myös tämän arvon alittuessa on perusteltua tehdä puhdistustoimia. Pitkällä aikavälillä tavoitteena on, että ulkoisen säteilyn annosnopeus saadaan pienennettyä alle 1 mikroSv/h.

Puhdistustoimia tarvitaan kiireellisesti sellaisilla alueilla,

- jotka ovat voimakkaasti tai erittäin voimakkaasti kontaminoituneita, mutta josta asukkaita ei ole evakuoitu,
- joissa väestö on väliaikaisesti evakuoitu ja alueet on mahdollista saada nopeasti takaisin asuinkäyttöön puhdistamalla.

Puhdistustoimiin osallistuvien työntekijöiden suojelua käsitellään luvussa 3.1.9.

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO RAKENNETUN YMPÄRISTÖN KIIREELISELLE PUHDISTAMISELLE:

- ulkoisen säteilyn annosnopeus ulkona on suurempi kuin 10 mikroSv/h,
tai
- voimakkaiden gamma- ja beetasäteilijöiden laskeuma on suurempi kuin 1 000 000 Bq/m²
tai
- alfasäteilijöiden laskeuma on suurempi kuin 10 000 Bq/m², jos nämä ovat materiaalien pinnassa poistettavassa muodossa.

Puhdistustoimet aloitetaan ihmisten välittömästä elinympäristöstä eli rakennusten ulkopinnoista, kuten asuintaloista, kouluista, päiväkodeista, liikekiinteistöistä, toimistoista ja tuotantolaitoksista, sekä pihoista, puistoista, leikkikentistä, kulkuväylistä ja muista alueista, joita ihmiset joutuvat käyttämään. Ensin tehdään toimenpiteet, jotka ovat helposti ja laajasti toteutettavissa. Samoin toteutetaan kiireellisesti sellaiset puhdistustoimet, joiden tehokkuus

riippuu siitä, miten pian laskeuman saapumisen jälkeen ne toteutetaan. Tällaisia ovat esimerkiksi lumen poisto ja leikatun ruohon kerääminen.

Rakennetulla alueella puhdistettavat pinnat vaihtelevat sekä pinnan laadun että pintojen koon mukaan huomattavasti. Karkeasti pinnat voidaan jaotella seuraavasti:

- rakennusten ulkopinnat
- tiet, kadut ja muut peitetyt alueet, mm. asfaltoidut, laatoitetut, hiekkapäällysteiset, kivettyt alueet
- maa- ja viheralueet (nurmikot, hiekkapinnat, hoitamattomat taajama-alueet)
- puut ja pensaas.

Liitteessä 9 listataan puhdistusmenetelmiä ja niiden valintaan vaikuttavia tekijöitä sekä huomioita toimenpiteiden sopivuudesta, aikataulutuksesta ja puhdistuksessa syntyvästä jätteestä. Liitteessä 10 esitetään esimerkkejä muista elinympäristöä koskevista toimista, joilla voidaan vähentää ympäristön kontaminaatiosta ihmisille aiheutuvaa altistusta.

Luonnontilainen ympäristö

Luonnontilaisen ympäristön puhdistaminen ei yleensä ole tarkoituksenmukaista.

Säteilyaltistuksen välttämiseen käytetään tällöin alueen käytön rajoituksia (ks. luku 3.2.2).

Kulkuneuvot ja työkoneet

Ulkona olleet kulkuneuvot ja työkoneet kontaminoituvat samoin kuin ympäristö, minkä vuoksi ne pitää pestä ennen käyttöönottoa.

Kontaminoituneilla alueilla käytettävät kulkuneuvot sekä kontaminoituneiden materiaalien käsittelyssä käytettävät työkoneet ja työvälineet on puhdistettava säännöllisin väliajoin.

Tällä toimenpiteellä vähennetään ennen kaikkea kulkuneuvossa tai työkoneessa olevan tai työvälinettä käyttävän henkilön altistusta. Kulkuneuvoissa ja työkoneissa aktiivisuutta kertyy erityisesti ilmansuodattimiin, lokasuojiin, alustaan ja renkaisiin ajettaessa kontaminoituneilla alueilla. Kulkuneuvot, työkoneet ja työvälineet puhdistetaan vesipesulla.

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO KULKUNEUVOJEN JA TYÖKONEIDEN PUHDISTUKSELLE:

- ympäristön ulkoinen annosnopeus on suurempi kuin 10 mikroSv/h,
tai
- voimakkaiden gamma- ja beetasäteilijöiden laskeuma ympäristössä on suurempi kuin 1 000 000 Bq/m²,
tai
- alfasäteilijöiden laskeuma ympäristössä on suurempi kuin 10 000 Bq/m² ja nämä ovat materiaalien pinnassa poistettavassa muodossa.

Kulkuneuvot ja työkoneet, jotka tulevat kontaminoituneelta alueelta puhtaalle alueelle pitää mitata sitä varten perustetussa mittauspisteessä ja tarvittaessa puhdistaa. Yleensä käytössä

on vain säteilyn yleismittareita, joilla mitataan ulkoisen gammasäteilyn annosnopeutta. Puhdistus on tarpeen aina, jos kulkuneuvo tai työkone on liikkunut alueella, jossa on iso kontaminaatoriski, sekä silloin, kun mittarilla pystytään havaitsemaan alueen vallitsevaan säteilytasoon verrattuna suurempi lukema. Esimerkiksi puhtaalla alueella suuruusluokka tällaiselle ylitykselle olisi noin 1 mikroSv/h. Mittaukset suoritetaan mahdollisimman läheltä mitattavaa kohdetta sitä kuitenkaan koskettamatta.

Jos puhdistustoimista huolimatta kulkuneuvon tai työkoneen pinnoilla olevista radioaktiivista aineista aiheutuva ulkoisen säteilyn annosnopeus on kulkuneuvon tai työkoneen sisällä mitattuna enemmän kuin 10 mikroSv/h yli alueen vallitsevan säteilytason, on se syytä viedä perusteelliseen puhdistukseen tilanteessa järjestettävään puhdistuspaikkaan. Esimerkiksi, jos ulkoisen säteilyn annosnopeus on kulkuneuvon tai työkoneen sisällä 10 mikroSv/h enemmän kuin ympäristössä, 200 tunnin käyttö aiheuttaa kulkuneuvossa oleville 2 milliSv:n lisäannoksen.

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO KULKUNEUVOJEN TAI TYÖKONEIDEN KÄYTÖN RAJOITTAMISELLE:

Kulkuneuvon tai työkoneen käyttö tulee rajoittaa vain tilapäisiin ja lyhytkestoisin ajoihin tai tehtäviin, jos

- ulkoisen säteilyn annosnopeus kulkuneuvon tai työkoneen sisällä mitattuna perusteellisen puhdistuksen jälkeen on edelleen enemmän kuin 10 mikroSv/h yli alueen vallitsevan säteilytason.

Kulkuneuvoa tai työkoneita **ei pidä käyttää**, jos

- ulkoisen säteilyn annosnopeus kulkuneuvon tai työkoneen sisällä mitattuna perusteellisen puhdistuksen jälkeen on edelleen enemmän kuin 100 mikroSv/h yli alueen vallitsevan säteilytason.

Työvälineet, tavarat ja raaka-aineet

Ulkona olleet työvälineet ja tavarat kontaminoituvat samoin kuin ympäristö, minkä vuoksi ne pitää pestä ennen käyttöönottoa.

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO TYÖVÄLINEIDEN PUHDISTUKSELLE:

- ympäristön ulkoisen säteilyn annosnopeus on suurempi kuin 10 mikroSv/h,
tai
- voimakkaiden gamma- ja beetasäteilijöiden laskeuma ympäristössä on suurempi kuin 1 000 000 Bq/m²,
tai
- alfasäteilijöiden laskeuma ympäristössä on suurempi kuin 10 000 Bq/m² ja nämä ovat materiaalien pinnassa poistettavassa muodossa.

Kontaminoituneiden materiaalien käsittelyssä käytettävät työvälineet on puhdistettava säännöllisin väliajoin. Tällä toimenpiteellä vähennetään ennen kaikkea työvälinettä käyttävän henkilön altistusta.

Pyrkimyksenä on, että voimakkaasti kontaminoituneelta alueelta ei tuoda vähemmän kontaminoituneelle tai puhtaalle alueelle tavaroita ennen kuin niiden puhtaus on mittauksin todettu. Erittäin voimakkaasti kontaminoituneelta alueelta ei tule tuoda tavaroita ennen kuin ne voidaan mitata tavaroiden mittausta varten perustetussa tarkistuspisteessä.

Ulkona suojaamattomana olleiden tavaroiden ja joissakin tapauksissa myös sisätiloissa olleiden tavaroiden pinnat ovat kontaminoituneet. Tavarat on puhdistettava tai jos ne on pakattu, riittää, että niistä poistetaan ulomainen pakkauskerros. Pakkauskerroksen poistamisessa on varottava kontaminoimasta puhdasta tavaraa. Pakkauskerros käsitellään ja hävitetään kuten ohjeistetaan luvussa 4 (radioaktiivisia aineita sisältävä jäte). Mikäli puhdistus ei ole mahdollista tai puhdistuksen jälkeen tavarain aiheuttama ulkoinen annosnopeus on tavarain pinnalla yli 1 mikroSv/h, on tavarat mahdollisuuksien mukaan suojattava muovilla ja niiden käytettävyyden tulee arvioida tapauskohtaisesti erikseen. Muovilla estetään kontaminaation leviäminen tavaroista niitä liikutellessa.

Jos ulkoisen säteilyn annosnopeus tavarain pinnalla on yli 100 mikroSv/h, tavarat pitää varastoida väliaikaisesti sellaiseen paikkaan, jossa ne eivät aiheuta työntekijöille tai muille lisäaltistusta.

Puhdistuspaikat

Kontaminoituneen alueen ja puhtaan alueen rajan läheisyyteen on perustettava kulkuneuvojen, työkoneiden, työvälineiden ja tavaroiden puhdistuspaikkoja. Myös kontaminoituneelle alueelle on syytä perustaa tarpeen mukaan puhdistuspaikkoja työkoneita ja ajoneuvoja varten, jotta kontaminoituneiden työvälineiden, koneiden ym. saastumisen tasoa saadaan pienennettyä käytön aikana. Puhdistuspaikoiksi soveltuvat vain sellaiset paikat, joissa on saatavissa riittävästi vettä pesukäyttöön ja jossa pesuvedet voidaan johtaa viemäriverkostoon. Erillistä pesuvesien säiliökeräystä ei tarvitse järjestää.

Puhdistuspaikat kontaminoituvat ja aktiivisuutta kertyy esimerkiksi saostuskaivoihin ja jätevesipumppaamoihin. Tämän vuoksi pesupaikat on puhdistettava säännöllisin väliajoin. Puhdistustyötä säännöllisesti tekevien on suojauduttava käyttämällä puhdistettavia suoja-asuja ja hengityssuojaimia. Suoja-asut pestään ja vaihdetaan puhtaisiin säännöllisin väliajoin.

Puhdistuspaikoille on järjestävä kontaminoituneen pakkausmateriaalin keräyspiste.

Mittaus- ja puhdistuspisteet järjestetään myös raide- ja vesiliikenteelle sopiviin paikkoihin sekä lentokentille ja valtakunnan rajan ylityspaikoille.

3.2.2 Maa- ja vesialueiden käyttöä koskevat rajoitukset

Säteilyvaaratilanteessa lähtökohtana on, että ihmisten elinympäristö pyritään puhdistamaan niin, että sen käyttöä ei tarvitse rajoittaa. Kontaminoituneelle rakennetulle ja luonnontilaiselle ympäristölle voidaan kuitenkin tarvita käyttörajoituksia, mikäli puhdistaminen ei ole mahdollista tai tarkoituksenmukaista. Maa- ja vesialueiden käyttörajoitukset koskevat sellaista toimintaa, joka ei ole aivan välttämätöntä, kuten vapaa-ajan liikkumista, oleskelua tai muuta virkistyskäyttöä.

Rajoitukset voivat olla ajoitukseltaan tai kestoaltaan erilaisia. Alueen käyttörajoituksia on mahdollisesti tarvittu jo tilanteen varhaisvaiheessa. Rajoituksia tarkennetaan sitä mukaa, kun kuva laskeumatilanteesta tarkentuu. On mahdollista, että joitakin rajoituksia tarvitaan monia kuukausia tai vuosia. Kun pitkäkestoisista rajoituksista päätetään, korostuvat säteilysuojelullisten näkökohtien lisäksi muut tekijät, kuten esimerkiksi yhteiskunnalliset, ympäristöä koskevat ja taloudelliset näkökohdat. Maa-alueiden käytön rajoitukset voivat koskea myös alueen tulevaa käyttöä esimerkiksi asuin- tai maataloustarkoitukseen. Alueen tulevaa käyttöä koskevia rajoituksia säteilyvaaratilanteen toipumisvaiheessa ei käsitellä tässä ohjeessa.

Rajoituksia voidaan poistaa tai lieventää, kun laskeuma-alueesta ja sen säteilytasoista on saatu tarkempi käsitys ja kun laskeuman aiheuttaman altistuksen on todettu olevan riittävän pieni. Laskeuman aiheuttamaa altistusta vähentää

- lyhytikäisten radioaktiivisten aineiden hajoaminen
- pintojen luontainen puhdistuminen; muun muassa sade ja tuuli poistavat radioaktiivisia aineita erilaisilta pinnoilta
- radioaktiivisten aineiden kiinnittyminen pintoihin tai kulkeutuminen syvempiin maakerrokseen; tällöin myös vaara radioaktiivisten aineiden leviämisestä pienenee
- alueiden puhdistaminen.

Alueen virkistyskäytön rajoittamisessa on otettava huomioon sekä kontaminaatiovaara että ulkoinen säteily. Kontaminaatiovaaralla tässä tarkoitetaan ihon, hiusten ja vaatteiden kontaminoitumista radioaktiivisilla aineilla sekä radioaktiivisten aineiden kulkeutumista esimerkiksi sisätiloihin tai puhtaalle alueelle. Lemmikkieläinten ulkoiluttamisessa on huomioitava, että ne tuovat turkissaan ja jaloissaan sisätiloihin radioaktiivisia aineita. Tämän vuoksi on syytä valita ulkoiluttamispaikat siten, että eläinten kontaminoituminen olisi mahdollisimman vähäistä. Eläimet on mahdollisuuksien mukaan pestävä sisälle tultaessa.

Ensimmäisten kuukausien aikana saattaa olla tarve rajoittaa liikkumista alueella kontaminaatiovaaran takia, vaikka ulkoisen säteilyn annosnopeus ei tätä edellyttäisi. Kontaminaatiovaara vähenee suhteellisen nopeasti. Kontaminaatiovaaran vuoksi alueiden käyttörajoituksia tarvitaan todennäköisesti enintään yhden vuoden ajan.

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO RAKENNETTUIEN VIRKISTYSPAIKKOJEN (ESIM. PUISTOT, LEIKKIKENTÄT) KÄYTÖN RAJOITTAMISELLE:

- ulkoisen säteilyn annosnopeus on suurempi kuin 1 mikroSv/h,
tai
- voimakkaiden gamma- ja beetasäteilijöiden laskeuma on yhteensä suurempi kuin 100 000 Bq/m²,
tai
- alfasäteilijöiden laskeuma on suurempi kuin 1 000 Bq/m² ja nämä ovat materiaalien pinnassa mahdollisesti irtoavassa muodossa.

Alueen virkistyskäyttöä koskevia rajoituksia ovat esimerkiksi

- ihmisten liikkumisen ja ulkoilun rajoittaminen esimerkiksi luonnossa ja vapaa-ajan alueilla
- puistojen ja muiden rakennettujen virkistyspaikkojen käyttöä koskevat rajoitukset, esimerkiksi lasten leikkikentät
- kalastuksen, metsästyksen sekä luonnontuotteiden keräilyyn rajoittaminen
- kontaminoituneiden rantojen käytön rajoittaminen, esimerkiksi uimarannat.

Lasten leikkikenttien käyttöä, puistossa oleskelua, yleisötapahtumia (esim. ulkoilmakonsertit, ulkoilmamessut, urheilukilpailut) ja vapaa-ajan alueiden käyttöä (esim. huvipuistot, leirintäalueet, golfkentät, laskettelukeskukset, ulkoilureitit) koskevia rajoituksia voidaan useimmissa laskeumatilanteissa lieventää tai ne voidaan purkaa muutaman kuukauden kuluttua.

OHJEELLINEN TOIMENPIDETASO LUONNONTILAISTEN ALUEIDEN (ESIM. METSÄT) VIRKISTYSKÄYTÖN RAJOITTAMISELLE:

- ulkoisen säteilyn annosnopeus on suurempi kuin 10 mikroSv/h,
tai
- voimakkaiden gamma- ja beetasäteilijöiden laskeuma on yhteensä suurempi kuin 1 000 000 Bq/m²,
tai
- alfasäteilijöiden laskeuma on suurempi kuin 10 000 Bq/m² ja nämä ovat materiaalien pinnassa mahdollisesti irtoavassa muodossa.

Metsästämisellä ja kalastamisella, marjojen ja sienien poimimisella saatavien ja muilla tavoilla kerättävien luonnontuotteiden käytössä noudatetaan samoja aktiivisuuspitoisuusrajoja kuin muiden elintarvikkeiden käytössä (ks. luku 3.3). Vaikka luonnontuotteiden kohonneiden aktiivisuuspitoisuuksien takia olisi tarve rajoittaa sienestystä ja kalastusta pitemmäksikin aikaa, voidaan alueella liikkumista koskevat rajoitukset purkaa aikaisemmin.

Vesialueilla radioaktiiviset aineet laimentuvat suureen vesimäärään. Vaikka kalastusta jouduttaisiin rajoittamaan, ei tämä estä muuta virkistyskäyttöä, esimerkiksi veneilyä tai uintia. Rannalla oleskelua voi kuitenkin olla tarve rajoittaa rantamaan kontaminaation vuoksi.

3.2.3 Elinkeinotoiminta kontaminoituneella alueella

Elinympäristön kontaminoituminen voi vaikuttaa elinkeinotoimintaan ja antaa aihetta ryhtyä joihinkin erityistoimiin. Tällaisia toimia voivat olla esimerkiksi tuotannon uudelleen suuntaaminen tai ääritapauksessa tuotannon rajoittaminen. Elinympäristön kontaminoituminen voi vaikuttaa

- tuotantoon, esimerkiksi teollisuuteen, maa- tai metsätalouteen, turve- tai biopolttoaineiden tuotantoon tai ammattikalastukseen
- muuhun elinkeinotoimintaan, esimerkiksi keskusvarastoihin sekä matkailuun ja vapaa-ajan viettoon liittyvään palvelutoimintaan.

Harkittaessa elinkeinotoiminnan jatkamista tulee ottaa huomioon työntekijöille aiheutuva altistus, tuotettavien tavaroiden tai raaka-aineiden kontaminoituminen ja mahdollisesti asiakkaille aiheutuva altistus. Työntekijöiden altistusta käsitellään luvussa 3.1.9. Matkailuun ja vapaa-ajan viettoon liittyvään palvelutoimintaan sovelletaan maa- ja vesialueiden virkistyskäyttöön annettuja kriteereitä (luku 3.2.2). Maataloutta ja elintarviketuotantoa koskevia toimia käsitellään luvussa 3.3.

Elinkeinotoiminnassa tarvittavien raaka-aineiden ja tuotteiden käytön hyväksyttävyyss on arvioitava erikseen ottaen huomioon raaka-aineen aktiivisuuspitoisuus, radioaktiivisten aineiden kulkeutuminen ja käyttäytyminen tuotantoprosessissa sekä lopputuotteen käyttötarkoitus. Säteilyvaaratilanteen aikana kullekin tuotteelle tulee harkita aktiivisuuspitoisuuksien tai kontaminaation ylärajat tuotteiden käyttötarkoituksen mukaan. Jos kyseisten rajojen alle ei päästä, voidaan hankkia raaka-aineita puhtaalta alueelta tai suunnata tuotantoa toisiin puhtaampiin tuotteisiin tai suunnata tuotteita toisiin käyttötarkoituksiin. Tapauskohtaisia ohjeita tuotteiden käytön hyväksyttävyydestä antaa Säteilyturvakeskus. Tavoitteena on varmistaa, että tuotteiden jatkuvasta käytöstä saatava annos ei ylitä 1 milliSv vuodessa.

Muiden valtioiden viranomaiset voivat asettaa Suomesta tuotaville tuontitavaroille Säteilyturvakeskuksen ohjeellisia rajoja tiukempia puhtausvaatimuksia, vaikka altistus olisi vähäinen. Myös tavaroiden kuljettamiseen käytetyille kulkuvälineille voivat muiden maiden viranomaiset asettaa erillisiä puhtausvaatimuksia.

Luonnonympäristössä voidaan kuhunkin tilanteeseen sopivilla menetelmillä vähentää radioaktiivisten aineiden kulkeutumista ekosysteemistä lopputuotteisiin. Esimerkiksi metsänhoidossa puiden juurien kautta ottamia radioaktiivisia aineita voidaan vähentää lannoituksella. Puunhankinnassa hakkuuajankohdat pitää suunnitella pidemmällä aikavälillä siten, että korjuukypsät puut korjataan ennen niiden vähitellen tapahtuvaa kontaminoitumista. Raaka-aineen käyttöä voidaan suunnata esimerkiksi paperin

valmistukseen (ei mekaaniseen puunjalostukseen kuten huonekalujen valmistukseen ja talonrakennukseen), jossa vain osa radioaktiivisista aineista päätyy lopputuotteeseen.

3.3 Elintarvikkeita, talousvettä ja rehua koskevat toimenpiteet

Säteilyvaaratilanteessa elintarvikkeet ja niiden raaka-aineet sekä rehu voivat kontaminoitua. Kontaminoitumista voi tapahtua myös tuotannon ja käsittelyn eri vaiheissa, esimerkiksi peltoviljelyssä, kasvihuoneissa, varastoissa, tuotantolaitoksissa ja kaupoissa. Myöhemmässä vaiheessa radioaktiiviset aineet voivat kulkeutua ravintoketjussa elintarvikkeiden kautta ihmisiin.

Laskeumatilanteessa pintavesi voi kontaminoitua, mutta tällöinkin pohjavesi säilyy puhtaana, koska kulkeuma pintavedestä pohjaveteen on erittäin hidasta ja vesi suodattuu maakerroksissa. Vesijohtoveden puhtaus varmistetaan vedenkäsittelyn aikana. Talousveden laatu varmistetaan mittaamalla. Jos talousveden käytölle asetetaan käyttörajoituksia, ne ovat todennäköisesti lyhytaikaisia ja koskevat veden käyttöä juoma- ja ruuanlaittovetenä. Pesuvetenä voi käyttää myös radioaktiivisilla aineilla kontaminoitunutta vettä.

Elintarvikkeille ja rehulle on asetettu Euroopan unionin alueella aktiivisuuspitoisuusrajat, joiden ylittyessä kyseisiä tuotteita ei saa myydä. Liitteessä 11 on esitetty elintarvike- ja rehuvalmistuksen sekä vesihuollon toimenpiteitä, joilla voidaan pienentää tuotteisiin päätyvien radioaktiivisten aineiden määriä säteilyvaaratilanteessa. Toimenpiteiden valinnassa, niiden toteutuksessa ja ajoituksessa otetaan huomioon myös muut tekijät kuin elintarvikkeista ja talousvedestä saatavan altistuksen vähentäminen (ks. luku 1.5).

Elintarvikkeista saatavaa altistusta voidaan joutua pienentämään antamalla tiukempia myynti- ja käyttörajoituksia kuin mitä elintarvikkeiden aktiivisuuspitoisuusrajat edellyttävät. Tämä on tarpeen, jos muiden altistusreittien kautta saatavaa kokonaisannosta ei saada pienennettyä hyväksyttävälle tasolle muilla toimilla, kuten ympäristön puhdistustoimilla.

Elintarvikkeiden ja rehun sisältämien radioaktiivisten aineiden määristä on varmistuttava ennen tuotteiden markkinoille saattamista. Radioaktiivisten aineiden määrät voidaan mitata tai arvioida alueen laskeumatilanteen perusteella huomioiden radioaktiivisten aineiden kulkeutuminen elintarvikkeisiin ja rehuun. Mittaaminen ja arviointi ovat toisiaan täydentäviä mutta tehtyjen arviointien luotettavuus on varmennettava mittauksin. Tuotteet, joissa rajat ylittyvät tai joita ei muuten kelpuuteta käyttöön niiden sisältämien radioaktiivisten aineiden vuoksi, on käsiteltävä jätteenä (ks. luku 4), jollei kyseisille tuotteille löydy hyötykäyttöä.

3.3.1 Elintarvikkeiden, talousveden ja rehun aktiivisuuspitoisuusrajat

Elintarvikkeiden ja talousveden pitoisuusrajat EU:n alueella

Pitoisuusrajojen voimaan saattaminen

Laskeumatilanteessa voidaan tarvita elintarvikkeiden käyttöä koskevia rajoituksia. EU:n komissiolla on toimivalta määrätä otettavaksi käyttöön ennakkoon vahvistetut elintarvikkeiden sisältämien radioaktiivisten aineiden pitoisuusrajat. Kun komissio määrää

pitoisuusrajat otettavaksi käyttöön, ovat jäsenvaltiot velvolliset toimimaan niiden mukaan. Pitoisuusrajoja sovelletaan EU-maiden sisäisessä kaupassa eikä pitoisuusrajoja ylittäviä elintarvikkeita saa viedä maasta. Rajoja sovelletaan myös elintarvikkeiden tuontiin EU-alueelle silloin, jos asiasta ei ole erikseen toisin säädetty. Pitoisuusrajat on esitetty taulukossa IV.

EU:n toimivaltaan kuuluvia pitoisuusrajoja voidaan tilanteen niin vaatiessa muuttaa ja niiden voimassaoloajasta säätää EU:n neuvoston päätöksellä. Usean vuoden ajan kestävässä tilanteessa pitoisuusrajoja voidaan tiukentaa, kun se on mahdollista ja järkevää. Pitoisuusrajojen nostaminen voi olla tarpeen, jos säteilyvaaratilanteessa on lisäksi elintarvikehuoltoon kohdistuva muu laaja kriisitilanne. Pitoisuusrajaa voidaan nostaa myös, kun kyse on yksittäisestä, vähän käytettävästä elintarvikkeesta.

Jos Euroopan unioni ei ole määrännyt elintarvikkeiden markkinoille saattamista koskevia rajoituksia, voidaan rajoituksista päättää kansallisesti. Tällöin huomioidaan muun muassa elintarvikehuollon turvaaminen, puhtaiden elintarvikkeiden saantimahdollisuudet ja elintarviketuotantoon liittyvät sosiaaliset ja taloudelliset tekijät. Tällöin voidaan ottaa EU:n pitoisuusrajoja vastaavat pitoisuusrajat kansallisesti käyttöön, vaikka komissio ei ole määrännyt niitä käyttöön otettavaksi.

Elintarvikkeiden ja talousveden pitoisuusrajat

Taulukossa IV esitetään EU-alueella myytävien elintarvikkeiden aktiivisuuspitoisuusrajat. Nestemäisten elintarvikkeiden pitoisuusrajoja voidaan soveltaa myös talousveteen, vaikka EU-lainsäädäntö ei tätä edellytäkään.

TAULUKKO IV. Elintarvikkeiden pitoisuusrajat⁵.

Radionuklidit ^a	Aktiivisuuspitoisuus, Bq/kg		
	Lastenruoka	Maitotuotteet ja nestemäiset elintarvikkeet	Muut elintarvikkeet ^b
Strontium-isotoopit yhteensä	75	125	750
Jodi-isotoopit yhteensä	150	500	2 000
Plutonium- ja transplutonium-isotoopit yhteensä	1	20	80
Yhteensä muut radionuklidit ^c , joiden puoliintumisaika on yli 10 vrk, esim. cesium-134 ja cesium-137	400	1 000	1 250

- a Eri radionuklidiryhmille määritellyt aktiivisuuspitoisuudet eivät ole toisistaan riippuvaisia. Kutakin sovelletaan erikseen.
b Tietyille vähän käytetyille elintarvikkeille, esim. joillekin mausteille, voimaan saatettavat pitoisuudet ovat kymmenen kertaa korkeammat kuin tämän taulukon arvot peruselintarvikkeille.
c Ei koske hiili-14, kalium-40 ja tritiumia.

⁵ Neuvoston asetus (Euratom) 2016/52, neuvoston asetus (ETY) N:o 2219/89

Tšernobylin onnettomuuden vuoksi on EU:n ulkopuolisista maista tuotaville elintarvikkeille säädetty EU:ssa erilliset pitoisuusrajat. Nämä samat rajat ovat voimassa myös Suomessa myynnissä oleville luonnontuotteille. Fukushima onnettomuuden jälkeen Japanista tuotaville elintarvikkeille on säädetty omat pitoisuusrajansa. EU:n ulkopuolisista maista tuotavien elintarvikkeiden pitoisuusrajat esitetään liitteessä 13.

Elintarvikkeiden kansainvälinen kauppa EU:n ulkopuolisten maiden kanssa

Elintarvikkeiden kansainvälisessä kaupassa noudatetaan FAO:n ja WHO:n Codex Alimentariuksessa (CODEX STAN 193-1995, amended 2018) pitoisuusrajojen suositusrvoja (taulukko V), jos kansallinen tai EU-maiden yhteinen elintarvikelainsäädäntö ei muuta edellytä. Rajat koskevat sekä vienti- että tuontikauppaa. Elintarvikkeiden viennissä on noudatettava kohdemaan säädöksiä.

Codex Alimentariuksessa tavoitteena on, että elintarvikkeista saatava kokonaisaltistus ensimmäisen vuoden aikana säteilyvaaratilanteen jälkeen on alle 1 milliSv. Tähän päästään, jos ensimmäisenä vuonna kontaminoituneiden, lähellä pitoisuusrajoja olevien elintarvikkeiden osuus kokonaiskulutuksesta on 10 % ja puhtaiden tai lähes puhtaiden 90 %. Tämän vuoksi taulukossa V olevat yksittäiset pitoisuusrajat eivät takaa sitä, että elintarvikkeista saatava kokonaisaltistus jää alle 1 milliSv:n. Liitteessä 12 on taulukko suomalaisten keskimääräisestä vuosittaisesta elintarvikkeiden kulutuksesta.

Jos olosuhteet ovat niin vaikeat, että 1 milliSv:n annos ylittyy, pyritään siihen, että altistus ensimmäisenäkin vuonna jää joka tapauksessa alle 10 milliSv:n.

Codex Alimentarius -rajoja ei alenneta myöhempinäkään vuosina, koska oletettavaa on, että kontaminoituneiden tuotteiden määrä kansainvälisessä kaupassa vähenee muun muassa markkinamekanismin ja elintarvikkeiden pitoisuuksia alentavien toimien takia. On todennäköistä, että kontaminoituneiden elintarvikkeiden osuus kokonaiskulutuksesta jää selvästi alle yhden prosentin.

Eri maat voivat harkita Codex Alimentarius -rajojen muuttamista kansallisesti, jos kontaminoituneiden, lähellä pitoisuusrajoja olevien elintarvikkeiden osuus kulutuksesta on kyseisessä maassa suurempi kuin 10 %. Sellainen tilanne voi syntyä esimerkiksi hyvin laajan laskeumatilanteen vuoksi. Eri maat voivat harkita pienempää rajaa myös, jos kyseessä on paljon käytetty elintarvike kuten maito.

TAULUKKO V.

Elintarvikkeiden kaupassa EU:n ulkopuolisten maiden kanssa noudatettavat Codex Alimentarius⁶ -suositukset.

Radionuklidit	Aktiivisuuspitoisuus, Bq/kg	
	Vauvan ruoka	Muut elintarvikkeet
Plutonium-238, plutonium-239, plutonium-240, amerikum-241 yhteensä	1	10
Strontium-90, rutenium-106, jodi-129, jodi-131, uraani-235 yhteensä	100	100
Rikki-35, koboltti-60, strontium-89, rutenium-103, cesium-134, cesium-137, cerium-144, iridium-192 yhteensä	1 000	1 000
Tritium, hiili-14, teknetium-99 yhteensä	1 000	10 000

Rehujen pitoisuusrajat EU-alueella

Komission päätöksellä EU:n alueella noudatettavat rehujen pitoisuusrajat esitetään taulukossa VI. Rehujen pitoisuusrajojen noudattaminen ei takaa sitä, että tuotettavien elintarvikkeiden aktiivisuuspitoisuudet jäävät alle niitä koskevien pitoisuusrajojen. Jos käytävissä ei ole riittävästi rehua, joka alittaa pitoisuusrajat, voidaan eläimen hyvinvoinnin turvaamiseksi ruokintaa täydentämään käyttää rehua, joka ylittää pitoisuusrajoja.

Pitoisuusrajoja sovelletaan EU:n sisäisessä kaupassa sekä tuontiin EU-alueelle. Jäsenvaltiot ovat velvollisia noudattamaan pitoisuusrajoja. Pitoisuusrajat ylittäviä rehuja ei saa myöskään viedä maasta. Suomessa käytetään samoja pitoisuusrajoja myös tilanteessa, jossa komissio ei ole vielä ehtinyt määrätä pitoisuusrajoja käyttönotettavaksi.

TAULUKKO VI. Rehujen pitoisuusrajat (cesium-134 ja cesium-137).

Eläinryhmä	Aktiivisuuspitoisuus rehussa, Bq/kg*
Siat	1 250
Siipikarja, karitsat ja vasikat	2 500
Muut	5 000

* Näiden arvojen tarkoituksena on vaikuttaa ravintoketjuun siten, etteivät elintarvikkeiden aktiivisuuspitoisuuksien enimmäisarvot ylitä; taulukossa esitetyt arvot eivät kuitenkaan yksinään pysty varmistamaan sitä, ja ne eivät poista velvoitetta tarkastaa ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläintuotteiden aktiivisuuspitoisuuksia. Näitä arvoja sovelletaan valmisrehuihin.

6 General Standard for Contaminants and Toxins in Food and Feed CXS 193-1995

7 Neuvoston asetetus (Euratom) 2016/52

3.3.2 Elintarvike- ja rehutuantoa, jatkojalostusta ja vesihuoltoa koskevat toimet

Elintarvike- ja rehutuantoa, vesihuoltoa ja jatkojalostusta koskevien toimien tavoitteena on, että ihmisten käyttöön tulevat elintarvikkeiden ja veden sisältämien radioaktiivisten aineiden määrät eivät ylitä luvussa 3.3.1 annettuja pitoisuusrajoja. Varhaisvaiheessa hyvin suojattuina, esimerkiksi pakattuina olleet tuotteet, raaka-aineet ja rehu säilyvät puhtaina.

Tuotantotilojen kontaminoituminen voi kontaminoida myös lopputuotteita tai raaka-aineita. Tämän vuoksi tuotantotilojen huolellinen puhdistus on tarpeen jopa lievästi kontaminoituneilla laskeuma-alueilla. Pidemmällä aikavälillä elintarviketuotannossa ja jatkojalostuksessa merkittävin lopputuotteen kontaminaation aiheuttaja ovat raaka-aineet. Raaka-aineita voidaan hankkia puhtaalta alueelta tai voidaan käyttää esimerkiksi korvaavaa puhdasta raaka-ainetta. Jatkojalostuksessa mahdollisuudet lopputuotteiden sisältämien radioaktiivisten aineiden määrien vähentämiseksi ovat rajalliset eikä ole takeita siitä, että kuluttajat kelpuuttavat tuotteet käyttöön. Liitteessä 11 esitetään alkutuotantoa, jatkojalostusta ja vesihuoltoa koskevia erilaisia toimenpiteitä.

3.3.3 Luonnontuotteiden käyttöä ja omatarveviljelyä koskevat toimet

Säteilyturvakeskus ja elintarviketurvallisuusviranomaiset antavat kotitalouksille omatarveviljelyä ja luonnontuotteiden käyttöä koskevia ohjeita ja suosituksia. Neuvonta voi koskea elintarvikkeiden mittausmahdollisuuksia tai esimerkiksi sellaisten kasvi-, kala-, riista- tai sienilajien käyttöä, joissa on radioaktiivisia aineita huomattavasti toisia lajeja enemmän. Luonnontuotteiden ja omatoimisen viljelyn osalta pyritään kyseisistä elintarvikkeista saatava altistus pitämään mahdollisimman pienenä.

4. Radioaktiivisia aineita sisältävä jäte

4.1 Jätteen lajittelu ja sijoitusratkaisut

Radioaktiivisia aineita sisältävää jätettä voi syntyä puhdistustoimista tai hylättävistä tuotteista. Näistä ei välttämättä voida huolehtia normaalilla jätehuollolla, koska

- jättemäärät voivat olla erittäin suuria, erityisesti kun on kyse puhdistustoimista ja elintarvikkeiden käytön rajoittamisesta
- jäte voi olla laadultaan normaaliin jätehuoltoon sopimatonta (esimerkiksi maidon hävittäminen) tai poikkeavaa
- ne sisältävät niin paljon radioaktiivisia aineita, että niiden hävittäminen normaalin jätehuollon kautta ei ole säteilysuojellisesti paras mahdollinen ratkaisu.

Radioaktiivisia aineita sisältävät jätteet on lajiteltava niiden sisältämien radioaktiivisten aineiden määrien ja jätetyypin mukaisesti. Laadultaan erityyppiset ja aktiivisuuspitoisuudeltaan eritasoiset jätteet on mahdollisuuksien mukaan pidettävä erillään toisistaan, jolloin aineksille voidaan helpommin löytää erilaisia hyötykäyttö- tai loppusijoitusratkaisuja. Mikäli kyseessä ovat esimerkiksi kontaminoituneet tavarat, rakenteet, laitteet, materiaalit tai ainekset, erotellaan tavaroiden kontaminoituneet osat mahdollisuuksien mukaan puhtaista. Jätteiden käsittelyn kannalta on parempi, että syntyy pienempi määrä kohtuullisen aktiivista ainesta, kuin suuri määrä vähäaktiivista jätettä.

Mahdollisesti kontaminoituneille tavaroille ja pakkauksille on järjestettävä keräyspisteitä alueella, jossa tällaista jätettä voi syntyä.

Kontaminoituneiden jätteiden tilapäiseen varastointiin käytettävien paikkojen on oltava sellaisia, että ne voidaan eristää ulkopuolisilta. Tilapäisvarastointipaikat tulee eristää ulkopuolisilta siten, että eristetyn alueen ulkopuolella annosnopeus ei ylitä 10 mikroSv/h. Tilapäisvarastointi on suunnitelmallisempaa ja pitkäaikaisempaa toimintaa kuin alkuvaiheen eristäminen, minkä takia eristysalueen kriteeri on tiukempi.

Radioaktiivisia aineita sisältäviä jätetyyppejä ovat muun muassa

- kiinteät materiaalit, esimerkiksi talteen kerätty katu- tai puhdistuspöly sekä polttotuhka, rakennuspurkujäte, maa-aines, tavarat, laitteet
- nesteet
- jäteveden- ja vedenpuhdistamoissa syntyvä liete
- hulevesikaivojen lietteet
- lumi, esimerkiksi pihoilta poistettu pintalumi
- biomassat, esimerkiksi kasvusto, rehu, turve
- entiset elintarvikkeet ja rehu.

Jos jätemäärät ovat suuria, jätettä on tarpeen käsitellä sen määrän pienentämiseksi tai sen saamiseksi sijoittamisen kannalta soveltuvampaan muotoon. Mahdollisia käsittelytapoja ovat muun muassa

- biomassan kompostointi, mädätys tai polttaminen asianmukaisissa laitoksissa
- nesteiden suodatus tai muu puhdistus,
- nestemäisten aineiden kiinteytys,
- kemiallinen käsittely.

Kompostoinnissa radioaktiiviset aineet konsentroituvat niin tehokkaasti, että syntyvää lopputuotetta ei saa käyttää elintarvikkeiden tuotannossa. Myös jätteiden poltossa syntyvään tuhkaan voi konsentroitua niin paljon radioaktiivisia aineita, että se vaikuttaa aineiden käsittelyyn.

Radioaktiivisia aineita sisältävien jätteiden sijoitusratkaisut perustuvat joihinkin seuraavista peruserätyksistä:

Vanhentaminen

Jos jäte sisältää vain lyhytikäisiä radioaktiivisia aineita, on jätteen vanhentaminen tilapäisvarastoinnilla usein paras ratkaisu. Vanhentamisessa jätteet varastoidaan tilapäisesti, kunnes niiden radioaktiivisuus on pienentynyt niin paljon, että ne voidaan käsitellä.

Eristäminen

Eristämisellä tarkoitetaan jätteen sijoittamista pois elinympäristöstä. Sellaisia jätteitä, jotka on sijoitettava erityiseen radioaktiivisen jätteen loppusijoituspaikkaan, syntyy vain hyvin poikkeavassa tapahtumassa, kuten esimerkiksi säteilylähteeseen liittyvässä onnettomuudessa. Yleensä jätteet sijoitetaan kaatopaikalle tai esimerkiksi erilliselle peitettävälle läjitysalueelle. Joitakin jätteitä voidaan käyttää maarakentamisessa.

Laimentaminen

Yleensä jätteen laimentamista ei katsota hyväksyttäväksi. Kuitenkin joissakin tilanteissa se voi olla hyväksyttävää ja kokonaisuudessaan paras ratkaisu. Esimerkiksi suuri määrä lievästi kontaminoitunutta lunta voi olla perusteltua viedä mereen. Tällöin radioaktiiviset ainekset laimenevat niin suureen tilavuuteen, että niillä ei ole säteilysuojelullista merkitystä. Toisaalta, jos lumi sijoitetaan kiinteällä maalla olevalle lumenkaatopaikalle, niin lumen sulaessa radioaktiiviset aineet voivat konsentroitua merkittäviksi pitoisuuksiksi kaatopaikan pohjalle tai kulkeutua sulamisvesien mukana ympäristöön.

4.2 Radioaktiivisia aineita sisältävien jätteiden luokittelu aktiivisuuspitoisuuden mukaan

Säteilyvaaratilanteessa tehtävien puhdistustoimien ja tuotteiden hylkäämisen seurauksena syntyy erityyppisiä ja aktiivisuudeltaan erilaisia radioaktiivisia aineita sisältäviä jätteitä. Radioaktiivisuutensa puolesta jätteet voidaan jakaa karkeasti neljään luokkaan (taulukko VII):

- Luokka I:** jätteet, jotka on eristettävä elinympäristöstä
- Luokka II:** jätteet, joiden käyttöä on tarpeen säädellä säteilyaltistuksen rajoittamiseksi
- Luokka III:** jätteet, joiden käytössä mahdollinen säteilyaltistus tulee huomioida
- Luokka IV:** jätteet, joiden käyttöä ei ole tarpeen säädellä säteilyaltistuksen rajoittamiseksi, mutta joita ei lievän kontaminoitumisensa vuoksi enää kelpuuteta aiottuun käyttöön.

Luokan I jätteet ovat säteilylain mukaisia radioaktiivisia jätteitä. Luokat II - IV eivät ole varsinaisia radioaktiivisia jätteitä, niiden käsittelyä säätelee jätelaki. Näidenkin käsittelyssä tulee kuitenkin ottaa huomioon työntekijöiden säteilysuojelu.

Puhdistustoimet on toteutettava suunnitelmallisesti. Puhdistustoimista syntyvien jätteiden määrä ja laatu pitää arvioida ennen toimiin ryhtymistä.

TAULUKKO VII. Jäteluokkien aktiivisuuspitoisuudet. Koskee suuria, yli 100 m³:n massoja, pienemmille määrille voidaan soveltaa tiukempia rajoja.

Jäteluokka	Aktiivisuuspitoisuus (Bq/kg)		
	Alfasäteilijät	Voimakkaat gamma- ja beetasäteilijät	Heikot gamma- ja beetasäteilijät
I	yli 100 000	yli 1 000 000	yli 10 000 000
II	1 000–100 000	10 000–1 000 000	100 000–10 000 000
III	100–1 000	1 000–10 000	10 000–100 000
IV	alle 100	alle 1 000	alle 10 000

4.3 Jätteiden käsittely ja niiden mahdollinen hyötykäyttö

Luokka I.

Jätteet, jotka on eristettävä elinympäristöstä

Luokan I jätteet ovat säteilylaissa tarkoitettuja radioaktiivisia jätteitä. Luokan I jätteet sisältävät niin suuria määriä radioaktiivisia aineita, että säteilysuojellisin perustein ne on eristettävä ihmisten elinympäristöstä. Jätteille ei ole osoitettavissa sellaista hyötykäyttöä tai normaalin jätehuollon menettelyä, jossa jätteen säteilyvaikutukset jäisivät hyväksyttävän pieniksi. Jäte on joko varastoitava väliaikaisesti toistaiseksi (erityisesti, jos kyseessä on lyhytikäiset radionuklidit) tai eristettävä pysyvästi elinympäristöstä (erityisesti, kun kyseessä on pitkäikäiset radionuklidit).

Jätteiden käsittelyyn osallistuvien työntekijöiden säteilyaltistus voi olla suuri, minkä vuoksi työntekijöiden altistus on ehdottomasti huomioitava töiden suunnittelussa ja toteutuksessa. Jos kyseessä on voimakas gammasäteilijä, kuten cesium-137, voi tällaista jätettä jatkuvasti käsittelevän työntekijän annos olla suurempi kuin 6 milliSv kuukaudessa.

Laajassa laskeumatilanteessa luokkaan I kuuluvia jätteitä voi syntyä onnettomuuspaikalla ja sen välittömällä lähialueella. Luokan I jätteitä voi syntyä kauempanakin, kun vähemmän radioaktiivisia aineita sisältävää jätettä käsitellään siten, että radioaktiiviset aineet konsentroituvat pienempään tilavuuteen tai massaun (esimerkiksi joissakin tapauksissa poltosta syntyvä tuhka, kompostoitu biomassa). Myös radioaktiivisen pilven ylikulun aikana käytössä olleisiin ilmansuodattimiin voi kertyä huomattavia määriä radioaktiivisia aineita. Lisäksi katujen harjakonepuhdistuksesta kertynyt aines voi aktiivisuudeltaan kuulua tähän

luokkaan. Mikäli taloissa sadevesi johdatetaan suoraan pintamaahan, voi imeytyskohdassa maa-aineksessa olla suuria määriä radioaktiivisia aineita. Syntyvän luokan I jätteen määrä voi vaihdella suuresti riippuen tilanteesta käytettävistä jätehuoltoratkaisuista.

Säteilylähteeseen liittyvässä onnettomuudessa luokan I jätteitä voi syntyä onnettomuuspaikalla. Yleensä jätemäärät ovat yksittäisissä kohteissa pieniä, korkeintaan joitakin kuutiometrejä.

Luokka II.

Jätteet, joiden käyttöä on tarpeen säädellä säteilyaltistuksen rajoittamiseksi

Luokan II jätteille voi olla vaikea löytää sellaista hyötykäyttöä, jossa jätteen säteilyvaikutukset jäisivät hyväksyttävän pieniksi. Tämän vuoksi jäte on joko varastoitava väliaikaisesti (erityisesti, jos kyseessä lyhytikäiset radionuklidit) tai eristettävä pysyvästi sopivalla toimenpiteellä (erityisesti, kun kyseessä pitkäikäiset radionuklidit). Mahdollisten toimenpiteiden kirjo voi kuitenkin olla selvästi moninaisempi kuin luokan I mukaisilla jätteillä.

Jätteiden käsittelyyn osallistuvien työntekijöiden säteilyaltistus voi olla merkittävää, minkä vuoksi työntekijöiden altistusta on seurattava ja tarvittaessa altistus on huomioitava töiden suunnittelussa ja toteutuksessa. Jos kyseessä on voimakas gammasäteilijä, kuten cesium-137, voi tällaista jätettä jatkuvasti käsittelevän työntekijän annos olla yli 1 milliSv kuukaudessa.

Luokkaan II kuuluvia jätteitä voivat olla esimerkiksi poistettu pintamaa ja lumi, pölyimurien pussit ja muut siivousvälineet sekä turpeen ja muun biopolttoaineen poltosta syntynyt tuhka. Jätemäärät voivat olla suuria, jopa satoja/kymmeniä tuhansia kuutiometrejä.

Luokka III.

Jätteet, joiden käytössä mahdollinen säteilyaltistus tulee huomioida

Luokan III jätteet ovat jätteitä, joiden hyötykäyttö-, käsittely- ja sijoitusratkaisut perustuvat ensisijaisesti niiden normaaliin käyttöön, mutta joiden käsittelyyn valittavissa ratkaisuissa säteilyturvallisuusnäkökulmat on huomioitava. Jätteiden sijoituksessa on pyrittävä löytämään ratkaisuja, joissa suurten massojen käsittely- ja välivarastointitarpeet jäisivät mahdollisimman vähäisiksi.

Luokan III jätteitä voidaan käyttää teiden, katujen ja vastaavien rakentamisessa sekä maisemarakentamisessa silloin, kun ne muutoin sopivat tällaiseen käyttöön. Tällöin on huolehdittava, että jätteiden päälle tulee riittävän paksu kerros puhdasta materiaalia. Jos kyseessä on esimerkiksi tien rakentaminen, riittää peitekerroksen paksuudeksi yleensä 10–20 cm kiviainesta. Jätteitä ei kuitenkaan pidä sijoittaa asuinrakennusten välittömään läheisyyteen.

Sijoituspaikkaa valittaessa on huomioitava alueen mahdollinen tuleva käyttö. Jos sijoituspaikkaa aiotaan käyttää elintarvikkeiden alkutuotantoon, tarvitaan niin paksu puhtaan maa-aineksen kerros, että maanmuokkaus tai viljelykasvien juuristo ei ulotu jätekerrokseen.

Luokan III jätteiden käsittelyyn osallistuvien työntekijöiden säteilyaltistus jää vähäiseksi. On epätodennäköistä, että jatkuvasti tällaisia jätteitä käsittelevien työntekijöiden annos ylittää 1 milliSv vuodessa.

Luokkaan III kuuluvia jätteitä ovat esimerkiksi elinympäristön puhdistuksessa syntyvä poistettu pintamaa ja kasvusto, elintarvikkeille asetettujen pitoisuusrajojen ylittävät elintarvikkeet ja rehut sekä kontaminoituneet tavarat, materiaalit ja rakenteet, joita ei puhdistuksella saada riittävän puhtaaksi. Jättemäärät voivat olla erittäin suuria, jopa miljoonia kuutioita.

Jätteen käsittelyssä radioaktiivisten aineiden konsentroitumismahdollisuus on otettava huomioon. Kompostoitumisen tai muun vastaavan käsittelyn seurauksena syntyvän jätteen aktiivisuuspitoisuus voi nousta niin suureksi, että jäte kuuluu luokkaan II.

Luokka IV.

Jätteet, joiden käyttöä ei ole tarpeen säädellä säteilyaltistuksen rajoittamiseksi, mutta joita ei lievän kontaminaation vuoksi enää muuten kelpuuteta aiottuun käyttöön

Jätteiden hävittämiseen normaaliin tapaan ei ole säteilysuojelullista estettä. Työntekijöille ei aiheudu altistusta. Jättemäärät voivat olla erittäin suuria.

Luokkaan IV kuuluvia jätteitä ovat elintarvikkeille asetettujen pitoisuusrajojen alla olevat elintarvikkeet ja raaka-aineet sekä muut pitoisuusrajojen alapuolella olevat tavarat ja tuotteet, joita ei kelpuuteta käyttöön niiden sisältämien radioaktiivisten aineiden vuoksi.

Liitteet

LIITE I: Arvioidut säteilyvaaratilanteiden seurausvaikutukset

Säteilyvaaratilanteen aiheuttavan onnettomuuden vaikutukset voivat ulottua laajalle alueelle vain, jos radioaktiivisia aineita vapautuu runsaasti ilmaan. Tällöin aineet kulkeutuvat ilmvirtausten mukana näkymättömänä, radioaktiivisia aineita sisältävänä pilvenä. Tuulen nopeus määrää pilven kulkunopeuden ja suunta kontaminoituvan alueen. Pilvi laajenee ja laimenee edetessään, ja sen radioaktiivisuus pienenee.

Pilven kulkureitillä radioaktiivisia aineita laskeutuu maahan ja kaikille pinnoille. Laskeumassa voi olla suuriakin paikallisia eroja. Esimerkiksi sade lisää ympäristöön laskeutuvien hiukkasten määrää.

Päästöt veteen voivat kulkeutua vesistöissä laajallekin alueelle. Näistä ei aiheudu ihmisille säteilyvaaraa, mutta alueen kaloista voidaan havaita kohonneita radioaktiivisten aineiden pitoisuuksia.

Taulukossa on esimerkkejä erilaisista säteilyvaaratilanteista ja siitä, kuinka laaja-alaiset vaikutukset niillä voisi pahimmillaan olla. Taulukossa on myös arvioita siitä, kuinka laajalla alueella suojelutoimia tarvittaisiin pahimmissa kuviteltavissa olevissa tilanteissa. Vaaratilanteiden seurausvaikutukset voivat vaihdella huomattavasti riippuen esimerkiksi siitä, mitä radioaktiivisista aineista ja kuinka paljon on vapautunut.

Esimerkkejä säteilyvaarafilanteiden seurauksista		
Vaikutusalueen maantieteellinen laajuus	Säteilyvaarafilanteen aiheuttaja	Suojelutoimia edellyttävä etäisyys radioaktiivisten aineiden leviämissuunnassa
Laaja laskeuma	ydinaseen räjäytys	muutamasta kilometristä tuhansiin kilometriin; riippuu ydinaseen koosta, räjähdyskorkeudesta ja säätilasta
	vakava ydinvoimalaitosonnettomuus	evakuointi muutamasta kilometristä jopa 20 kilometriin, sisälle suojautuminen jopa 100 kilometriin, tarpeettoman ulkona olon välttäminen jopa 200 kilometriin, kotieläintuotannon suojaaminen jopa tuhanteen kilometriin
	ydinkäyttöisen satelliitin maahansyöksy	kappaleiden putoamisalue, joka voi olla jopa satoja neliökilometrejä; yksittäisiä mahdollisesti erittäin aktiivisia kappaleita, joita voi esiintyä missä päin tahansa alueella
Alueellisesti rajattu laskeuma	onnettomuus käytetyn ydinpolttoaineen varastossa	enimmillään kymmeniä kilometrejä
	vakava reaktorionnettomuus ydinkäyttöisellä aluksella	enimmillään kymmeniä kilometrejä
	onnettomuus ydinaseiden varastoinnissa, käsittelyssä tai kuljetuksessa; ydinaseateriaalia vapautuu ympäristöön	enimmillään kymmeniä kilometrejä
	radioaktiivisten aineiden levittäminen räjähteen avulla eli likainen pommi tai muu rajatun alueen tahallinen kontaminointi radioaktiivisilla aineilla	enimmillään muutama kilometri
Tapahtumapaikan lähiympäristöön tai sisätiloihin rajoittuva kontaminoituminen	onnettomuus käytetyn ydinpolttoaineen siirrossa tai kuljetuksessa	enimmillään satoja metrejä
	radioaktiivisten aineiden kuljetusonnettomuus, jonka seurauksena radioaktiivisia aineita vapautuu ympäristöön	enimmillään satoja metrejä
	onnettomuus (tulipalo, kemiallinen räjähdys) radioaktiivisten aineiden käyttöpaikalla	enimmillään satoja metrejä
	korkea-aktiivisen säteilylähteen joutuminen metallisulatukseen	tehdasalue ja välitön lähiympäristö
	suojaamaton korkea-aktiivinen lähde	alle sata metriä
	onnettomuus radioaktiivisten aineiden käytössä	sisätilat käyttöpaikalla
	sisätilojen tahallinen kontaminointi radioaktiivisilla aineilla	kyseiset tilat

LIITE 2: Toimenpidetasot säteilyvaaratilanteen varhaisvaiheen ja jälkivaiheen suojelutoimille

Ohjeelliset toimenpidetasot säteilyvaaratilanteen varhaisvaiheen suojelutoimille

Tähän taulukkoon on kerätty ohjeessa esitetyt ohjeelliset toimenpidetasot säteilyvaaratilanteen varhaisvaiheelle. Säteilyvaaratilanteen varhaisvaiheen suojelutoimet on pyrittävä toteuttamaan ennen säteilytason nousua alueella. Suojelutoimen toteuttamista on harkittava viimeistään silloin, jos toimenpidetaso ja annoskriteerin ennakoitua ylittävän. Toimenpidetasot on ilmaistu ulkoisena annosnopeutena, jonka yksikkö on mikrosievertiä tunnissa ($\mu\text{Sv/h}$ = mikroSv/h).

On olemassa sellaisia radioaktiivisia aineita, jotka eivät aiheuta ulkoisen säteilyn annosnopeuden nousua korkeaksi, mutta joiden joutuminen elimistöön voi aiheuttaa merkittävää altistumista (esimerkiksi alfa-aktiiviset aineet). Jos tällaisia aineita leviää ympäristöön, suojelutoimia voidaan tarvita, vaikka annosnopeus jäisi alle taulukossa esitettyjen toimenpidetasojen.

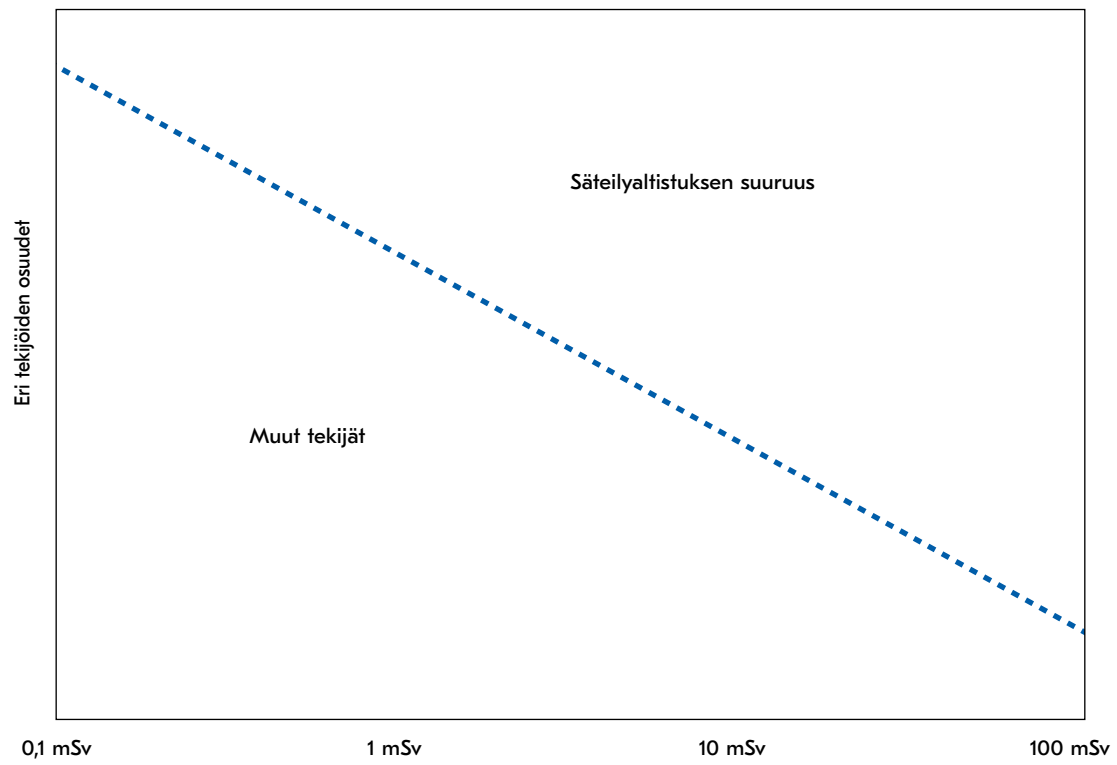
Säteilytaso, jonka ylittyessä suojelutoimi on tarpeen	Suojelutoimi
100 mikroSv/h	<ul style="list-style-type: none"> Sisälle suojautuminen Joditablettien ottaminen: enintään 40-vuotiaat ja yli 40-vuotiaat raskaana olevat Kulkurajoitukset Sisätilojen kontaminoitumisen estäminen
10 mikroSv/h	<ul style="list-style-type: none"> Ulkona olon rajoittaminen Joditablettien ottaminen: alle 18-vuotiaat ja raskaana olevat Tuotannon, kaupan, logistiikan ja talousveden suojaaminen Tilanteen hoitoon osallistuvien työntekijöiden suojeleminen Elintarvikkeiden, rehujen ja luonnontuotteiden väliaikainen myynti- ja käyttökielto, kunnes ne on mittauksin turvallisiksi todettu
1 mikroSv/h	<ul style="list-style-type: none"> Elintarvikkeiden ja rehujen alkutuotannon suojaaminen

Ohjeelliset toimenpidetasot säteilyvaaratilanteen jälkivaiheen suojelutoimille

Tähän taulukkoon on kerätty ohjeessa esitetyt ohjeelliset toimenpidetasot säteilyvaaratilanteen jälkivaiheelle. Suojelutoimen toteuttamista on harkittava viimeistään silloin, jos toimenpidetason ja annoskriteerin ennakoidaan ylittyvän. Toimenpidetasot on ilmaistu ulkoisena annosnopeutena, jonka yksikkö on mikrosievertiä tunnissa ($\mu\text{Sv/h} = \text{mikroSv/h}$) sekä alueella olevan laskeuman suuruutena.

On olemassa sellaisia radioaktiivisia aineita, jotka eivät aiheuta ulkoisen säteilyn annosnopeuden nousua korkeaksi, mutta joiden joutuminen elimistöön voi aiheuttaa merkittävää altistumista (esimerkiksi alfa-aktiiviset aineet). Jos tällaisia aineita leviää ympäristöön, suojelutoimia voidaan tarvita, vaikka annosnopeus jäisi alle taulukossa esitettyjen toimenpidetasojen.

Laskeuman aiheuttama säteilytaso, jonka ylittyessä suojelutoimi on tarpeen	Laskeuma a) voimakkaita gamma- ja beetasäteilijöitä yhteensä b) alfasäteilijöitä, olettaen, että ne ovat pinnassa irtoavassa muodossa	Suojelutoimi
100 mikroSv/h	a) suurempi kuin 10 000 000 Bq/m ² , tai b) suurempi kuin 100 000 Bq/m ²	<ul style="list-style-type: none"> Sisälle suojautuminen, kokonaiskesto alle kaksi vuorokautta Kulkurajoitukset
100 mikroSv/h kauemmin kuin kaksi vuorokautta	a) suurempi kuin 10 000 000 Bq/m ² , tai b) suurempi kuin 100 000 Bq/m ²	<ul style="list-style-type: none"> Evakuointi, kesto yhdestä viikosta muutamaan kuukauteen Jos alueen tehokkaasta puhdistamisesta huolimatta yli 10 mikroSv/h, väestön väliaikainen siirto, jonka kesto muutamista kuukausista noin kahteen vuoteen
10 mikroSv/h	a) 1 000 000–10 000 000 Bq/m ² , tai b) 10 000–100 000 Bq/m ²	<ul style="list-style-type: none"> Ulkona olon rajoittaminen Sisätilojen kaikkien pintojen perusteellinen puhdistus Rakennetun ympäristön kiireellinen puhdistus Kulkuneuvojen, työkoneiden ja työkalujen puhdistus Luonnontilaisen ympäristön virkistyskäytön rajoittaminen Tilanteen hoitamiseen, esim. puhdistustoimiin, osallistuvien työntekijöiden suojeleminen
1 mikroSv/h	a) 100 000–1 000 000 Bq/m ² , tai b) 1 000–10 000 Bq/m ²	<ul style="list-style-type: none"> Sisätilojen puhdistus Rakennettujen virkistyspaikkojen, esimerkiksi leikki- ja leikkialueiden käytön rajoittaminen

KUVA 2-1. Eri tekijöiden painoarvot päätettäessä suojelutoimista (ks. 1.5).

LIITE 3: Laskuesimerkit toimenpidetasojen määrittämisestä

Toimenpidetasot on johdettu lähtien toimenpiteille määritellyistä annoskriteereistä. Koska todellisen säteilyvaaratilanteen aikana tilanteeseen ja erityisesti säteilytilanteeseen ja sen kehitykseen tietyllä paikalla liittyy paljon epävarmuuksia eivätkä ne välttämättä sisällä kaikkia altistusreittejä, toimenpidetasot on määritelty suuruusluokkina. Alla olevissa taulukoissa on käytetty säteilytyöntekijöille määriteltyä annoskertoimia silloin, kun väestölle ei ole erikseen määritelty näitä kertoimia.

Toimenpidetasot alfa-, beeta- ja gamma-aktiivisille aineille on laskettu nuklideille Pu-239, Sr-90 ja Cs-137. Ottaen huomioon onnettomuuksissa todennäköisimmin vapautuvat aineet, niiden vaarallisuudet sekä epävarmuudet mahdollisen päästön tarkasta koostumuksesta, nämä nuklidit edustavat hyvin muitakin mahdollisia aineita säteilyvaaratilanteen päätöksenteon kannalta.

Ulkoisen annosnopeus	Annoskriteeri: annoksen ennakoidaan olevan 10 milliSv kahdessa päivässä
Epävarmuuksien ja mahdollisten muiden altistusreittien olemassaolon huomioimiseksi laskettu arvo pyöristetään alaspäin seuraavaan tasalukuun	Toimenpidetaso Annosnopeus = $10\ 000\ \text{mikroSv} / (2 \times 24\ \text{h}) = 208\ \text{mikroSv/h}$ > 100 mikroSv/h

Ilmakonsentraatio (sisäinen annos hengityksen kautta)	Annoskriteeri: annoksen ennakoidaan olevan 10 milliSv kahdessa päivässä	
Hengitysnopeus 1 m ³ /h Epävarmuuksien ja mahdollisten muiden altistusreittien olemassaolon huomioimiseksi laskettu arvo pyöristetään alaspäin seuraavaan tasalukuun	Alfa Annoskerroin työntekijöille hengityksen kautta (BSS 96/29/Euratom) Pu-239: $4.7 \cdot 10^{-5}\ \text{Sv/Bq}$	Toimenpidetaso Ilmakonsentraatio = $(0.01\text{Sv} / (2 \times 24\text{h})) / (4.7 \cdot 10^{-5}\ \text{Sv/Bq} \times 1\ \text{m}^3/\text{h}) = 4.4\ \text{Bq/m}^3$ > 1 Bq/m³
	Beeta Annoskerroin työntekijöille hengityksen kautta (BSS 96/29/Euratom) Sr-90: $1.5 \cdot 10^{-7}\ \text{Sv/Bq}$	Toimenpidetaso Ilmakonsentraatio = $(0.01\text{Sv} / (2 \times 24\text{h})) / (1.5 \cdot 10^{-7}\ \text{Sv/Bq} \times 1\ \text{m}^3/\text{h}) = 1\ 400\ \text{Bq/m}^3$ > 1 000 Bq/m³
	Gamma Annoskerroin työntekijöille hengityksen kautta (BSS 96/29/Euratom) Cs-137: $6.7 \cdot 10^{-9}\ \text{Sv/Bq}$	Toimenpidetaso Ilmakonsentraatio = $(0.01\text{Sv} / (2 \times 24\ \text{h})) / (6.7 \cdot 10^{-9}\ \text{Sv/Bq} \times 1\ \text{m}^3/\text{h}) = 31\ 100\ \text{Bq/m}^3$ > 10 000 Bq/m³

Laskeuma	Annoskriteeri: annoksen ennakoidaan olevan 10 milliSv kahdessa päivässä	
<p>Voimakkaiden beeta- ja gammasäteilijöiden tapauksessa merkittävin altistusreitti on suora säteily laskeumassa</p>	<p>Voimakkaat gamma- ja beetasäteilijät Annosnopeus laskeumasta pinnoilla: Cs-137: $2.5 \cdot 10^{-12}$ (Sv/h)/(Bq/m²)</p>	<p>Toimenpidetaso Laskeuma pinnoilla = $(0.01\text{Sv}/(2 \times 24\text{h})) / (2.5 \cdot 10^{-12} \text{ (Sv/h)} / (\text{Bq}/\text{m}^2)) =$ 80 000 000 Bq/m² > 10 000 000 Bq/m²</p>
<p>Alfasäteilijöiden tapauksessa merkittävin altistusreitti on laskeuman resuspension (nousu takaisin ilmaan) hengitys.</p> <p>Epävarmuuksien ja mahdollisten muiden altistusreittien olemassaolon huomioimiseksi laskettu arvo pyöristetään alaspäin seuraavaan tasalukuun</p>	<p>Alfa, laskeuma pinnoilta irtoavassa muodossa Annoskerroin työntekijöille hengityksen kautta (BSS 96/29/Euratom)</p> <p>Pu-239: $4.7 \cdot 10^{-5}$ Sv/Bq</p> <p>Resuspensiokerroin vaihtelee suuresti olosuhteiden perusteella. Keskimäärin irtoavassa muodossa olevalle laskeumalle käytetään resuspensiokerroimelle (RF) arvoa $1.2 \cdot 10^{-6} \text{ m}^{-1}$. Kerroin voi kuitenkin olla suurimmillaan kymmenkertainen, erityisesti tiheästi rakennetuilla alueilla, joissa on runsaasti liikennettä. Tämän takia laskussa käytetään arvoa $\text{RF} = 6 \cdot 10^{-6} \text{ m}^{-1}$.</p>	<p>Toimenpidetaso Ilmakonsentraatio = $(0.01\text{Sv}/(2 \times 24\text{h})) / (4.7 \cdot 10^{-5} \text{ Sv}/\text{Bq} \times 1 \text{ m}^3/\text{h}) = 4.4 \text{ Bq}/\text{m}^3$</p> <p>Laskeuma = ilmakonsentraatio / $6 \cdot 10^{-6} \text{ m}^{-1}$</p> <p>$4.4 \text{ Bq}/\text{m}^3 / 6 \cdot 10^{-6} \text{ m}^{-1} =$ $7.4 \cdot 10^5 \text{ Bq}/\text{m}^2$ > 100 000 Bq/m²</p>

LIITE 4: Keskeiset vastuut säteilyvaaratilanteen suojelutoimissa

TAULUKKO 4-I. Keskeiset vastuut säteilyvaaratilanteen suojelutoimissa;

lähde: Säteilytilanneohje (Sisäministeriön julkaisut 10/2016).

Asiantuntija	Vastuualue
Säteilyturvakeskus	<ul style="list-style-type: none"> • tilanteen turvallisuusmerkityksen arviointi • suositukset suojelutoimiksi asianomaisen hallinnonalan päättävälle viranomaiselle
Ilmatieteen laitos	<ul style="list-style-type: none"> • säähavainnot, -ennusteet ja varoitukset • kulkeutumis- ja leviämisenennusteet STUKille

Päätöksen tekijä	Vastuualue
Pelastustoiminnan johtaja	<ul style="list-style-type: none"> • evakuointi, suojautuminen sisätiloihin • kulkurajoitukset maa-alueella
Sosiaali- ja terveysministeriö	<ul style="list-style-type: none"> • joditablettien ottaminen
Valvira	<ul style="list-style-type: none"> • talousveden turvallisuus (suojaaminen, käytön rajoittaminen) • sisätilojen ja elinympäristön turvallisuus (suojaaminen, puhdistus, käytön rajoittaminen, jätehuolto)
Elintarviketurvallisuusvirasto Evira [nyk. Ruokavirasto]	<ul style="list-style-type: none"> • kotieläintuotannon ja muun alkutuotannon suojaaminen • elintarvikkeiden turvallisuus ja rehujen käyttökelpoisuus
Maa- ja metsätalousministeriö	<ul style="list-style-type: none"> • elintarvikkeiden toimenpiderajojen (EU rajat) käyttöönotto kansallisesti
Liikennevirasto [nyk. Väylävirasto]	<ul style="list-style-type: none"> • merialueen tai vesiväylän sulkeminen; tie- ja raideliikenteen rajoitukset pelastustoiminnan johtajan päätösten mukaisesti
Liikenteen turvallisuusvirasto Trafi [nyk. Traficom]	<ul style="list-style-type: none"> • lentoliikenteen rajoitukset 3 päivän jälkeen
Ympäristönsuojelun valvontaviranomainen	<ul style="list-style-type: none"> • ympäristönsuojelunäkökohtien huomioon ottaminen puhdistustoimissa ja jätehuollossa

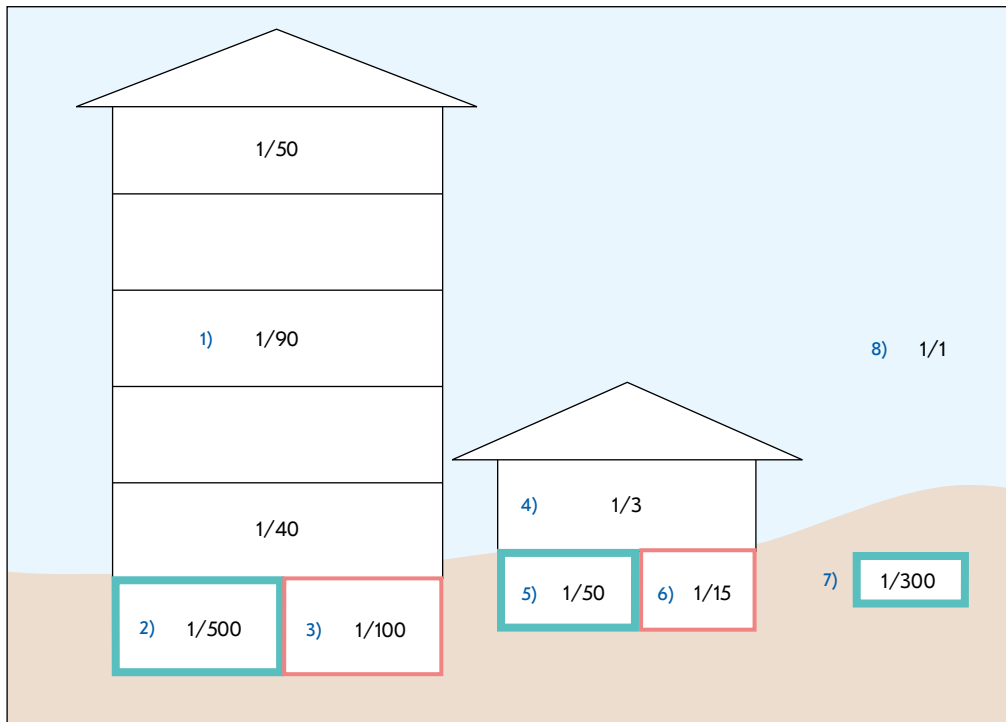
Muu toimija	Vastuualue
Ulkoministeriö	<ul style="list-style-type: none"> • Suomessa olevien ulkovaltojen edustustojen informointi, kun säteilyvaaratilanne on Suomessa • Suomen edustustojen informointi ja ohjeistaminen Suomen kansalaisten suojelemiseksi kun säteilyvaaratilanne on ulkomailla
Puolustusvoimat	<ul style="list-style-type: none"> • osallistuminen pelastustoimintaan antamalla pelastusviranomaisille käyttöön kalustoa, henkilöstöä ja erityisasiantuntijapalveluja • osallistuminen säteilytilannekuvan muodostamiseen
Tulli	<ul style="list-style-type: none"> • säteilymittaukset rajanylityspaikoissa • elintarvikkeiden ja tavaroiden maahantuonnin ja viennin valvonta säteilymittauksin
Poliisi	<ul style="list-style-type: none"> • pelastustoiminnan johtajan päätöksen mukaisesti kulkurajoitusten toteuttaminen, liikenteen ohjaaminen • yleinen järjestys ja väestön turvallisuus • lainvastaisessa tilanteessa toiminnan johtaminen
Rajavartiolaitos	<ul style="list-style-type: none"> • saariston väestön varoittaminen ja evakuointiin osallistuminen • vaara-alueella meriliikenteen, mm. veneilijöiden varoittaminen • säteilymittauksiin osallistuminen
Aluehallintovirastot	<ul style="list-style-type: none"> • alueellinen toimintojen yhteensovittaminen, tilanteen seuranta, ohjaus sekä resurssien hallinta
ELY-keskukset	<ul style="list-style-type: none"> • toimintojen ohjaaminen vastuualueella: alkutuotannon ja elintarvikkeiden turvallisuus, vedenjakelu ja elinkeinoelämän ohjaus, tieliikenteen rajoitusten toteuttaminen pelastustoiminnan johtajan päätösten ja Liikenneviraston ohjeiden mukaisesti
Huoltovarmuuskeskus ja poolit	<ul style="list-style-type: none"> • ohjeiden välittäminen yksityiselle sektorille
Vaara-alueen kunnat	<ul style="list-style-type: none"> • vastuu toimenpiteiden toteuttamisesta ja toimintojen jatkuvuuden turvaamisesta

LIITE 5: Sisälle suojautumisen altistusta vähentävä vaikutus

Sisälle siirtyminen ja ilmanvaihdon sulkeminen on hyvä tapa suojautua radioaktiivisen pilven aiheuttamalta altistukselta. Toimenpiteellä vähennetään sekä ulkoisen säteilyn aiheuttamaa altistusta että sisäilmaan pääsevien radioaktiivisten aineiden määriä ja siten hengityksen kautta saatavaa altistusta sekä sisätilojen kontaminoitumista.

Ulkoisen säteilyn aiheuttama altistus

Rakennusmateriaalit vähentävät merkittävästi ulkoisen säteilyn annosnopeutta. Kuvassa 3-1 on esitetty rakenteeltaan tyypillisen kerrostalon ja omakotitalon eri tilojen antama suoja ulkoiselle säteilylle, joka on peräisin rakennusten ulkopuolella olevista radioaktiivisista aineista.

KUVA 3-1. Rakennusten suojaustekijät lukuarvoina. Rakennukset suojaavat ulkoiselta säteilyltä, joka on peräisin rakennusten ulkopuolella olevista radioaktiivisista aineista. Jos esimerkiksi annosnopeus ulkona on 100 mikroSv/h, on se kerrostalon alimmassa kerroksessa 2,5 mikroSv/h.

- 1 teräsbetonirunkoinen kerrostalo; laskuissa on oletettu, että suojautumiseen käytetään kunkin kerroksen keskiosia, ei ikkunallisia ulkoseinää vasten olevia huoneita
- 2 kerrostalon väestönsuoja
- 3 kerrostalon kellaritilat
- 4 tyypillinen puurakenteinen omakotitalo
- 5 omakotitalon maanpinnan alaiset tilat, teräsbetonivälipohja
- 6 omakotitalon maanpinnan alaiset tilat, puuvälipohja
- 7 itse tehty suoja, esim. maakellariin
- 8 ulkona ei ole rakenteiden antamaa suojaa

Sisäilmaan pääsevien radioaktiivisten aineiden aiheuttama hengitysaltistus

Suojautuminen tiiviiseen rakennukseen vähentää olennaisesti hengityksen kautta tapahtuvaa altistusta, etenkin jos hiukkasmaisia radioaktiivisia aineita esiintyy ulkoilmassa vain lyhyen aikaa.

Onnettomuuden seurauksena radioaktiivisten aineiden määrä ulkoilmassa voi nousta äkillisesti. Jalokaasut ja jodin kaasumaiset yhdisteet tunkeutuvat sisäilmaan hiukan viivästyneinä. Myös hiukkasiin kiinnittyneitä radioaktiivisia aineita pääsee sisätiloihin. Vuotokohtia ovat mm. ovien ja ikkunoiden saumat sekä lattian ja katon putkiläpiviennit.

Tiiviissä talossa, jossa ilmanvaihto saadaan suljettua, voidaan olettaa, että ilma vaihtuu kerran 10 tunnissa. Hatarassa talossa tai talossa, jossa ilmanvaihtoa ei saada suljettua, voidaan olettaa, että sisäilma vaihtuu kerran 2 tunnissa. Taulukossa 3-I on esimerkkejä suojaustehokkuudesta.

Taulukossa 3-I olevissa esimerkeissä on oletettu, että ilmassa olevien radioaktiivisten aineiden pitoisuus on vakio pilven ylikulun aikana, ja että sisätilojen tuuletus aloitetaan yhden tunnin kuluttua siitä hetkestä, kun pilvi on poistunut paikkakunnalta. Lisäksi laskuissa on oletettu, että kyseessä on kalustettu sisätila⁸, jolloin hiukkasia kiinnittyy eri pinnoille enemmän kuin, jos kyseessä olisi kalustamaton tila. Laskuissa ei ole otettu huomioon hiukkasten suodattumista rakennusten vuotokohdissa. Vaikka jalokaasujen aiheuttama sisäinen annos on käytännössä merkityksetön, on myös ne sisällytetty taulukkoon esimerkkinä kaasumaisten radioaktiivisten aineiden, kuten jodin kaasumaisen muodon (metyylijodidi), tunkeutumisesta sisäilmaan.

8 Kalustettu sisätila, jossa hiukkasten kiinnittymistä eri pinnoille kuvaava aikavakio on 0.3 h-1

TAULUKKO 3-1. Suojaustehokkuudet talon ilmanvaihdosta riippuen.

Sisälle suojautumisen kesto ⁹	Suojaustehokkuus talossa, jossa sisäilma vaihtuu kerran 10 tunnissa		Suojaustehokkuus talossa, jossa sisäilma vaihtuu kerran 2 tunnissa	
	hiukkasmaiset radioaktiiviset aineet	jalokaasut	hiukkasmaiset radioaktiiviset aineet	jalokaasut
2 tuntia	90 %	85 %	55 %	45 %
5 tuntia	85 %	75 %	45 %	25 %
10 tuntia	80 %	60 %	40 %	10 %
24 tuntia	75 %	35 %	40 %	5 %

Sisätiloihin suojautumisesta saadaan paras hyöty, kun sisätilat tuuletetaan heti päästöpilven ylikulun jälkeen, jolloin ulkoilma on puhdistunut. Jos tuuletusta ei tehdä lainkaan tai se myöhästyy useita tunteja, menetetään osa sisälle suojautumisen tuomasta edusta. Esimerkiksi, jos radioaktiivisen pilven ylikulku kestää 4 tuntia ja tiiviin talon tuuletus aloitetaan tunnin kuluttua pilven ohitettua paikkakunnan, on suojaustehokkuus 85 % hiukkasmaisten radioaktiivisten aineiden ollessa kyseessä. Mikäli tuuletus aloitetaan kahden tunnin kuluttua, laskee suojaustehokkuus 80 %:iin ja viiden tunnin kuluttua aloitettava tuuletus alentaa suojaustehokkuuden 75 %:iin.

Jalokaasujen ja kaasumaisten radioaktiivisten aineiden ollessa kyseessä tuuletuksen merkitys kasvaa. Edellä olevaa esimerkkiä käyttäen tunnin kuluttua aloitettava tuuletus antaa tiiviissä talossa suojaustehokkuudeksi 75 %, kahden tunnin päästä alkava tuuletus suojaustehokkuudeksi 65 % ja viiden tunnin päästä alkava tuuletus suojaustehokkuudeksi 50 %.

Hiukkasmaisia radioaktiivisia aineita jää sisätiloihin eri pinnoille kiinnittyneenä vielä tuulettamisen jälkeenkin. Sen vuoksi sisälle suojautumisen lopettamisen ja tuulettamisen yhteydessä tarvitaan huolellista sisätilojen puhdistamista. Mikäli tiloja ei puhdisteta, radioaktiiviset aineet voivat nousta ilmaan myöhemmin ja päätyä takaisin hengitysilmaan.

⁹ Sisälle suojautumisen kesto on pilven ylikulku-aika + 1 tunti, jolloin sisätilojen tuuletus aloitetaan

LIITE 6: Säteilyvaaratyöntekijöiden ja -avustajien sekä muiden työntekijöiden henkilökohtainen suojarustus

Säteilyvaaratilanteen varhaisvaiheessa, jolloin radioaktiivisia aineita on ulkoilmassa, käytetään ulkona liikuttaessa suojarusteita kaikilla niillä alueilla, joilla tarvitaan sisälle suojautumista, kulkurajoituksia tai ulkona olon rajoittamista. Jälkivaiheessa, kun hengitysilma on puhdistunut ja radioaktiivisia aineita on kaikilla pinnoilla, riippuu suojautumisen tarve siitä, millainen laskeuma on ja siitä, onko työ sellainen, että radioaktiivisia aineita voi nousta kontaminoituneilta pinnoilta uudelleen hengitysilmaan (esimerkiksi pölyävä työ).

Iho, hiukset ja hengitys suojataan radioaktiivisilta hiukkasilta suojavaatteella, suojakäsineillä ja -jalkineilla sekä hengityksensuojaimella (P3).

Hengityksensuojaimella vähennetään radioaktiivisten aineiden aiheuttamaa hengityksen kautta saatavaa sisäistä altistusta. Ydinvoimalaitosonnettomuudessa ympäristöön voi vapautua kaasumaista radioaktiivista jodia, joka ei pidäty hengityssuojaimen. Ilmassa oleva jodi kulkeutuu hengityksen mukana keuhkoihin, josta lopulta suurin osa jodista kerääntyy kilpirauhaseen. Radioaktiivisen jodin kertyminen kilpirauhaseen estetään ottamalla joditabletti ennen työn alkamista.

Suojavaatteet, -käsineet ja -jalkineet on tarkoitettu suojaamaan omia vaatteita, ihoa ja hiuksia hiukkasmuodossa olevilta radioaktiivisilta aineilta. Näiden valinnassa on kaksi vaihtoehtoa: helposti hävitettävät kertakäyttöiset suojarusteet tai puhdistettavat suojarusteet. Kertakäyttöisiä suojarusteita ovat esimerkiksi Tyvek-haalarit, kenkäsuojukset ja suojakäsineet. Tyvek-materiaalista valmistetuissa haalareissa on yliteipatut, kaksinkertaiset saumat ja ne estävät radioaktiivisten hiukkasten läpäisyn. Materiaali on hyvin hengittävää. Puhdistettavia (pestäviä) suojarusteita ovat esimerkiksi kumisaappaat ja -käsineet.

Suojavarusteita hankittaessa huomioidaan työhön muutoin liittyvä suojaus. Esimerkiksi terveydenhuollon ja ensihoidon suojarustus voi koostua tartuntatautien varalle olemassa olevasta suojarustuksesta. Lisäksi tarvitaan joditabletit. Tärkeää on, että suoja-asut ja muut varusteet ovat valmiina ja saatavilla nopeisiin ja pitkäkestoisinkin tilanteisiin.

Pelastusviranomaiset käyttävät onnettomuuspaikalla tilanteen edellyttämää suojarustusta. Silloin kun onnettomuuspaikalla on tai voi olla radioaktiivisia aineita, tulee suojarustukseen kuulua hengityssuojain. Onnettomuuspaikan ulkopuolella pelastustoimi varautuu samanlaisten suojarusteiden käyttöön kuin muutkin toimijat.

Henkilökohtaisten suojarusteiden käytössä, pukemisessa ja riisumisessa on tärkeää noudattaa annettuja ohjeita.

LIITE 7: Omatoiminen altistuksen pienentäminen kontaminoituneella alueella jälkivaiheessa

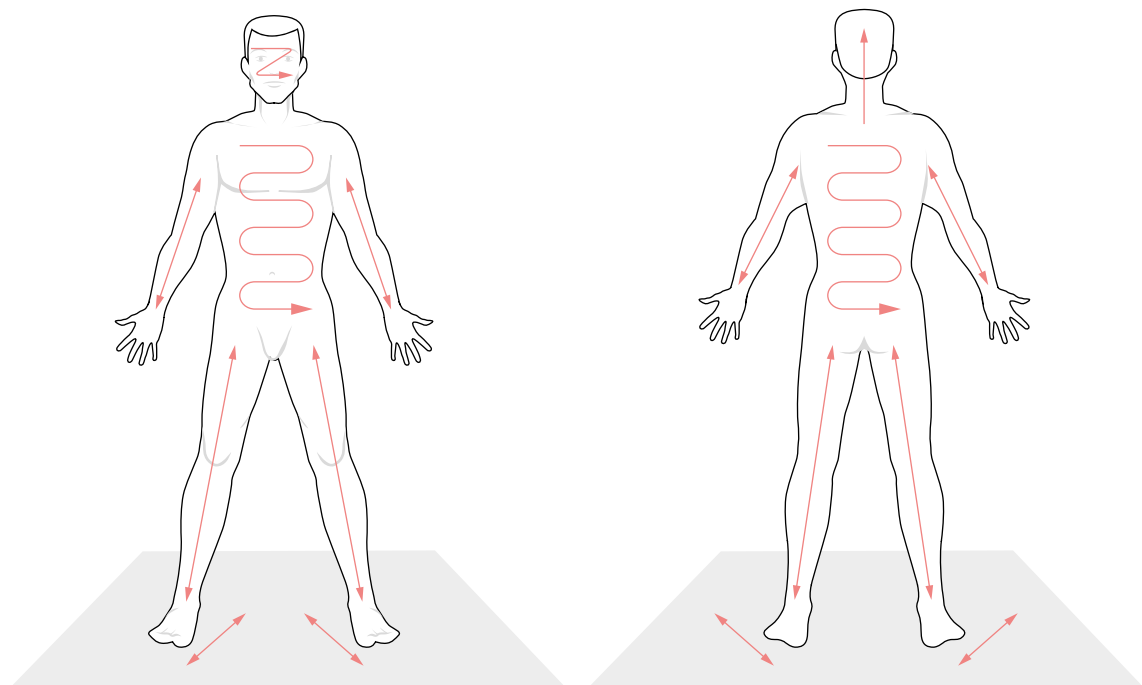
Kontaminoituneella alueella ihmiset voivat pienentää säteilyaltistusta omatoimisesti. Altistusta voi pienentää niin kotona kuin työpaikoilla. Erityishuomiota kotien lisäksi pitää kiinnittää päiväkoteihin, kouluihin ja muihin tiloihin, joissa oleskelee lapsia ja nuoria. Viranomaiset tiedottavat millä alueella näitä toimia tarvitaan. Alla on esimerkkejä toimista altistuksen pienentämiseksi.

- Yksinkertainen sisätilojen tuuletus ja puhdistus, kuten imurointi, pyyhkiminen ja pesu, vähentävät säteilyannosta huomattavasti. Jos puhdistusta ei tehdä, radioaktiivisia aineita voi kulkeutua kontaminoituneilta pinnoilta elimistöön. Puhdistuksen aikana käytetään tarvittaessa suojavaatetusta ja pölyvässä työssä hengityssuojainta. Erityisen tärkeää puhdistus on silloin, jos sisätiloihin suojautuminen on jouduttu toteuttamaan vasta, kun radioaktiiviset aineet ovat jo saapuneet alueelle, jolloin sisätilat ovat ehtineet kontaminoitua. Puhdistus on tarpeen toistaa, sillä sisätiloihin kulkeutuu ihmisten ja ulkoilutettavien lemmikkieläinten mukana uudestaan radioaktiivisia aineita. Tuuletus ja puhdistaminen on aloitettava mahdollisimman nopeasti kontaminoitumisen jälkeen.
- Peseytyminen poistaa iholle ja hiuksiin joutuneita radioaktiivisia aineita ja vähentää niiden pääsyä elimistöön. Erityisen tärkeää on usein toistettava, huolellinen käsien pesu.
- Ulkovaatteiden ja jalkineiden jättäminen eteiseen ulkoa sisälle tultaessa sekä peseytyminen ja vaatteiden vaihtaminen vähentävät altistusta sekä sisätilojen uudelleen kontaminoitumista. Myös lemmikkieläimet pitää puhdistaa ulkoiluttamisen jälkeen, sillä ne tuovat jaloissaan ja turkissaan radioaktiivisia aineita sisälle.
- Ilmansuodattimet vaihdetaan tai puhdistetaan mahdollisimman nopeasti pilven ylikulun jälkeen rakennuksissa sekä niissä kulkuneuvoissa ja työkoneissa, joissa ilmanvaihto on ollut päällä pilven ylikulun aikana tai joissa on painovoimainen ilmanvaihto. Tällä estetään suodattimiin tarttuneiden radioaktiivisten aineiden irtoaminen ja kulkeutuminen sisätiloihin.
- Pihojen ja rakennusten ulkopintojen puhdistus vähentää elinympäristöstä saatavaa altistusta. Työssä käytetään suojavaatetusta ja pölyvässä työssä hengityssuojainta.
- Luonnontuotteiden (esimerkiksi sienet, marjat, kalat, riista) ja itse tuotettujen elintarvikkeiden käsittely tai käytön rajoittaminen vähentävät elintarvikkeista saatavaa altistusta.
- Omat ulkotiloissa olleet kulkuvälineet, työvälineet ja tavarat on syytä puhdistaa esimerkiksi pesemällä vedellä. Puhdistusta voi olla tarpeen toistaa, jos niitä käytetään kontaminoituneella alueella.
- Luonnontilaisten alueiden virkistyskäytön rajoittaminen, kuten vapaa-ajan liikkuminen metsissä ensimmäisten kuukausien aikana vähentää vaatteiden, hiusten ja ihon kontaminoitumista sekä altistusta ulkoiselle säteilylle.

LIITE 8: Ihmisten mittaukset

Kehossa olevat radioaktiiviset aineet

- Mittauspaikan säteilytaso mitataan ennen mittausten aloittamista.
- Mittaus tehdään säteilyn annosnopeutta osoittavalla mittarilla seuraavasti:
 - Mittari suojataan esimerkiksi muovipussilla mittarin kontaminoitumisen estämiseksi.
 - Käytetään mittarin herkintä asteikkoa, jos se on valittavissa.
 - Pidetään mittari mahdollisimman lähellä mitattavaa henkilöä, mutta varotaan, että mittari ei kosketa vaatteita tai ihoa. Liikutetaan mittaria hitaasti alle viiden senttimetrin etäisyydellä ympäri kehoa alla olevien kuvien osoittamalla tavalla.
 - Jos mittauksessa havaitaan mittauspaikan vallitsevan annosnopeuden ylitys, riisutaan päällimmäinen vaatekerta ja uusitaan mittaus. Näin selvitetään onko kontaminaatio vaatteissa vai iholla.
 - Mikäli toisella mittauksella ylitys ei ole suurempi kuin 0,5 mikroSv/h, henkilöille annetaan ohjeet omatoimisesta peseytymisestä sekä ohjeet vaatteiden pesemisestä ja muiden asusteiden puhdistamisesta tai hävittämisestä. Jos ylitys on suurempi kuin 0,5 mikroSv/h, henkilöt ohjataan järjestettyyn peseytymispaikkaan.

Kilpirauhasen mittaus

- Kilpirauhasessa olevan radioaktiivisen jodin mittaamiseksi pidetään mittaria noin 30 s–1 min parin sentin päässä kilpirauhasesta.
- Mikäli mittaustulos on vähintään 0,5 mikroSv/h yli vallitsevan taustan säteilytason, ohjataan henkilö tarkempiin mittauksiin.

LIITE 9: Esimerkkejä rakennettua ympäristöä koskevista puhdistustoimista¹⁰

Kohde	Puhdistustoimi ja sen mahdollinen tehokkuus prosenteissa	Huomiot
Rakennuksien ulkopinnat	Purku (100 %)	Ei kiireellinen; yleensä mahdollinen pienessä mittakaavassa; paljon kiinteää, monenlaista jätettä
	Katon purku ja vaihto (100 %)	Yleensä mahdollinen pienessä mittakaavassa; tehokkain pian kuivalaskeuman jälkeen; jätteenä kiinteää rakennusjätettä
	Vesipesu ruiskuttamalla: katto ja seinät (25 %)	Tehokkain suoritettuna noin viikon sisällä laskeuman jälkeen ennen sadetta; paljon vesijätettä; saaste saattaa levitä roiskeiden kautta
	Kattojen harjaus veden kanssa (50–75 %)	Ei aikasidonnainen; jätteenä vesilietettä (keruu; ohjaus sovittuun paikkaan)
	Painepesurilla pesu: katto ja seinät, kylmä tai kuuma vesi (35–80 %)	Tehokkain suoritettuna pian laskeuman jälkeen ennen sadetta; kuumavesipesu sopii katoille; jätteenä paljon lietteistä vettä (keruu; ohjaus sovittuun paikkaan); kontaminaatio saattaa levitä roiskeiden kautta Huom. Ei sovi kaikille pinnoille; kosteusvaurion riski rakenteisiin huomioitava
	Lumen poisto katolta (100 %)	Jätteenä lunta
	Maalaaminen radioaktiiviset aineet sitovalla maalilla (liki 100 %)	Sitomistehokkuus liki 100 %, mutta maalikerrosta poistettaessa huomioitava radioaktiiviset aineet
Muita: hiekkapuhallus, seinien käsittely ammoniumnitraatilla, mekaaninen hankaus (puuseinät), kuorittavat pinnoitteet (40–90 %)	Yleensä mahdollinen pienessä mittakaavassa; sekä kiinteää että nestemäistä lietejätettä	

10 Generic handbook for assisting in the management of contaminated inhabited areas in Europe following a radiological emergency, version 2, maaliskuu 2010 (EURANOS(CAT1)-TN(09)-03)

Kohde	Puhdistustoimi ja sen mahdollinen tehokkuus prosenteissa	Huomiot
Rakennusten sisätilat	Imurointi (90 %, riippuu partikkelikoosta)	Tehokkain heti kontaminoitumisen jälkeen (toistettava, mikäli lisää saastetta tulee ulkoa); sopii suureen mittakaavaan; helppo (omatoimisuus); jätteenä kiinteät pölypussit, pöly
	Pesu (35–50 %)	Tehokkain heti suoritettuna; sopii kiinteille pinnoille suuressa mittakaavassa (omatoimisuus); jätteenä vesi (keruu; ohjaus sovittuun paikkaan)
	Ilmastointilaitteen / putkiston puhdistus, suodattimien vaihto (80–100 %)	Tehokkain heti kontaminoitumisen jälkeen; jätteenä kiinteät suodattimet, pöly ja vesi
	Muita: shampoopesu, höyrypesu, harjalla hankaus, maalin/tapettien poisto, huonekalujen poisto, kemialliset puhdistusmenetelmät (10–90 %)	Yleensä mahdollinen pienessä mittakaavassa; sopii parhaiten teollisuustiloihin; sekä kiinteää että nestemäistä lietejätettä

Kohde	Puhdistustoimi ja sen mahdollinen tehokkuus prosenteissa	Huomiot
Tiet ja päällystetyt alueet	Vesipesu ruiskuttamalla (50–75 %)	Tehokkain viikon sisällä kuivalaskeumasta ennen sadetta; jätteenä lieteistä vettä
	Imurointi veden avulla (50–65 %)	Tehokkain viikon sisällä kuivalaskeumasta ennen sadetta; jätteenä lieteveettä
	Pesu painepesurilla (65–85 %)	Tehokkain suoritettuna pian laskeuman jälkeen ennen sadetta; voidaan tehdä myöhemminkin; jätteenä vesi
	Pintamateriaalin poisto/vaihto (80–90 %)	Tehokkain suoritettuna pian laskeuman jälkeen; voidaan tehdä myöhemminkin; hankala tehdä isossa mittakaavassa; jätteenä asfalttia tms.
	Lumen poisto (90 %)	Tehokkain pikaisesti suoritettuna; jätteenä lunta (keruu tai ohjaus sovittuun paikkaan)

Kohde	Puhdistustoimi ja sen mahdollinen tehokkuus prosenteissa	Huomiot
Maa- ja viheralueet, pihat, kasvimaat	Ruohonleikkaus (50–90 %)	Tehokas viikon sisällä kuivalaskeuman jälkeen ennen sadetta; helppo suorittaa (omatoimisuus); jätteenä biologista jätettä (keruu)
	Kasvien ja pienten pensaiden poisto (50–90 %)	Tehokas viikon sisällä kuivalaskeuman jälkeen ennen sadetta; paljon biologista jätettä (keruu)
	Nurmikon (juuret mukana) poisto (65–90 %)	Tehokkain melko pian laskeuman jälkeen; kuitenkin suosittavaa vasta ensimmäisen sateen jälkeen, jolloin muilta pinnoilta valunut (rakennukset, tiet) "pesuvesi" huuhtoutunut tähän kerrokseen; paljon biologista jätettä (keruu)
	Päällimmäisen maanpinnan ja nurmikon poisto (90–95 %)	Tehokas vielä vuosia laskeuman jälkeen; suosittavaa vasta ensimmäisen sateen jälkeen, jolloin muilta pinnoilta valunut (rakennukset, tiet) "pesuvesi" huuhtoutunut tähän kerrokseen; työläs; jätteenä paljon maaperän ja biologisen jätteen seosta (keruu)
	Lumen poisto (90–100 %)	Tehokkain pian laskeuman jälkeen; helppo suorittaa (omatoimisuus); jätteenä lunta (keräys)
Puut ja pensaat	Lehtien kerääminen (lehtipuilla 90–100 %)	Sopii lehtipuille; tehtävä heti lehtien putoamisen jälkeen (ennen sateita tai maatumista); helppo suorittaa (omatoimisuus); biologista jätettä (keruu)
	Karsinta/poisto (90–100 %)	Tehokkain suoritettuna kuukauden sisällä laskeumasta (ja ennen lehtien putoamista); biologista jätettä (keruu)
	Lumen poisto puista (50–90 %)	Tehokkain pian laskeuman jälkeen; voidaan yhdistää muuhun lumen poistoon; jätteenä lumi (keruu)

Puhdistusmenetelmien valintaan ja priorisointiin vaikuttavia tekijöitä ovat

- radioaktiiviset aineet ja niiden määrät
- kontaminoitumisen aikana ja sen jälkeen vallinneet sääolosuhteet, esimerkiksi sade
- kontaminoituneiden alueiden laajuus
- puhdistettavien pintojen laatu
- puhdistuksen haluttu tehokkuus, puhdistukseen tarvittava aika sekä käytössä olevat puhdistusresurssit
- vuodenaika
- se, onko väestö puhdistettavalla alueella: vaikuttaa kiireellisyyteen ja väestön mahdollisuuksiin osallistua lähiympäristön puhdistamiseen.

LIITE 10: Esimerkkejä elinympäristöä koskevista toimista

Jos radioaktiivisia aineita ei pystytä puhdistamaan elinympäristöstä, voi olla aiheellista kiinnittää ne paikalleen tai peittää kontaminoituneet pinnat. Tällä estetään radioaktiivisten aineiden vapautuminen hengitysilmaan uudelleen, ihmisten kontaminoituminen sekä radioaktiivisten aineiden leviäminen puhtaalle alueelle. Aineiden kiinnittämällä paikalleen ei voida vähentää ulkoisesta gammasäteilystä tai voimakkaasta beetasäteilystä aiheutuvaa ulkoisen säteilyn annosnopeutta. Sen sijaan kontaminoituneiden pintojen peittäminen riittävän paksulla kerroksella puhdasta ainesta vähentää myös ulkoisen säteilyn annosnopeutta.

Radioaktiivisten aineiden kiinnittäminen paikalleen voi olla väliaikaista tai pysyvää. Kiinnitysmenetelmällä käsitelty pinta voidaan myös myöhemmin poistaa kiinnitysaineen kera. Radioaktiivisen aineen kiinnittäminen pinnoille voi tulla kyseeseen myös silloin, kun alfa- tai beetasäteilyä lähettävän nuklidin puoliintumisaika on suhteellisen lyhyt tai kun kontaminaationa on vain tiettyjä alfa- tai beeta-nuklideja (esimerkiksi Pu-239) ja muut puhdistustoimenpiteet ovat hankalia suorittaa.

Mahdollisia kiinnittämismenetelmiä ovat esimerkiksi¹¹:

- rakennusten ulkopintojen maalaaminen: poistaa resuspensiosta¹² aiheutuvan hengitysannoksen, suojaa alfasäteilyltä ja vähentää beetasäteilyä;
 - tehokkuus: strontium-90:n annosnopeuden väheneminen 45 %; voidaan käyttää myös rakennusten sisäpinnoilla
- hiekan levittäminen teille ja asfaltoituille alueille: poistaa resuspensiosta aiheutuvan hengitysannoksen, suojaa alfasäteilyltä ja vähentää beetasäteilyä;
 - tehokkuus: ohut kerros (2 mm) vähentää strontium-90:n annosnopeutta 90 %
- teiden ja asfaltoitujen alueiden bitumointi: poistaa resuspensiosta aiheutuvan hengitysannoksen, suojaa alfasäteilyltä ja vähentää beetasäteilyä;
 - tehokkuus: ohut kerros (1 mm) vähentää strontium-90:n annosnopeutta 70 %. Kuluminen huomioitava käytettävän pinnan paksuudessa
- pölyävien teiden ja alueiden käsittely pölyämistä estävillä aineilla vähentää resuspensiosta aiheutuvaa hengitysannosta;
 - teiden ja asfaltoitujen alueiden väliaikainen peitto vedellä: vähentää resuspensiosta aiheutuvaa hengitysannosta; hyvin lyhytaikainen välitoimenpide.
 - kontaminoituneiden pintojen peittämistä voidaan tehdä muun muassa
 - asfaltoimalla pinnat
 - peittämällä puhtaalla maalla
 - kyntämällä pihvoja ja nurmikkoja.

11 Generic handbook for assisting in the management of contaminated inhabited areas in Europe following a radiological emergency, version 2, maaliskuu 2010 (EURANOS(CAT1)-TN(09)-03)

12 Resuspensiolla tarkoitetaan pinnoille laskeutuneiden radioaktiivisten aineiden irtoamista uudelleen ilmaan

LIITE II: Esimerkkejä alkutuotantoa, vesihuoltoa ja jatkojalostusta koskevista toimista jälkivaiheessa

Alkutuotantoa koskevat toimenpiteet

Elintarviketuotannossa voidaan tuotettavan ruuan aktiivisuuspitoisuutta vähentää erilaisin toimenpitein. Valittavien toimenpiteiden soveltuvuuteen vaikuttaa säteilytilanteen laajuus, voimakkuus ja radionuklidit, kontaminoitumisen ajankohta, kyseessä olevat elintarvikkeet ja alueen tuotanto-olosuhteet. Sellaiset elintarviketuotteet, jotka eivät kelpaa ihmisten ruoaksi, voidaan joissakin tapauksissa käyttää muiden kuin elintarviketuotantoa varten pidettävien eläinten rehuksi.

Eläinperäiset elintarvikkeet

Esimerkkejä toimenpiteistä, joilla voidaan vähentää elintarvikkeiden kontaminoitumista:

- **Puhdasrehuruokinta.** Käytetään eläinten ruokinnassa puhtaita rehuja. Niitä voidaan joutua hankkimaan kontaminoituneen alueen ulkopuolelta tai muuttamaan ruokinnassa käytettävien rehujen koostumusta.
- **Juomaveden puhtaus.** Eläinten juomavetenä ei saa käyttää kontaminoitunutta sade- tai pintavettä.
- **Lisäaineet ruokinnassa.** Lisätään eläinten rehuun aineita, jotka estävät radioaktiivisten aineiden imeytymistä rehusta eläimiin. Radioaktiivisen cesiumin siirtymistä vähentää AFCF (ammoniumrauta(III)heksasyanoferraatti(II), tunnetaan myös nimellä preussinsininen). Savimineraaleja voidaan myös käyttää vähentämään radioaktiivisen cesiumin siirtymistä rehuista eläinten aineenvaihduntaan. Kalsiumin lisääminen vähentää radioaktiivisen strontiumin ottoa ravinnosta. Porolle voidaan antaa myös nuolukiviä cesiumin vähentämiseksi poronlihasta.
- **Eläinten teurastamiseen liittyvät toimenpiteet.** Eläinten teurastusaikoja voidaan muuttaa siten, että teurastus tehdään ennen kuin kontaminoitunut rehu on mainittavasti kontaminoinut eläimestä saatavan lihan. Toinen vaihtoehto on, että teurastusaika suunnitellaan siten, että sitä ennen käytetään ruokinnassa riittävän pitkän ajan puhdasta rehua ja siten varmistetaan lihan käyttökelpoisuus.

Joissakin tapauksissa on hyödyllistä radioaktiivisten aineiden mittaaminen suoraan elävistä tuotantoeläimistä, jotta voidaan etukäteen varmistua lihatuotteiden käyttökelpoisuudesta. Mittauksia voidaan käyttää myös eläinten ruokinnan suunnittelemiseksi.

Maidontuotantoa voidaan myös vähentää esimerkiksi eläinten ruokintaa muuttamalla, mikäli se on mahdollista eläinten terveyttä vaarantamatta. Mikäli pitkällä aikavälillä kontaminoituneella alueella ei ole mahdollista tuottaa puhtaita elintarvikkeita, voidaan maidon- ja lihantuotantoa joutua osittain tai kokonaan lopettamaan.

Kasvintuotanto

Esimerkkejä toimenpiteistä, joilla voidaan vähentää tuotantokasvien kontaminoitumista:

- **Kastelussa käytettävän veden puhtaus.** Kontaminoitunutta sade- tai pintavettä ei saa käyttää puutarhaviljelmien kasteluun.
- **Kasvuston poistaminen.** Kasvuston mukana pyritään poistamaan radioaktiiviset aineet pellolta ja puutarhaviljelmiltä maan puhtauden turvaamiseksi. Toimenpide on tehokas heti laskeuman saavuttua ja erityisesti ennen ensimmäistä sadetta. Vähemmän kontaminoitunut kasvusto voidaan harkinnan mukaan jättää pellolle.
- **Maan pintakerroksen kuoriminen (ohut kerros).** Mahdollista kohtalaisessa mittakaavassa, esim. puutarhaviljelyssä.
- **Kyntäminen.** Maan kyntämisessä radioaktiiviset aineet siirtyvät maan pinnalta syvemmälle ja sekoittuvat ison maakerroksen kanssa. Näin radioaktiiviset aineet siirtyvät kyntökerroksen syvyydestä riippuen ainakin osittain pois kasvien juurien alueelta. Niiden pitoisuus maassa laimenee, kun ne sekoittuvat suurempaan maakerrokseen. Maan muokkauksessa jotkin radioaktiiviset aineet, esimerkiksi cesium, kiinnittyvät maassa olevaan saviainekseen niin, etteivät ne ole kasvien saatavilla. Toimenpide on normaalina viljelyyn liittyvänä toimena mahdollista laajoilla alueilla ja sitä voidaan tehostaa toistamalla.
- **Lannoitus ja maanparannus.** Parantavat kasvien normaalien ravinteiden saatavuutta, jolloin kemiallisesti samantyyppisesti käyttäytyvien radioaktiivisten aineiden otto vähenee. Toimenpide on tehokas vain, jos alkuperäinen ravinnetilanne on huono.
- **Viljeltävien kasvien valinta.** Valitaan sellaisia kasveja viljelyyn, joiden valmistuksessa / joista valmistettaessa radioaktiiviset aineet eivät päädy tai päätyvät vain vähäisessä määrin raaka-aineesta valmiiseen tuotteeseen. Tällaisia tuotteita ovat esimerkiksi alkoholi ja sokeri. Viljelykasveiksi voidaan valita myös kasveja, joita ei käytetä elintarvikkeiksi, esimerkiksi energiatuotantokasveja.
- **Lumen poisto.** Toimenpide on tehokkain, jos se tehdään nopeasti laskeuman saapumisen jälkeen. Soveltuu esimerkiksi puutarhaviljelmille; ei ole mahdollista toteuttaa laajoilla peltoalueilla.

Jos tuotantoalueelta ei saada tarpeeksi puhtaita elintarvikkeita tai rehuja, voidaan muuttaa maan käyttötarkoitusta siirtymällä elintarviketuotannosta esimerkiksi metsäntuotantoon tai aluetta käytetään muuhun tarkoitukseen.

Vesihuoltoa koskevat toimenpiteet

Säteilyvaaratilanteessa pyritään hankkimaan puhdasta raakavettä. Kesällä laskeumatilanteessa pintavesi kontaminoituu. Talvella, mikäli vesialue on jäässä, pintavesi säilyy puhtaana niin kauan aikaa, kunnes vesialueelle tulee sulamisvesiä. Pohjavesi säilyy puhtaana.

Mikäli talousvesi ei ole tarpeeksi puhdasta, tulee ihmisille järjestää erillinen puhtaan veden jakelu esimerkiksi tankkiautoilla.

Vesihuollossa mahdollisia toimenpiteitä ovat esimerkiksi:

- **Vedenottamon vaihtaminen.** Siirrytään mahdollisuuksien mukaan pohjavedenottamoihin tai puhtaalla alueella sijaitsevaan vedenottamoon.
- **Vedenottokohdan vaihtaminen pintavesistössä.** Vedenottoa voidaan siirtää esim. vesistössä kontaminaatiokohdan yläpuoliseen vesistöön. Otetaan puhdasta vettä syvemmältä kohdalta siihen asti, kunnes radioaktiiviset aineet ovat sekoittuneet ja laimentuneet koko vesimassaan.
- **Vedenpuhdistuskäsittelyn tehostaminen vesilaitoksilla.**

Jatkojalostukseen liittyvät toimet

Jatkojalostuksessa mahdollisuudet lopputuotteiden sisältämien radioaktiivisten aineiden määrien vähentämiseksi ovat rajalliset. Joistakin raaka-aineista, joiden radioaktiivisten aineiden pitoisuus ei ylitä säädettyjä raja-arvoja, voidaan tehdä sellaisia elintarvikkeita, joiden valmistamisessa radioaktiiviset aineet eivät päädy tai päätyvät vain vähäisessä määrin valmiiseen elintarvikkeeseen:

- Maidosta voidaan valmistaa pitkään säilyviä elintarvikkeita kuten esimerkiksi juustoa, jolloin säilytysaikana lyhytikäiset radioaktiiviset aineet, esimerkiksi jodi häviävät kokonaan.
- Joissakin tuotantoprosesseissa, kuten sokerin valmistuksessa, radioaktiivisia aineita päätyy lopputuotteisiin vain vähäisessä määrin ilman erityisiä toimenpiteitä.

Myös ruuan valmistuksessa ja käsittelyssä on mahdollista poistaa osa radioaktiivisista aineista:

- Pinnalla olevaa kontaminaatiota voidaan poistaa huolellisella pesulla tai kuorimalla.
- Sienistä radioaktiivisia aineita voidaan poistaa veden mukana keittämällä tai liottamalla.
- Lihaa voidaan suolata liottamalla sitä suolaliuoksessa, jolloin esimerkiksi cesiumia poistuu suolaliuokseen.

LIITE 12: Elintarvikkeiden keskimääräinen kulutus Suomessa

	Yksi–kaksi-vuotiaat lapset, kg/vuosi	Aikuiset, 25–64-vuotiaat, kg/vuosi
Vehnä	7	22
Ruis	1,8	15
Kaura, ohra	7,5	3
Peruna	26	27
Lehtivihannekset	20 ¹	7
Juurekset		12
Hedelmävihannekset		26
Hedelmät	20	53
Marjat	5	8
Maito ²	100	105
Voi		5,8 ³
Juustot		14
Naudanliha	5,5	8,8
Sianliha	4,75	10
Lammas, riista, elimet		0,5
Siiplikarjan liha		12
Kananmunat	1	7
Kala	1,8	11

Vaihtelu eri henkilöiden kulutusmäärien välillä on hyvin suurta. Kulutustottumukset muuttuvat ajan mukana.

- 1 Sisältää kaikki vihannekset
- 2 Sisältää maidon ja maitotuotteet
- 3 Sisältää kaikki maitoperäiset rasvat

Lähteet:

- Liisa Valsta, Niina Kaartinen, Heli Tapanainen, Satu Männistö ja Katri Sääksjärvi, (toim.). Ravitsemus Suomessa – FinRavinto 2017 -tutkimus. Raportti 12/2018. Helsinki: Terveystieteiden tutkimuskeskus, 2018.
- Kyttälä P., Ovaskainen M., Kronberg-Kippilä C., Erkkola M., Tapanainen H., Tuokkola J., Veijola R., Simell O., Knip M., Virtanen S.M. Lapsen ruokavalio ennen kouluikää. Kansanterveyslaitoksen julkaisuja B32/2008. Helsinki ja Tampere: Kansanterveys-laitos, 2008.

LIITE 13: EU:n elintarvikkeiden pitoisuusrajat Tšernobylin ja Fukushiman onnettomuuksien johdosta

Tšernobylin onnettomuudesta johtuvat pitoisuusrajat

Tšernobylin onnettomuuden johdosta on voimassa EU:n ulkopuolisista maista tuotaville elintarvikkeille seuraavat pitoisuusrajat: cesium-137 ja cesium-134 -pitoisuus yhteensä maitotuotteissa ja vauvan ruoassa 370 Bq/kg ja muissa elintarvikkeissa 600 Bq/kg¹³.

Myynnissä oleville luonnontuotteille, joihin kuuluvat riista, sienet, metsämarjat ja järvien petokalat, on voimassa komission suositus¹⁴, että tuotteiden cesium-137 ja cesium-134 -pitoisuus yhteensä ei saa ylittää arvoa 600 Bq/kg EU:n sisäisessä kaupassa.

Tšernobylin onnettomuudesta johtuvat pitoisuusrajoitukset väistävät käytöstä, jos uuden säteilyvaaratilanteen vuoksi otetaan käyttöön Neuvoston asetuksen (Euratom) 2016/52 pitoisuusrajat.

Fukushiman onnettomuudesta johtuvat pitoisuusrajat

Fukushiman onnettomuuden johdosta on voimassa EU:iin tuotaville elintarvikkeille samat pitoisuusrajat, mitkä on määritelty Japanin lainsäädännössä maan sisälle myytävälle tuotteille: cesium-137 ja cesium-134 -pitoisuus yhteensä maitotuotteissa ja vauvan ruoassa 50 Bq/kg, muissa elintarvikkeissa 100 Bq/kg ja mineraalivesi sekä tee 10 Bq/kg¹⁵.

13 Neuvoston asetus (EY) N:o 733/2008, Komission asetus (EY) N:o 1635/2006, Komission asetus (EY) N:o 1609/2000

14 2003/274/Euratom

15 Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/6

ISBN 978-952-309-584-7 (pdf)
ISBN 978-952-309-585-4 (html)

STUK

**Säteilyturvakeskus
Strålsäkerhetscentralen
Radiation and Nuclear Safety Authority**

Puh. (09) 759 881
www.stuk.fi